নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়
কলগাছিয়া

নৱজ্যোতি

দ্বাত্ৰিংশত্তম আলোচনী
ইং ২০১৯-২০

তত্বাৱধায়কদ্বয়
মাচুদ হাছান
নয়নমণি দেৱী

সম্পাদক
মঞ্জুৰুল হক

নৰজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ কিছুমান স্মৃতিৰ পোহৰৰ ছবি

ৰাজস্থানৰ সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা, খাদ্যাভ্যাস, পৰ্যটন, উৎসৱ আদিৰ ওপৰত অনুষ্ঠিত কৰা কুইজ প্ৰতিযোগিতাৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ এটি দৃশ্য।

৪৯ সংখ্যক বিদ্যালয় সপ্তাহৰ আৰম্ভণিৰ সূচনা কৰি অধ্যক্ষ ড° ছাহজাহান আলী আহমেদৰ দ্বাৰা পতাকা উত্তোলন

বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস উপলক্ষে আয়োজন কৰা বৃক্ষ ৰোপণ কাৰ্যসূচীৰ এটা দৃশ্য।

মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত "এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত" অনুষ্ঠানৰ শ্ৰেষ্ঠ নৃত্য প্ৰতিযোগীদ্বয়লৈ অধ্যক্ষৰ দ্বাৰা বঁটা প্ৰদান

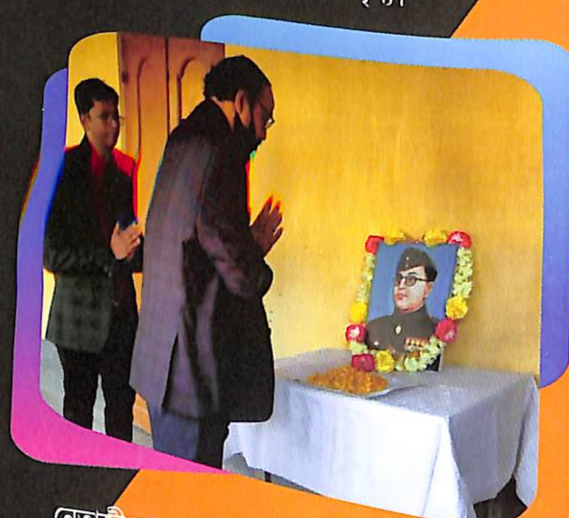

নেতাজী সুভাষ চন্দ্ৰ বসুৰ জন্ম দিৱসৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি।

বিশিষ্টা চিত্ৰ অভিনেত্ৰী তথা অনাতাঁৰ শিল্পী শ্ৰীমতি চেতনা দাসৰ নৰজ্যোতি মহাবিদ্যালয়লৈ আগমন উপলক্ষে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আৰু একাংশ অধ্যাপিকা সমন্বিতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ লগত চেতনা দাস বাইদেউ।

নৰজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া

নৰজ্যোতি

(নৰজ্যোতি মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী বিভাগৰ বাৰ্ষিক পুঁজিৰে প্ৰকাশিত)

দ্বাত্ৰিংশত্তম বাৰ্ষিক আলোচনী
২০১৯-২০ বৰ্ষ।

শ্ৰদ্ধাৰে/ মৰমেৰে,

শ্ৰী/শ্ৰীমতী...

....

....ৰ হাতত তুলি দিয়া হ'ল। ধন্যবাদ।

সম্পাদক
মঞ্জুৰুল হক

তত্ত্বাৱধায়কদ্বয়
অধ্যাপক মাচুদ হাচান
নয়নমণি দেৱী

32nd Volume of 'Nabajyoti', Session- 2019-20, An Annual Magazine Published by the Editorial Board, Magazine of Nabajyoti College, Kalgachia

সম্পাদনা সমিতি আৰু কুশলী ব্যক্তিসকল

সভাপতি : ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ, অধ্যক্ষ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া

তত্ত্বাৱধায়কদ্বয় : মাচুদ হাচান, সহকাৰী অধ্যাপক, ইংৰাজী বিভাগ।
নয়নমণি দেৱী, সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ।

সম্পাদক : মঞ্জুৰুল হক, আলোচনী বিভাগ।

সদস্য : চৈয়দ কাইয়ুম কবীৰ আহমেদ, সহযোগী অধ্যাপক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ
আব্দুল ওৱাহিদ, সাধাৰণ সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা ২০১৯-২০

বেটুপাতৰ পৰিকল্পনা : চৈয়দ কাইয়ুম কবীৰ আহমেদ

বেটুপাত অংকন আৰু অংগসজ্জা : মমিনুৰ হুছেইন (ৰাতুল)

অক্ষৰ বিন্যাস : আমিৰুল ইছলাম

মুদ্ৰণ : মিলন অফছেট প্ৰেছ, কলগাছিয়া
+91 9957125654

উৎসৰ্গা

যিসকল ভৱিষ্যৎদ্ৰষ্টা, বিদ্যানুৰাগী ব্যক্তিৰ অসীম উদ্যমিতা আৰু আশাসুধীয়া প্ৰচেষ্টাৰ ফলশ্ৰুতিত আজিৰ পৰা প্ৰায় পাঁচ দশকৰ আগেয়ে বৃহত্তৰ কলগাছিয়াপৰ এই কুমাৰী মাটিত প্ৰোথিত হোৱা নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয় নামৰ এধানিমান এটি বীজৰ পৰা অলেখ মৰম আৰু আপডালৰ মাজেৰে আজি যি এডালি বিশাল মহীৰুহ স্বৰূপ নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ সৃষ্টি হ'ল, সেই সকল জীৱিত আৰু মৃত ব্যক্তিৰ ওচৰত নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখনৰ দ্বাত্ৰিংশতম সংখ্যাটি আন্তৰিকতাৰে উৎসৰ্গা কৰা হ'ল।

সম্পাদনা সমিতি-

সম্পাদনা সমিতিৰ টোকা

আলোচনীখনত প্ৰকাশিত লিখনিসমূহ লেখক-লেখিকাৰ নিজা বৌদ্ধিক সৃষ্টিৰ ফচল আৰু মৌলিক বুলি গণ্য কৰা হৈছে। অৱশ্যে প্ৰয়োজন সাপেক্ষে কিছুমান লিখনিৰ ওপৰত হাত বুলোৱা হৈছে। যদি কোনোৱে আনৰ লিখনি সম্পূৰ্ণভাৱে বা আংশিকভাৱে নকল কৰিছে আৰু আমাৰ অজ্ঞাতে আলোচনীখনত ঠাই পাইছে সেয়া গৰিহণা যোগ্য। তাৰ বাবে আলোচনীৰ সম্পাদনা সমিতি দায়ী নহয়। অনিচ্ছাকৃত ভুলৰ বাবে সম্পাদনা সমিতি সকলোৰে ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

Abdul Khaleque, M.A. (DOUBLE)
Member of Parliament
6 No. Barpeta Lok Sabha Constituency
MEMBER :
Parliamentary Standing Committee on Social Justice and Empowerment

सत्यमेव जयते

Delhi : B-503, Gomti Appartment, MS Flats
Baba Kharak Singh Marg, New Delhi-110001
Permanent : Vill- Bartari, P.O. Chandmama
P.S.- Kalgachia, Dist.- Barpeta (Assam), PIN- 781321
Email: makhaleque@yahoo.com
Mobile : +91 7002433353

শুভেচ্ছা বাণী

ধাৰাবাহিকতা ৰক্ষা কৰি এইবেলিও নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া মুখপত্ৰ তথা প্ৰতিষ্ঠিত সাহিত্য আলোচনী "নৱজ্যোতি" ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ বাবে প্ৰকাশ হ'ব বুলি জানিব পাৰি নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ। অতিমাৰী কৰোণাৰ প্ৰভাৱে সৰ্ব্বস্তৰৰ জনসাধাৰণৰ জন-জীৱনক বিকল কৰাৰ সময়ত নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক সকলৰ এই প্ৰচেষ্টা সলাগ ল'বলগীয়া।

ইতিমধ্যে সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষ গৰকা (১৯৭১-২০২২) নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়খন নামনি অসমৰ সংখ্যালঘু ৰাইজৰ হিয়াৰ আমঠু। এটা সময়ত উজনি নামনিৰ বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ইয়াত অধ্যয়ন কৰিবলৈ আহিছিল। বিগত পঞ্চাছ বছৰে বৃহত্তৰ এই অঞ্চলৰ সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু শিক্ষা জগতৰ উত্তৰণৰ অৱদান অসমৰ ইতিহাসত সোণালী আখৰেৰে লিখা থাকিব।

মই, আশাবাদী, সমূহ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী / অভিভাৱক, পৰিচালনা সমিতি, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল আৰু অধ্যক্ষৰ সবল নেতৃত্বই মহাবিদ্যালয়খন সদূৰ ভৱিষ্যতে শিক্ষাৰ উৎকৃষ্টতাৰ কেন্দ্ৰ হিচাবে গঢ়ি উঠিব।

এই সাহিত্য আলোচনীখন প্ৰায় চাৰি দহক জুৰি নিয়মিতভাৱে প্ৰকাশ হৈ আহিছে আৰু নতুন প্ৰজন্মৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে সৃষ্টিশীল লিখনিসমূহ ইয়াৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ কৰি প্ৰতিভাৰ বিকাশ সাধন কৰি আহিছে। আগলৈ এই ধাৰা অব্যাহত ৰাখিবলৈ মই সকলো পক্ষকে আহবান জনালোঁ। শেষত এই আলোচনীৰ মাজেৰেই সকলোটিলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু শুভ কামনা জনালোঁ।

(আব্দুল খালেক)

Hafiz Dr. Rafiqul Islam
Member of Legislative Assembly
44 No. Jania, Assam

Address
Q/No. Block C-3 Old MLA Hostel
Dispur, Guwahati- 78105
Mobile : +91 9957417250
Email : drr79725@gmail.com

শুভেচ্ছা বাণী

বৰপেটা জিলাৰ জনীয়া বিধান সভা সমষ্টিৰ অন্তৰ্গত নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ বছৰেকীয়া আলোচনী প্ৰকাশ কৰিব বুলি জানিবলৈ পাই নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ। মহাবিদ্যালয় এখনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে গুণগত শিক্ষাৰে শিক্ষিত হোৱাৰ উপৰিও নিজৰ সুপ্ত হৈ থকা সাহিত্য প্ৰতিভা বিকশিত কৰিবলৈ সাহিত্য আলোচনী এখন উপযুক্ত মাধ্যম। এনে ধৰণৰ সৃষ্টিশীল সাহিত্য কৰ্মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মনৰ দিগন্ত প্ৰসাৰিত কৰাৰ উপৰিও নিজকে এজন সংযত, সত্যবাদী, সুৰুচিপূৰ্ণ আৰু বিনয়ী নাগৰিক হিচাবে গঢ়িব পাৰে। সাহিত্য আলোচনী "নৱজ্যোতি"য়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক সাহিত্য চৰ্চা কৰাৰ সুবিধা দিয়াৰ উপৰিও বিদ্যায়তনিক দিশত অনুপ্ৰেৰণা যোগাব বুলি মই আশাবাদী।

সদৌ শেষত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ উন্নতি কামনা কৰিলোঁ।

ড০ হাফিজ ৰফিকুল ইছলাম
বিধায়ক,
৪৪ নং জনীয়া বিধান সভা সমষ্টি

Rafiqul Islam
MLA
44 Jania LAC

Ainul Haque, IPS (Rtd.)
President, Governing Body
Nabajyoti College, Kalgachia
Dist- Barpeta (Assam)

MESSAGE

I am gratified to know that, Nabajyoti College, Kalgachia is going to publish is 32nd edition of College Magazine "Nabajyoti" for the session-2019-20 very soon. I am very thankful for the co-operation and afforts of the team for bringing out the Magazine. I think the Magazine will help a lot to promote the litarary instinct of the students as well as the teaching community of the society.

I hope that, the Magazine will reflect on the the different aspects of the society which will mentor the students to be the good citizens of the country.

I wish, all the teaching / non teaching staff and the students of the college, who have involved themseleves in bringing out the Magazine, for there greater success in future.

With regards-

Ainul Haque, IPS (Rtd.)
President, Governing Body
Nabajyoti College, Kalgachia
Dist- Barpeta (Assam)

OFFICE OF THE PRINCIPAL
NABAJYOTI COLLEGE, KALGACHIA
P.O.- Kalgachia :: Dist.- Barpeta (Assam) :: PIN.-781319
Estd.- 1971

From
Dr. Shahjahan Ali Ahmed
M.A. M.Phil., Ph.D.
Principal / Secretary

Ph- 0366 284422 (O)
99540- 90780 (M)
Email: nabajyoticollege@gmail.com
shahjahan_max@yahoo.co.in

Memo No.-

Date-

অধ্যক্ষৰ মেজৰ পৰা......

অইন অইন বছৰৰ দৰে এইবেলি বহু পলমকৈ হ'লেও ২০১৯-২০ ইংৰাজী বৰ্ষৰ বাবে মহাবিদ্যালয়খনৰ মুখপত্ৰ স্বৰূপ সাহিত্য আলোচনী "নৱজ্যোতি"ৰ প্ৰকাশৰ প্ৰস্তুতি প্ৰায় সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিছে বুলি জানি আনন্দিত হৈছোঁ। বিগত প্ৰায় দুবছৰ ধৰি পৃথিৱী জুৰি বিয়পা কোভিড মহামাৰীৰ ধাম-খুমীয়াত মানুহৰ জীৱন জীৱিকা বিধ্বস্ত প্ৰায় হৈছিল। আমি বহুতে হয়তো আমাৰ আপোনজনক হেৰুৱালো। কৰোণা ভাইৰাছৰ সংক্ৰমণ আৰু সন্ত্ৰাসে পৃথিৱী প্ৰতিটো প্ৰান্তৰ দৰে বৃহত্তৰ কলগাছিয়া অঞ্চলকো স্পৰ্শ কৰিলে। নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বিদ্যায়তনিক অভ্যাসনবোৰৰ লগতে সাহিত্য তথা সংগীত চৰ্চ্চা, ক্ৰীড়া অনুশীলন আদি সৃষ্টিশীল কৰ্মবোৰো বহুলাংশে বাধাগ্ৰস্ত হ'ল। আনকি সোণালী জয়ন্তীবৰ্ষ উদযাপনৰ দৰে মহাবিদ্যালয়খনিৰ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আয়োজনটো বাধা আহি পৰিল। এনেদৰে মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ প্ৰতিজন সদস্যৰ মনন আৰু সৃজনক তচনচ কৰি যোৱা কোভিড মহামাৰীৰ উপৰ্য্যুপৰি লহৰবোৰে আমাক বহু কথা শিকালে আৰু সকিয়ালেও। এয়াই হয়তো ইয়াৰ ইতিবাচক দিশ। তথাপিও ধোৱা জুই ছাইৰ ধ্বংসৱস্তুপৰ পৰা প্ৰাণ পাই উঠি ডেউকা কোবাই উৰি যোৱা গ্ৰীচ ৰূপকথাৰ সেই ফিনিক্স চৰাইজনীৰ দৰে আমাৰ আশা আৰু উদ্যমবোৰ যেন পুনৰ প্ৰাণ পাই উঠিছে। আমি প্ৰত্যক্ষ কৰিছোঁ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী শিক্ষক, অভিভাৱক, কৰ্মচাৰীবৃন্দৰ প্ৰাণৱন্ত পদক্ষেপে মহাবিদ্যালয়খনিৰ কোভিড সৃষ্ট স্থৱিৰতাক আজি সমুলাংশে নোহোৱা কৰিছে। এনে নতুন প্ৰেৰণাৰ সুবাদতে, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সৃষ্টিশীল লিখনিৰাজিৰে সমৃদ্ধ হৈ পলমকৈ হ'লেও সাহিত্য আলোচনী "নৱজ্যোতি" প্ৰকাশৰ বাবে সাজু হৈছে। এয়া আমাৰ বাবে এক গৌৰৱৰ বিষয় বুলি ব্যক্তিগতভাৱে মই অনুভৱ কৰো।

এখন সাহিত্য আলোচনীৰ নিৰ্মিতি আৰু জন্ম-যন্ত্ৰণাৰ নেপথ্যত থাকে উদ্যোক্তা সকলৰ বিৰামহীন শ্ৰম আৰু সাহিত্যনুৰাগী লেখক-লেখিকা সকলৰ অনবদ্য লিখনিসমূহ। এনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু অধ্যাপক অধ্যাপিকাসকল, বিভাগীয় তত্বাৱধায়ক প্ৰমুখ্যে সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্য সমূহ, অইন অইন কুশলী ব্যক্তি সমূহ, যিসকলৰ সম্মিলিত প্ৰচেষ্টাত "নৱজ্যোতি"য়ে আজি প্ৰকাশিত হ'ব ওলাইছে সেই সদৌটিলৈ মই মোৰ হিয়াভৰা অভিনন্দন আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। শেষত এখন সৰ্বাংগ সুন্দৰ আলোচনী প্ৰকাশ হোৱাৰ কামনাৰে............।

(ড° এছ. এ. আহমেদ)
অধ্যক্ষ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে, যিসকল মহান ব্যক্তিৰ ত্যাগ, অফুৰন্ত কৰ্ম শক্তি আৰু নেৰা নপৰা প্ৰচেষ্টাৰ ফলত নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয় আজিৰএই পূৰ্ণ-পৰ্যায়ত উপনীত হৈছে সেইসকল মহান ব্যক্তি সকলক শ্ৰদ্ধাৰে সুৱঁৰিছো। যিসকল বন্ধু-বান্ধৱীয়ে আমাক আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদকৰ পদত নিৰ্বাচন কৰি এই দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিছে সেইসকল বন্ধু-বান্ধৱীৰ ওচৰত মই কৃতজ্ঞ।

আমাৰ কাৰ্যকালৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্তত আমাক উৎসাহ, উদ্দীপনা আৰু দিহা পৰামৰ্শ দি থকা আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু সকলৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ এই আলোচনীৰ জৰিয়তে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো।

এই চেগতে উল্লেখ কৰিব খুজিছো যে 'আজিৰ নাগৰিক' এই ছাত্ৰসকলকে দেশৰ ভৱিষ্যত বুলি কোৱা হয়। আজিৰ ছাত্ৰ হৈ আমি সৎ হ'ব নোৱাৰিলে ভৱিষ্যতে সৎ নাগৰিক হোৱা সপোন অলীক কল্পনা মাথোন। জীৱন চক্ৰৰ ছাত্ৰ অৱস্থাটোৱেই হ'ল আটাইতকৈ সুন্দৰ, সুখদায়ক আৰু এই অৱস্থাৰ পৰাই ভৱিষ্যত জীৱনৰ দিক নিৰ্ণয় হয়। শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনী হ'ল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সাহস গোটাই নিজৰ মনৰ মাজত সুপ্ত হৈ থকা ভাৱধাৰা প্ৰকাশ কৰাৰ এটা ক্ষুদ্ৰ মাধ্যম আৰু অনুষ্ঠানখনৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ দাপোন। সাহিত্য প্ৰকাশৰ এই ক্ষুদ্ৰ মাধ্যমৰ জৰিয়তে সাহিত্য সাধনাৰে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, ভাই ভনীসকলেও বৃহৎ অসমীয়া সাহিত্য ভাণ্ডাৰৰ অংশীদাৰ হওঁক।

'চেষ্টাৰ অসাধ্য একো নাই।'

যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী এই আপ্ত বাক্য শাৰীৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হৈ নিজ চেষ্টা আৰু সাহস গোটাই সাহিত্যৰ অংগ গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধ আদি সৃষ্টি কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীৰ জৰিয়তে তেওঁলোকৰ সুপ্ত প্ৰতিভা বিকাশৰ প্ৰয়াস কৰিছে তেওঁলোকক এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱীয়ে আলোচনী প্ৰকাশৰ বাবে গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধ দিয়া নাই সেইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ভৱিষ্যতে প্ৰকাশ হ'বলগীয়া আলোচনীত লিখনি দিয়াৰ কাৰণে অনুৰোধ জনালো।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।

ধন্যবাদেৰে-

মঞ্জুৰুল হক
সম্পাদক, আলোচনী বিভাগ
ছাত্ৰ একতা সভা
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

"নৱজ্যোতি"ৰ পাতে পাতে......

অসমীয়া শিতান

প্ৰবন্ধ সম্ভাৰঃ

লৌহ মৌলৰ অভাৱজনিত ৰক্তহীনতা ➪ হানিফ মোস্তাক আহমেদ 01
প্ৰত্যাহ্বানত প্ৰজন্ম ➪ শামচুল আলম 04
অসমীয়া জনজীৱনত গৰখীয়া গীত ➪ ড° মালবিকা বাগলাৰী 07
দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনঃ ভাৰতত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ ভূমিকা ➪ ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি দাস 11
হেম বৰুৱাৰ 'এখন চিঠি' কবিতাৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ পোৱা স্বদেশ প্ৰেমঃ এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন। ➪ শ্ৰীনয়ন মণি দেৱী 15
দৈনন্দিন জীৱনত স্মাৰ্টফোনৰ ব্যৱহাৰ ঃ এক আলোচনা ➪ মীৰ ৱবিউল আউৱাল 18
সমাজ সচেতনতাত নাৰীৰ ভূমিকা ➪ ছাহিনুৰ খাতুন 19
নতুন বন্ধু, নতুন কলেজ-নতুন পৰিৱেশ ➪ খাজা দিলোৱাৰা আহমেদ 20
অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰতীক জাপি ➪ বাহাৰুল ইছলাম 21
অসমীয়া লোক সাহিত্য ➪ আৰ্জিনা ৰেহমান 22

গল্প সফুঁৰাঃ

জমিলা পেহীৰ কথাৰে ➪ ৰৌছানাৰা আখতাৰ 25
শহুৰৰ ঘৰ ➪ ছেয়দা হামিদা খাতুন 28
মোৰো এটা সপোন আছিল ➪ আলী আহমেদ 33
সন্ধিয়াৰ এটি বাৰ্তা ➪ নুৰ আলম 35

কবিতা কুঞ্জঃ

হিয়াৰ আমঠু নৱজ্যোতি তুমি ➪ নুৰ আলম 39
মৌনতা ➪ হাবিজা খাতুন 39
নাৰীৰ উক্তি ➪ এচ.এম. মৌচুমী আকতাৰ 40
আমি মানুহ ➪ তাৰিফুল ইছলাম 41
তোমাৰ ভালপোৱাৰ সুবাস ➪ মিনহাজুৰ ৰহমান 42
নৱজ্যোতি ➪ ছাহিনুৰ খাতুন 42
হালধীয়া মই ভালপাওঁ কিন্তু সেউজীয়া মোৰ প্ৰিয় ➪ মাজেদা খাতুন 43
তুমি মোৰ কবিতাৰ উৎস ➪ ৰেহেনা পাৰবিন 43
জীৱনৰ আবেলিৰ অংক ➪ চৈয়দা হামিদা খাতুন 44
অলপ তোমাৰ, অলপ মোৰ ➪ বাহাৰুল ইছলাম 45
সকলো মাথো মিছা মায়া ➪ আৰমিনা খাতুন 45
অভিমান ➪ ফাতিমা নাচৰিন 46
পাহৰিব নোৱাৰা দিনবোৰৰ স্মৃতি ➪ আৰমিনা খাতুন 46
এটি ভাষাহীন কবিতা ➪ শ্বেখ তাহিৰা হক 47
হিয়াৰ কান্দোন ➪ আৰ্জিনা ৰেহমান 47
ৰাতিপুৱা ➪ নাৰ্জি হাচিনা 48
মৰমবোৰ শুকাই যায় ➪ মঞ্জুৰুল হক 48

বিভাগীয় সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন

ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন 49
সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন 50
তৰ্ক আৰু সুকুমাৰ কলা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন 52
সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন 53
গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন 54

ENGLISH SECTION

PROSE:

Nature of the Gene and its Effect on Development ➪ Md. Ramzan Ali 57
Economic Independence in Relation to Women Empowerment and Gender Equality ➪ Dr. Kakali Hazarika 59
Covid-19 and its effects on Indian Economy: Problems and Prospects ➪ Dr. Imrul Hussain 63
Time is Money Time Management Tips for Students ➪ Panchalee Baishya 65

POEM:

Failure ➪ S. M. Mousumi Aktar 69
The Heart Break ➪ Al Imran Khan 69
Yes, We are Women ➪ Sheikh Tahira Hoque 70
Love of My Life ➪ Ruhul Amin 70

কর্মৰত অৱস্থাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ
ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ

আলোচনী সম্পাদনা সমিতি ২০১৯-২০২০ ইং বৰ্ষ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে ঃ অধ্যাপক মাহ্চুদ হাচান; (তত্বাৱধায়ক), অধ্যাপিকা নয়নমনি দেৱী; (তত্বাৱধায়িকা), অধ্যক্ষ ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ; (সভাপতি), অধ্যাপক চৈয়দ কহিনুৰ কবীৰ আহমেদ; (সদস্য), মজুৰুল হক; (সম্পাদক)

অসমীয়া শিতান

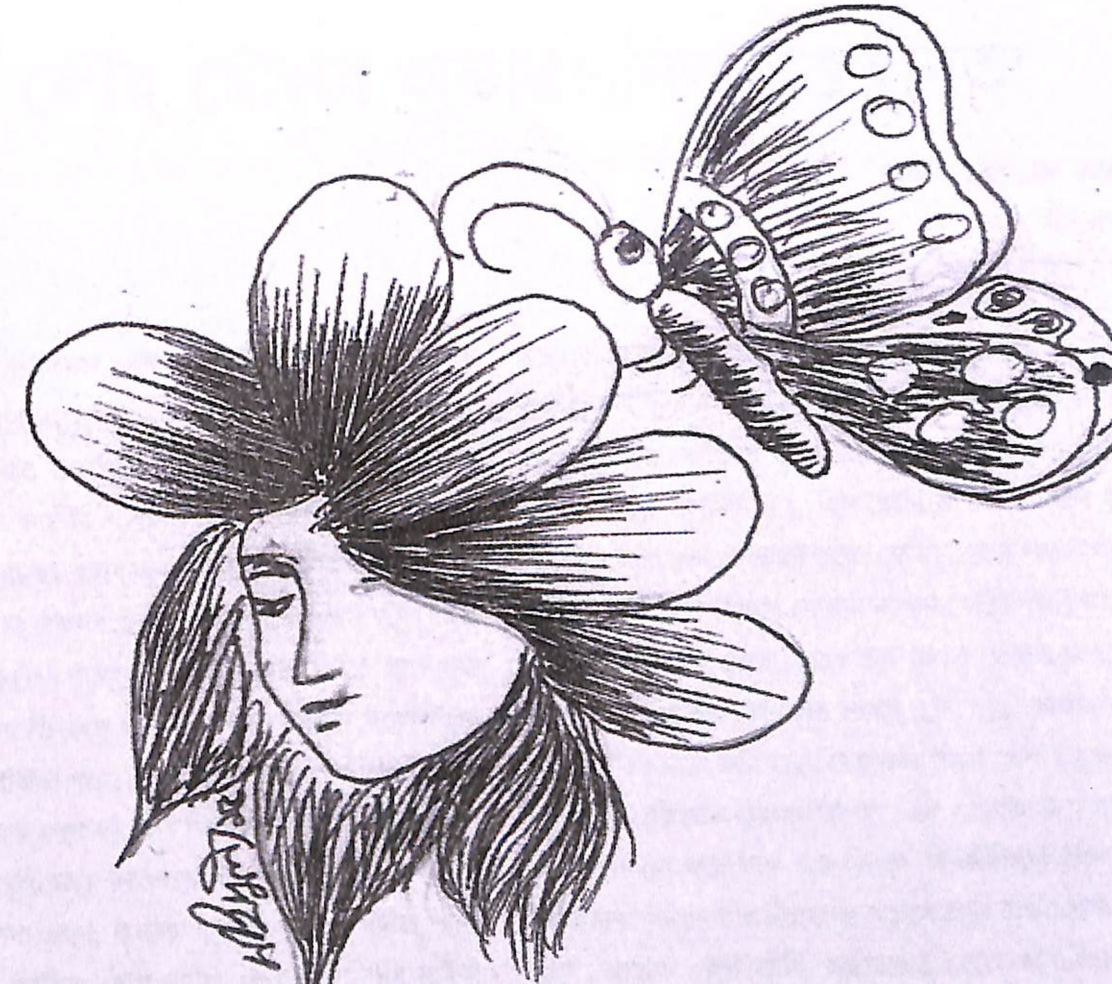

প্ৰবন্ধ সম্ভাৰ-

লৌহ মৌলৰ অভাৱজনিত ৰক্তহীনতা

হানিফ মোস্তাক আহমেদ
সহযোগী অধ্যাপক
ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ।

যোৱা দশকত আমাৰ দেশত অপুষ্টি আৰু খনিজ লৱণৰ অভাৱ ঘটিত স্বাস্থ্যৰ সমস্যা যথেষ্ট পৰিমাণে হ্ৰাস পাইছে যদিও ২০১৫-২০১৬ চনত প্ৰকাশিত তথ্য মতে দেশৰ ৩৮ শতাংশ শিশুৰ বৃদ্ধি মন্থৰ। জাতীয় পৰিয়াল স্বাস্থ্য সমীক্ষা - ৪ ৰ তথ্য মতে দেশৰ পাঁচ বচৰৰ তলৰ এক তৃতীয়াংশ শিশুৰ বৃদ্ধি মন্থৰ, প্ৰতি পাঁচজন শিশুৰ এজনৰ উচ্চতা অনুপাতে ওজন কম। প্ৰাপ্ত বয়স্ক মহিলাসকলৰ ৫০ শতাংশই ৰক্তহীনতাত ভোগে। ছয়ৰ পৰা তেইশ মাহ বয়সৰ ভিতৰত মাত্ৰ ১০ শতাংশ শিশু যথোপযুক্ত পুষ্টিযুক্ত আহাৰ খাবলৈ পায়। বিশ্বৰ যি দহখন দেশত শিশুসকলৰ পুষ্টিৰ অভাৱত বৃদ্ধি মন্থৰ হয় তাৰ ভিতৰত ভাৰতৰ স্থান প্ৰথম। বৰ্তমান ভাৰতত বৃদ্ধি মন্থৰ শিশুৰ সংখ্যা ৪৮.২ নিযুত।

অপৰ্যাপ্ত খাদ্য গ্ৰহণ, খাদ্যত পৰ্যাপ্ত পৰিমাণ খনিজ আৰু ভিটামিন নথকা, আন্ত্ৰিক ৰোগ ব্যাধি, পেলুৰ আক্ৰমণ নাইবা মেলেৰীয়া আদি নানা কাৰণত অপুষ্টিজনিত ৰোগ হ'ব পাৰে। বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাৰ মতে অপুষ্টি হ'ল বিশ্ব মানৱৰ স্বাস্থ্যৰ এক প্ৰধান প্ৰত্যাহ্বান। প্ৰতিবছৰ গোটেই বিশ্বত পাঁচ বছৰৰ তলৰ যিমান সংখ্যক শিশুৰ মৃত্যু ঘটে তাৰ ৪৫ শতাংশৰ মৃত্যু হয় অপুষ্টি জনিতকাৰণত। মানৱ দেহৰ পৰিপুষ্টিৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় খনিজ সমূহ হ'ল কেলছিয়াম, ফচফৰাচ, পটাছিয়াম, ছালফাৰ, ছডিয়াম, ক্লৰাইড, মেগনেছিয়াম, আইৰণ, জিংক, কপাৰ, মেংগানিজ, আয়োডিন, ছেলেনিয়াম, মলিবডেনাম, ক্ৰমিয়াম আৰু ফ্লৰাইড। এই খনিজ সমূহৰ ভিতৰত কিছুমান অতিকৈ কম পৰিমাণে প্ৰয়োজন হয়, সেইবোৰক ক্ষুদ্ৰমাত্ৰিক মৌল বোলে। ছডিয়াম, পটাছিয়াম, কেলছিয়াম আইৰণ আদি মৌল সমূহ সৰহ পৰিমাণে প্ৰয়োজন হয়। ছডিয়াম আৰু পটাছিয়াম দেহ তৰলত অতি প্ৰয়োজনীয়। কেলছিয়াম দাঁত আৰু হাড়ৰ গঠন আৰু পেশী সমূহৰ কাৰ্যৰ বাবে প্ৰয়োজন হয়। আইৰণ বা লৌহ মৌল বিধ তেজৰ হিম'গ্লবিন গঠনৰ বাবে অপৰিহাৰ্য্য। হিম'গ্লোবিনে দেহৰ অংগ প্ৰত্যংগ সমূহলৈ অক্সিজেন পৰিবহণ কৰে। যেতিয়া দেহে পৰ্যাপ্ত পৰিমাণে খনিজ লৌহ বা আইৰণৰ যোগান নাপায় যেতিয়া আইৰণ ঘাটতি বা লৌহ স্বল্পতাই দেখা দিয়ে। তাৰ ফলত তেজত অস্বাভাৱিক ভাৱে লোহিত ৰক্ত কণিকাৰ সংখ্যা হ্ৰাস পায়। অৰ্থাৎ তেজত হিম'গ্ল'বিনৰ মাত্ৰা কমি যায়। দেহ কলা আৰু পেশীসমূহে পৰ্যাপ্ত পৰিমাণে অক্সিজেন যোগান নাপায়। এই পৰিঘটনাই দেহত এনে অৱস্থালৈ লৈ যায় যাক ৰক্তহীনতা বা এনিমিয়া বোলা হয়। ৰক্তহীনতা সাধাৰণতে নিম্নমানৰ আহাৰ গ্ৰহণ বা নিয়ন্ত্ৰিত আহাৰ গ্ৰহণ, আন্ত্ৰিক ৰোগ ব্যাধি, গৰ্ভাৱস্থাত হোৱা অতিৰিক্ত লৌহ মৌলৰ চাহিদা, মাহেকীয়াবা অন্য কাৰণত অতিৰিক্ত ৰক্তক্ষৰণ হোৱাৰ ফলত হোৱা দেখা যায়।

লৌহ স্বল্পতাৰ কাৰণ যিয়েই নহওঁক কিয় লৌহ মৌলৰ অভাৱে অস্বস্তিকৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি কৰে, জীৱনৰ মানদণ্ড অৱনমিত কৰে, বহু সময়ত মৃত্যুৰ কাৰণ হিচাপে দেখা দিব পাৰে। লৌহ মৌলৰ অভাৱত দেখা দিয়া লক্ষণ সমূহৰ ভিতৰত প্ৰধান লক্ষণ সমূহ হ'ল— অস্বাভাৱিক ক্লান্তি, শেতা পৰা, স্বাস-প্ৰশ্বাস চুটি হৈ অহা, মূৰৰ বিষ বা মূৰ ঘূৰণি, বুকু ধপ্‌ধপ্ কৰা, ছাল আৰু চুলিৰ শুষ্কতা, মুখ আৰু জিভা ফুলা, ঘাঁ হোৱা, ঠেং স্থিৰ ৰাখিব নোৱাৰা, আঙুলিৰ নখবোৰ চামুচ আকৃতিৰ আৰু ঘুৰণীয়া হোৱা। যিসকল লোকে লৌহ স্বল্পতাত ভোগে, তেওঁলোকে অস্বাভাৱিক

ক্লান্তি অনুভৱ কৰে। এই ক্লান্তিৰ কাৰণ হ'ল— হিম'গ্লোবিন উৎপাদনৰ বাবে দেহক লৌহ মৌলৰ অভাৱ। হিম'গ্ল'বিনে দেহৰ কলা সমূহলৈ অক্সিজেন পৰিবহণ কৰে। যেতিয়া তেজত যথেষ্ট পৰিমাণৰ হিম'গ্লোবিন নাথাকে, তেতিয়া কলা আৰু পেশী সমূহলৈ কম পৰিমাণ অক্সিজেন পৰিবহণ হয়। কলা আৰু পেশীসমূহৰ শক্তিৰ নাটনি হয়, তাৰোপৰি হৃদযন্ত্ৰই অধিক পৰিমাণে অক্সিজেন যুক্ত তেজ কলা আৰু পেশী সমূহলৈ পৰিবহণ কৰিবলৈ অধিক কাম কৰিব লগা হয়। গতিকে লৌহ মৌলৰ অভাৱত ভোগা লোকজন অতি সহজতে ক্লান্ত হৈ পৰে। লৌহ মৌলৰ অভাৱৰ আন এক প্ৰধান লক্ষণ হ'ল— শেতা পৰা। হিম'গ্ল'বিনে তেজৰ ৰঙা ৰং প্ৰদান কৰে— যেতিয়া তেজত হিম'গ্ল'বিনৰ পৰিমাণ কমি যায় যেতিয়া তেজৰ বৰণৰ প্ৰাবল্য কমি যায়, তাৰ ফলত দেহৰ ছালৰ সুস্থ উজ্জ্বল বৰণ নাইকিয়া হয়। ৰক্তহীনতাৰ লক্ষণ কিছুমান মানুহৰ ক্ষেত্ৰত গোটেই দেহত প্ৰকাশ পায়, কিন্তু আন কিছুমান ক্ষেত্ৰত এক বা একাধিক সীমিত স্থান যেনে মুখমণ্ডল, দাঁতৰ আলু, ওঁঠৰ ভিতৰ ভাগ, চকুৰ তলৰ পতা, আনকি নখতো দেখা দিব পাৰে। শেতা পৰা অৱস্থা সাধাৰণতে সাংঘাতিক আৰু মধ্যমীয়া ৰক্তহীনতাত দেখা যায়।

তেজৰ হিম'গ্ল'বিনে দেহৰ কলা আৰু পেশীসমূহলৈ অক্সিজেন পৰিবহণ কৰে। লৌহ মৌলৰ অভাৱত যেতিয়া তেজত হিম'গ্ল'বিনৰ পৰিমাণ কমি যায়, তেতিয়া তেজৰ অক্সিজেন পৰিবহণ ক্ষমতাও কমি যায়। তাৰ মানে দেহৰ পেশী বিলাকে দৈনন্দিন কামৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অক্সিজেন পৰ্যাপ্ত পৰিমাণ নাপায়, ফলত পেশীবিলাকত অধিক অক্সিজেন যোগান দিবলৈ শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ মাত্ৰা বৃদ্ধি ঘটে। যদিহে আপোনাৰ খোজ কৰা, চিৰি বগোৱা নাইবা সাধাৰণ কামতেই শ্বাস-প্ৰশ্বাস চুটি হৈ আহে, তেন্তে ভাবিব যে আপোনাৰ লৌহ মৌলৰ অভাৱ ঘটিত ৰক্তহীনতা ভুগিছে।

আনবিলাক লক্ষণৰ তুলনাত মূৰৰ বিষ, মূৰ ঘূৰণিৰ লক্ষণ কমকৈ দেখা যায়। তেজত হিম'গ্ল'বিনৰ মাত্ৰা কম হোৱা বাবে মগজুত কম পৰিমাণৰ অক্সিজেন পৰিবহণ হয়। তাৰ ফলত মগজুৰ ৰক্তবাহী কোষবোৰ ফুলি ৰক্ত চাপ আৰু মূৰৰ বিষৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। আন বহু কাৰণত মূৰৰ বিষ হ'ব পাৰে, কিন্তু সঘনাই মূৰৰ বিষ আৰু মূৰ ঘূৰণি লৌহ মৌল অভাৱজনিত ৰক্তহীনতাৰ লক্ষণ হয়। অস্বাভাৱিক হৃদযন্ত্ৰৰ ধপ্‌ধপ্‌নি লৌহ মৌলৰ অভাৱজনিত আন এক লক্ষণ। তেজৰ লোহিত ৰক্ত কণিকা বা হিম'গ্ল'বিনে শৰীৰৰ অংগ প্ৰত্যংগ সমূহলৈ অক্সিজেন পৰিবহণ কৰে। লৌহ মৌলৰ অভাৱত হিম'গ্ল'বিনৰ মাত্ৰা কমি যায়, গতিকে তেজৰ অক্সিজেন পৰিবহণ ক্ষমতাও কমি যায়। সেয়ে অধিক পৰিমাণে অক্সিজেন যোগান ধৰিবলৈ হৃদযন্ত্ৰই অধিক কাম কৰিব লগা হয়। তাৰ বাবেই অনুমান হয় যে বুকুৰ ধপ্‌ধপ্‌নি অধিক মাত্ৰাত বাঢ়ি গৈছে।

ছাল শুকান আৰু চুলি নষ্ট হোৱা লৌহ মৌলৰ অভাৱৰ আন এক লক্ষণ। যেতিয়া দেহত লৌহ মৌলৰ অভাৱ হয়, তেতিয়া তেজে শৰীৰ কলা আৰু কোষ সমূহলৈ পৰ্যাপ্ত পৰিমাণে অক্সিজেন যোগান ধৰিব নোৱাৰে। তাৰ ফলত দেহৰ ছাল শুকান আৰু চুলিবোৰ মুৰমুৰীয়া হৈ ভাঙি যায় নতুবা সৰি পৰে। নিজৰ মুখৰ ভিতৰখন আৰ্চিৰে চালেই লৌহ মৌল অভাৱ হৈছে নে নাই সেইটো নিশ্চিত কৰিব পৰা যায়। যদিহে আপোনাৰ জিভাখন ফুলা দেখে, মুখত প্ৰদাহ হয় নাইবা শেতা আৰু অস্বাভাৱিক ভাৱে মসৃণ হয়, তেন্তে বুজিব লাগিব যে আপোনাৰ লৌহ মৌলৰ অভাৱ জনিত ৰক্তহীনতাই দেখা দিছে। তেজত হিম'গ্ল'বিনৰ পৰিমাণ কম হ'লে জিভা শেতা হয়। তেজত থকা হিম'গ্লবিন প্ৰটিনৰ পৰিমাণ কম হ'লে জিভাত ঘাঁ আৰু জিভাখন সমূণ হয়। লৌহ মৌলৰ অভাৱত মুখ শুকান আৰু মুখৰ কোণত ৰঙা ফাটৰ সৃষ্টি হয়। লৌহ মৌলৰ অভাৱ হ'লে মানুহে যেতিয়া বহি থাকে বা ৰাতি শোওতে ভৰি দুখন স্থিৰেৰে ৰাখিব নোৱাৰে। তাৰোপৰি ভৰি আৰু ভৰিত অশান্তিকৰ খুজৱতি অনুভৱ কৰিব পাৰে। সাধাৰণতে ৰাতি শোৱাৰ পাছতহে ভৰিৰ উচপিচ্ আৰু খুজৱতি অধিক মাত্ৰাত অনুভূত হয়।

লৌহ মৌলৰ অভাৱজনিত ৰক্তহীনতাৰ আন এক লক্ষণ হ'ল হাত আৰু ভৰিৰ আঙুলিৰ নখ বিলাক ফটা মুৰমুৰীয়া আৰু

চামুচ আকৃতি হোৱা। প্ৰথম অৱস্থাত নখবিলাক ফাটে আৰু সহজতে ভাঙি যায় কিন্তু পৰৱৰ্তী অৱস্থাত নখৰ মাজ ভাগ বহি যায় কাষবোৰ উঠি আহে নখৰ আকৃতি এক গোলাকাৰ চামুচৰ নিচিনা হয়। ইয়াৰোপৰি লৌহ মৌলৰ অভাৱ জনিত কাৰণত আন বহু আনুসংগিক লক্ষণ দেখা দিব পাৰে। কিছুমান লোক বিশেষকৈ মহিলাসকলৰক্ষেত্ৰত কয়লা, পোৰামাটি, চমমাটি বা কাগজ খোৱাৰ প্ৰৱণতাই দেখা দিব পাৰে। উদ্বিগ্নতা, হাত ভৰি চেঁচা হোৱা, সঘনাই অসুখ বিসুখ হোৱা ইত্যাদি লক্ষণসমূহ লৌহ মৌলৰ অভাৱতে দেখা দিব পাৰে। এনে অৱস্থাত ডাক্তৰৰ ওচৰত গ'লে ডাক্তৰে লৌহ মৌল সমৃদ্ধ আহাৰ খোৱাৰ পৰামৰ্শ দিয়ে।

সেয়েহে আমি জানি লোৱা দৰকাৰ যে লৌহ মৌল সমৃদ্ধ আহাৰ কোনবিলাক। লৌহ মৌহ সমৃদ্ধ আহাৰ যে সদায় অতিপাত দামী আৰু দুষ্প্ৰাপ্য তেনে নহয়। আমাৰ সাধাৰণ পৰিয়াল বিলাকৰ সাধ্যৰ ভিতৰতে বহু লৌহ মৌল সমৃদ্ধ খাদ্য আৰু খাদ্যৰ উপাদান পোৱা যায়। যেনে মাছ, মাংস, সেউজীয়া শাক-পাচলি, পালেংশাক, কল, পচলা, খেজুৰ, কিচমিচ, মটৰমাহ, চেইজাতীয় পাচলি, দাইল, গুৰ, তিল, ডিমৰু, ব্ৰ'ক'লি ইত্যাদি খাদ্য সামগ্ৰী সমূহৰ পৰা প্ৰাপ্ত বয়স্ক পুৰুষ মানুহ এজনৰ বাবে প্ৰতিদিন প্ৰয়োজন ৮.৭ মিলিগ্ৰাম আৰু ১৯-৫০ বছৰ বয়সৰ মহিলাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় ১৪.৮ মিলিগ্ৰাম আইৰণ সহজতে পাব পাৰে, সাধাৰণ ভাৱে চিন্তা কৰি খাদ্য তালিকাৰ সামান্য পৰিৱৰ্তন সাধন কৰিলেই আমি লৌহ মৌলৰ অভাৱ জনিত মহাব্যাধি এটাৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰো, কিন্তু তাকে নকৰি নানা প্ৰকাৰ নিয়ম নীতি বিধি নিষেধৰ দ্বাৰা খাদ্য তালিকা সীমিত কৰি পেলালে লৌহ মৌলৰ অভাৱ জনিত ৰক্তহীনতাই দেখা দিব পাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে বামি মাছ, শিঙি মাছ, মাগুৰ আৰু কুচীয়া মাছৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি। এইবিলাক মাছত প্ৰচুৰ পৰিমাণে লৌহ মৌল থাকে, কিন্তু বহু পৰিয়ালত উক্ত মাছ বিলাক নিষিদ্ধ। আন এক আইৰণ সমৃদ্ধ খাদ্য গুৰ, কিন্তু মৰ্য্যদাৰ খাতিৰত আমাৰ সমাজৰ বহু মানুহে গুৰ নাখায়। পুৰৈ শাক, দাঠা শাকৰ ক্ষেত্ৰতো মৰ্যদাৰ প্ৰশ্নই অগ্ৰাধিকাৰ লাভ কৰে। গুণাগুণৰ কথা বিবেচনা কৰা নহয়।

প্ৰত্যাহ্বানত প্ৰজন্ম

শামচুল আলম
অধ্যাপক, প্ৰাণীবিদ্যা বিভাগ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়

মানৱ সভ্যতাৰ আৰম্ভণিৰ পূৰ্বে মানুহবোৰ পৰিয়ালকেন্দ্ৰিক আছিল, পৰিয়ালৰ সদস্যসকলে দল বান্ধি বসবাস কৰিছিল। সভ্যতাৰ পাতনিতে মানুহ কৰ্মমুখী, কৰ্তব্যমুখী, শৃংখলাবদ্ধ হিচাপে কাম কৰিবলৈ শিকিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত সমাজ অবিহনে জীয়াই থকাটোৱে সম্ভৱ হোৱা নাছিল। সভ্যতাৰ মূল উৎস হ'ল সমাজ আৰু সমাজৰ মূল অংগ হ'ল যুৱ প্ৰজন্ম। শিশু এজনৰ শৈশৱ কাল অতিক্ৰম কৰাৰ পাছত কৈশোৰ কাল আৰম্ভ আৰু তাৰ পিছত যৌৱনত ভৰি দিয়াৰ লগে লগেই সমাজখনৰ কিছু দায়িত্বভাৰ আহি পৰে যুৱক-যুৱতী সকলৰ ওপৰত। চিন্তনীয় বিষয় হ'ল বৰ্তমান সমাজত যুৱক-যুৱতীৰ উশৃংখলতাৰ আৱৰ্জনাই সমাজখনক কলুষিত কৰি পেলাইছে। এনে বিশৃংখলতা বা উশৃংখলতাই সমাজ জীৱনত নৈতিকতাৰ স্খলন ঘটাই আহিছে। ফলত মানুহৰ বিচাৰ বুদ্ধিৰ মান নিম্নগামী হৈ পৰিছে। নিসংগতা, আত্মকেন্দ্ৰিকতা আৰু হতাশাই যুৱ প্ৰজন্মক লক্ষ্যচ্যুত কৰি ভূল পথত অগ্ৰসৰ কৰিছে বাবেই বিপথে পৰিচালিত হ'বলৈ ধৰিছে। সম্প্ৰতি শৃংখলাহীন পৰিস্থিতিত সমাজখনত চুৰি-ডকাইতি, হিংসা-প্ৰতিহিংসা আৰু অপৰাধমূলক কাৰ্যকলাপবোৰ বৃদ্ধি হ'বলৈ ধৰিছে। য'ত সোমাই পৰিছে স্কুল-কলেজৰ অধ্যয়নৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল। ইয়াৰ উপৰিও বিভিন্ন দিশত সংঘটিত হোৱা দুৰ্নীতি, সংঘৰ্ষ, প্ৰতিবাদ, বন্ধ আদি অপসংস্কৃতি সমূহেও যুৱ প্ৰজন্মক বিপথে পৰিচালিত কৰাত বিশেষ অৰিহণা যোগাই আহিছে। যুৱক-যুৱতীসকলে কৈশোৰ অৱস্থাৰ পৰাই এক ভয়ানক পৰিস্তিতিত ভৰি দিবলৈ আৰম্ভ কৰে। ঘৰখনত বা সমাজখনত যদি সুস্থ পৰিৱেশ বিৰাজ কৰে তেনেহ'লে কিছু পৰিমাণে সেই পৰিস্থিতিৰ লগত যুজ দি নিজকে বচোৱাৰ বাবে কিছু শক্তি আহৰণ কৰিব পাৰি যদিও বিশৃংখল পৰিৱেশে যুৱ শক্তিসমূহক বিপথে পৰিচালিত কৰে। কৈশোৰ অৱস্থাত দৈহিক আৰু মানসিক বিকাশ হোৱা হেতুকে যুৱ প্ৰজন্মই যিকোনো ভাল বা বেয়া কৰ্মৰ প্ৰতি অতি ক্ষীপ্ৰ ভাৱে আকৰ্ষিত হয়। এই অৱস্থাৰ পৰাই ভৱিষ্যতৰ ভেটি আৰম্ভ হয়। গতিকে ঘৰখনে বা সমাজখনে যুৱ চামক সৎ আৰু সুস্থ ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰাৰ যোগেদি যুৱ সমাজৰ ব্যক্তিত্ব, মানসিক উন্নতি সাধন, সমগ্ৰ সমাজ জীৱনৰ ভৱিষ্যত নিৰ্ভৰ কৰে। ইয়াৰ উপৰিও সমাজ ব্যৱস্থাৰ ৰক্ষণশীল অভিলাষ তথা সমাজৰ মুধা-ফুটা ব্যক্তিসকলে বৌদ্ধিক দিশটোক অৱমাননাকৰি প্ৰদৰ্শন কৰা দুৰ্নীতি, অনিয়ম, ভ্ৰষ্টাচাৰ, নাৰীৰ প্ৰতিথকা দুৰ্বলতা, শিক্ষকসকলৰ পলায়নবাদী মনোভাৱ ইত্যাদিৰ সমাপ্তি ঘটাই, বৰ্তমানৰ শিক্ষাব্যৱস্থা মুক্ত শিক্ষা পদ্ধতিলৈ ৰূপান্তৰ কৰিব পাৰিলেহে যুৱ প্ৰজন্মৰ মানসিক উৎকৰ্য সাধন হ'ব।

বৰ্তমান সময়ত সামাজিক বিশৃংখলতা, মহিলাৰ প্ৰতি থকা মৰ্যদাহানিকৰ আচৰণ, শিক্ষানুষ্ঠান আৰু হোষ্টেলসমূহত হোৱা ৰেগিংআদি অপসংস্কৃতি, উৎসৱ-পাৰ্বন, অনুষ্ঠান আদিৰ নামত জোৰ-জুলুম ধন সংগ্ৰহ, সামান্য অজুহাতত আহ্বান কৰা বন্ধ, ধৰ্মঘট-হৰতাল আদিত প্ৰত্যক্ষ ভাৱে অংশ লৈ যুৱ প্ৰজন্ম নিজৰ কৰ্তব্যৰ পৰা বিচলিত হৈ পৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও যুৱতীসকলে আধুনিকতাৰ কবলত পৰি সামান্য অৰ্থ আৰু গ্লেমাৰৰ মোহত কম পৰিমাণৰ চুটি পোচাক পৰিধান কৰি টি.ভি. আদিত বিভিন্ন কাৰ্য্যসূচী, ফেশ্বন শ্বো আদিত ভাগ লোৱাৰ উপৰিও কম্পিউটাৰ, ইণ্টাৰনেট, মোবাইল ফোন আদিৰ সাৰ্বজনিন ব্যৱহাৰেও বিভিন্ন অসামাজিক কামত জড়িত হোৱাৰ ইন্ধন যোগাইছে। ফেচ-বুক, টুইটাৰ, ইউ-টিউব আদি চ'চিয়েল নেটৱৰ্ক সমূহ নিকৃষ্ট মনোবৃত্তিৰে অপ-প্ৰয়োগ কৰি অশ্লীল ফটো, পৰ্ণগ্ৰাফী আদিৰ সংযোজন ঘটাই সমাজত অপৰাধমূলক কাম-কাজৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি কৰাত অনুপ্ৰেৰণা যোগাই আহিছে। ইলেকট্ৰনিক আৰু বিভিন্ন মাধ্যমসমূহৰ জৰিয়তে নানা ধৰণৰ অশ্লীল কথাছবি উপভোগ তথা বন্ধুসকললৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ ফলত ধৰ্ষণ, লুণ্ঠন, ইতিকিং আদিৰে যুৱ সমাজখনে

মানসিকতা হেৰুৱাই বিপথগামী হৈছে। উগ্ৰ জাতীয়তাবাদ, সন্ত্ৰাসবাদ, বিচ্ছিন্নতা আদি বিকৃতবাদী অধিকাৰ বিচাৰি বিপথগামী হৈছে। কিছুসংখ্যক যুৱক-যুৱতীয়ে সমাজত অৰাজকতাৰ বীজ সিচি দি নিৰীহ লোকক অত্যাচাৰ কৰাৰ লগতে সমাজক অস্থিৰতাৰ ফালে ঠেলি দি ঐক্য-সংহতিত ব্যাঘাত হানিছে।

বহুতো প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাই ইজনে-সিজনৰ দ্বাৰা প্ৰতাৰিত হৈ আৱেগিক হৈ বা কপট প্ৰেমৰ কবলত পৰি অত্যাধিক ড্ৰাগচ বা মাদক দ্ৰব্য সেৱন কৰি অন্য যুৱক যুৱতীসকলকো আকৰ্ষণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ লগতে বহুতো ল'ৰা-ছোৱালী ড্ৰাগচৰ ক'লা ব্যৱসায় কৰি অৰ্থ সঞ্চয়ৰ বাবে নিজকে ড্ৰাগচৰ প্ৰতি আসক্ত কৰি সমাজখনত যৌন-লিপ্সা আৰু আক্ৰমণাত্মক মনোভাৱ সৃষ্টি কৰাত পৰোক্ষ ভাৱে উচটনি দিয়া পৰিলক্ষিত হৈছে। বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাৰ প্ৰতিবেদনমতে বৰ্তমান প্ৰতি ১৫-২০ ছেকেণ্ডত এজনকৈ ব্যক্তি এইডচত আক্ৰান্ত হৈ আহিছে আৰু ড্ৰাগচ সেৱন কৰা ব্যক্তিসকলৰ বেছিভাগেই ১৭-১৮ বছৰ বয়সৰ বুলি ঠাৱৰ কৰা হৈছে। বৰ্তমান অসমত ড্ৰাগছ সেৱনৰ ঘটনা সীমিত যদিও এই মাৰাত্মক ব্যাধিৰ বৰবিহ গছ পুলি অৱস্থাতেই ধ্বংস নকৰিলে হয়তো এদিন অসমখনো আক্ৰান্ত হোৱাৰ সম্ভাৱনা নুই কৰিব নোৱাৰি।

বৰ্তমান সমাজত দেখা দিয়া বিশৃংখলতাৰ কাৰক সমূহ ঃ

১। প্ৰজন্ম ব্যৱধান (জেনেৰেচন গে'প) ঃ জেনেৰেচন গেপ বা প্ৰজন্ম ব্যৱধান বৰ্তমান সমাজত বহুল ভাৱে আলোচিত আৰু পৰিচিত বিষয়। বিশেষকৈ যুৱ প্ৰজন্মই ৪০ ৰ উৰ্ধৰ ব্যক্তিসকলক পুৰণি চিন্তাধাৰাৰ মানুহ বুলি ভাবিবলৈ লোৱা আৰু সময়ে সময়ে অসহযোগ কৰা, অতীতক পাহৰি যোৱা, অতীতৰ সম্পদ বা বুৰঞ্জীক অলাগতিয়াল বস্তুবুলি গণ্য কৰা, অতীতৰ চিন্তাধাৰা-অতীতৰ বহুমূলীয়া সমলসমূহক অপ্ৰয়োজনীয় বুলি গণ্য কৰা, নতুন সমাজ, নতুন জাতি, সাহিত্য-সংস্কৃতি আদিগঠনত পুৰণি সমল বোৰক অলাগতিয়াল বুলি ভাবি লোৱা পন্থা সমূহক জেনেৰেচন গে'প বুলি অতীতক পাহৰি অতীতৰ সমলসমূহক মূল্যহীন বুলি ভাবি লয়। তেনেহ'লে ই হ'ব অত্যন্ত দুৰ্ভাগ্যজনক, কাৰণ যুৱ-প্ৰজন্মই অতীতলৈ উভতি চাবই লাগিব। কিয়নো পাঁচ হাজাৰ বছৰ আগৰ যি চিন্তাধাৰা আছিল সেয়া আজিও আমাৰ মাজত আদৰ্শ হৈয়েই আছে। তেতিয়াৰ ঋষি-মুনি, ধৰ্মীয় চিন্তা-ধাৰা, গে'পত পৰি অলাগতিয়াল হোৱা বা শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ পৰা আতৰাই এখন নতুন সুস্থ সমাজ গঠন হ'ব নোৱাৰে। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱ, মাধৱদেৱ, আজানপীৰৰ চিন্তাধাৰা, সমাজ ব্যৱস্থাৰ ভেটি, সৃষ্টিশীল কৰ্মৰাজি আজিও অসমীয়াৰ পথ প্ৰদৰ্শক হৈ আছে। সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ভেটি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলেই বান্ধি থৈ গৈছে। সেইবোৰ পুৰণি মানুহৰ চিন্তা বা সৃষ্টি বুলি দলিয়াই নতুনকৈ ভেটি এটা বান্ধিবলৈ হ'লে আমাৰ স্বকীয়তা আৰু বৈশিষ্ট্য জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। আজিৰ যুৱ প্ৰজন্মৰ প্ৰধান দায়িত্ব হ'ব লাগিব পুৰণি তথ্যবোৰক সুন্দৰকৈ সংৰক্ষিত কৰি তাৰ ওপৰত গৱেষণাৰ মাধ্যমেৰে নতুনত্বৰ কলেৱৰ সানি এখন সুস্থ, সুন্দৰ আৰু সংস্কৃতিবান সমাজ গঠনকৰাৰ মানসিকতা গঢ়ি তোলা।

২। মোবাইলফোন, ইণ্টাৰনেট, ফেচ-বুক, ৱাটচএ'প ঃ কম্পিউটাৰ নেটৱৰ্ক আৰু বিশ্বায়নে গোটেই পৃথিৱীখনকে এখন সৰু গাঁৱত পৰিণতকৰাৰ লগতে বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ অন্যতম আৱিস্কাৰ মোবাইল আৰু কম্পিউটাৰ এক আশীৰ্বাদস্বৰূপ হৈ পৰিছে যদিও মোবাইল ফোনৰ যথোচিত ব্যৱহাৰৰ ফলত মানুহৰ ধন, টকা-পইচা ইত্যাদি ৰাহি হোৱাৰ উপৰিও বহুমূলীয়া সময় নষ্ট হোৱাৰ পৰা হাত সাৰি কম সময়ৰ ভিতৰতে কাম সম্পন্ন কৰাৰ বাবে সুবিধা আদায় কৰিব পাৰিছে। মোবাইল ফোনৰ ঋণাত্মক দিশটো চালে দেখা যায় যে ই মানৱ জাতিৰ বাবে এক অভিশাপ স্বৰূপ। কিয়নো বিশেষকৈ স্কুলীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অভাৱত মোবাইল ফোন ব্যৱহাৰ কৰি বহুমূলীয়া সময় নষ্ট কৰা দেখা যায়। বৰ্তমান সময়ত সংঘটিত হোৱা বিভিন্ন ধৰণৰ দুৰ্ঘটনা, চুৰিকাৰ্য, ধনদাবী, অপহৰণ, গাড়ী চুৰি, হঠাৎ বে-আইনী জনতা লৈ পৰিৱৰ্তন হৈ আইন-শৃংখলাৰ অৱনতি হোৱা ইত্যাদিয়ে সমাজখনক অস্থিৰ কৰি তুলিছে। যুৱকসকলেও উক্ত ঘটনাসমূহত সাঙোৰখাই পৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও চাইবাৰ ক্ৰাইমৰ ক্ষেত্ৰতো কম্পিউটাৰ আৰু মোবাইল ফোনৰ ব্যৱহাৰ প্ৰায় সমতুল্য বুলি ক'ব পাৰি অৰ্থাৎ অপৰাধীসকলেও কম্পিউটাৰ আৰু মোবাইল সমানে সমানে ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে। বিশ্বৰ ভিতৰত বেছিকৈ উক্ত সুবিধাসমূহ ব্যৱহাৰ কৰা দেশসমূহ যেনে— আমেৰিকা, চীন, ৰাচিয়া, জাপান আৰু ভাৰতবৰ্ষত মোবাইল ফোনৰ ব্যৱহাৰত গ্ৰাহকসকলৰ ব্যৱসায়-বাণিজ্য, ভ্ৰমণ আদিৰ ক্ষেত্ৰ যিদৰে সহায়ক হৈছে সেইদৰে এই বিদ্যুতিন আহিলা সমূহৰ অনাকাংখিত ব্যৱহাৰে দেশৰ অপৰাধীসকলে অবাধে অপৰাধ সংঘটিত কৰাত যথেষ্ট সহায়ক হৈছে। যাৰ ফলস্বৰূপে বিভিন্ন ধৰণৰ অসামাজিক কামত লিপ্ত হোৱা যুৱক-যুৱতীসকলক ইন্ধন যোগাই আহিছে। ভিডিঅ' এডিটিঙৰ জৰিয়তে সুবিধাজনক স্থিতি সমূহ ব্যৱহাৰ কৰি অশ্লীল ফটো, পৰ্ণগ্ৰাফী ইত্যাদি ব্লুটুথ, ৱাই-ফাই বা ইনফ্ৰাৰেড পদ্ধতিৰে

আদান-প্ৰদান কৰি অপৰাধ মূলক কাৰ্য সম্পাদন কৰাত অৰিহণা যোগাই আহিছে। যাৰ ফলত অশ্লীল কাৰ্য, ধৰ্ষণ, লুণ্ঠন, হত্যা আদি কাৰ্যসমূহ সহজতে কৰিবলৈ সুবিধা হৈ আহিছে। ভাৰতবৰ্ষ তথা সমগ্ৰ বিশ্বতে অপৰাধ আৰু অপৰাধীৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈ পৰিছে বৰ্তমানৰ মোবাইল ফোনসমূহ, যিটো এক চিন্তনীয় বিষয় হৈ পৰিছে।

কম্পিউটাৰ আৰু ইণ্টাৰনেটৰ লগত জড়িত অপৰাধী বৰ্তমান সময়ত দিনত দিনে বাঢ়ি গৈ চাইবাৰ অপৰাধৰ জগতখনক অধিক স্বচ্ছ কৰি তুলিছে। ১১ চেপ্তেম্বৰ আমেৰিকাৰ 'ৱৰ্ল্ড ট্ৰেড চেণ্টাৰ'ক ধুলিসাৎ কৰিবলৈ যি নিৰ্দেশনা দিয়া হৈছিল সেয়া চাইবাৰ অপৰাধৰ এক জঘণ্যতম ধাপ বুলি ক'ব পাৰি। বৰ্তমান সময়ত ছ'চিয়েল ৱেবচাইটসমূহৰ জৰিয়তে কণ-কণ স্কুলীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সহজলভ্য ঋণাত্মক পন্থা হিচাপে গ্ৰহণ কৰি সমাজত আৰু এক চাইবাৰ অপৰাধ বৃদ্ধি কৰিছে। চাইবাৰ অপৰাধ জগতত সংযোজিত হোৱা সেৱা Pornography, Gambling, Hate Speech, Drugs আৰু Hacking আদিৰ পৰা যুৱ প্ৰজন্ম মুক্ত হ'ব পাৰিলেহে সমাজখন কিছু অপৰাধমুক্ত হ'ব পাৰিব বুলি বিবেচিত হৈছে। ম'বাইল ফোন, কম্পিউটাৰৰ ব্যৱহাৰৰ অবিহনে আমাৰ বহুতো দৈনন্দিন কৰ্মসমূহ কল্পনা কৰিব নোৱাৰি বা যাৱতীয় কাম-কাজ স্থবিৰ হৈ পৰিব। মুঠতে কম্পিউটাৰ আৰু ইণ্টাৰনেটে আমাৰ কৰ্ম ক্ষেত্ৰখনৰ লগতে কৰ্ম কৰাৰ পদ্ধতি সমূহত এক বৈপ্লৱিক পৰিৱৰ্তন আনিছে। অনলাইন যোগে টকা পইচাৰ লেনদেন কৰা, অনলাইন বাৰ্তা যোগান তথা প্ৰেৰণ ইত্যাদি সকলো ইণ্টাৰনেটৰ মাধ্যমেৰে সম্ভৱ হৈ উঠিছে। বিশ্ব ইণ্টাৰনেট পৰিসংখ্যাৰ শেহতীয়া তথ্য মতে সমগ্ৰ বিশ্বতে মুঠ ইণ্টাৰনেট ব্যৱহাৰকাৰীৰ সংখ্যা বিশ্বৰ মুঠজন সংখ্যাৰ প্ৰায় ৪৯.৭%। এইধৰণেই মানৱ জীৱনৰ সৈতে ইণ্টাৰনেট এক অবিচ্ছেদ্যঅংগ হৈ পৰা লগে লগেইএই চাইবাৰ অপৰাধ সমাজৰ এক মাৰাত্মক ব্যাধি স্বৰূপ হৈ পৰিছে।

বৰ্তমান সময়ত দেশত ঘটি থকা অমানৱীয় ঘটনাবাজি মানুহৰ মাজত ত্ৰাসৰ সঞ্চাৰ কৰি এক অস্তিত্বহীনতাৰ আশংকা দেখা দিছে। উপযুক্ত শিক্ষালাভ কৰাৰ পাছতো কৰ্মসংস্থাপন লাভ কৰিব নোৱাৰি কিছু সংখ্যক লোক বিপথগামী হ'বলৈ বাধ্য হৈছে চৰকাৰ বা শাসকগোষ্ঠীৰ ভুৱা প্ৰতিশ্ৰুতি আৰু ৰাজনৈতিক বিশৃংখলতাই যুৱ-চামৰ মাজত হতাশা আনি দিছে। শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ ভুল নীতি, আত্ম নিৰ্ভৰশীল যোগ্য শিক্ষা পদ্ধতি নথকাত উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰা পাছতো সংস্থাপন বিচাৰি হাবাথুৰি খাই হতাশাত ভূগি শেষত মানসিকতাৰ বিকৃত ৰূপ ধাৰণ কৰি বিপথগামী হৈ বিচ্ছিন্নতাবাদী, সন্ত্ৰাসবাদী শক্তি সমূহলৈ মুকলি সমৰ্থন কিম্বা সক্ৰিয় সদস্যলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও পাশ্চাত্য পুঁজিবাদী ব্যৱস্থা, পশ্চিমীয়া দেশবোৰৰ পৰা আমদানিকৃত লাহ বিলাহ, ভোগৰ সামগ্ৰী, পিন্ধন-উৰণৰ সামগ্ৰী সমূহে বিৰূপ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছে। নৱ-বৰ্ষ পালন, পিকনিক আৰু নাইট পাৰ্টিকে ধৰি অন্যান্য পাৰ্টিসমূহত এচাম যুৱক-যুৱতীয়ে আধুনিকতাৰ বেশ ধৰি কৰা অভব্য আচৰণ, যৌন লিপ্সা আদিয়ে বহুতো যুৱক-যুৱতীক ধ্বংসৰ গৰাহলৈ ঠেলি দিছে যদিও অকল উদ্ভাগুালি বা বিশৃংখলতাৰ বাবে যুব সমাজক দায়ী বুলি দোষাৰোপ কৰিলে অনুচিত হ'ব। যদিও যুৱ মানসিকতা নিম্নগামী হৈছে তাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ দায়ী যুৱ সমাজ নহয়। সেয়েহে যুৱ সমাজক উদ্ধাৰ কৰি আমাৰ দেশ আৰু সমাজক ৰক্ষা কৰাটো প্ৰতিজন অভিভাৱক, সৎব্যক্তি, বুদ্ধিজীৱি আৰু সু-নাগৰিকৰ কৰ্তব্য আৰু তাৰ বাবে উপযুক্ত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি যুৱক-যুৱতীসকলৰ অপৰাধ প্ৰৱণতা ৰোধ কৰিব পৰা হ'ব, যিটো নিতান্তই প্ৰয়োজন। যিহেতু আজিৰ যুৱক কাইলৈৰ একো একোগৰাকী প্ৰতিষ্ঠিত সু-নাগৰিক হ'ব লাগিব সেয়েহে প্ৰতিজন সচেতন নাগৰিকৰ লগতে চৰকাৰেও এই সমস্যাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰাটো প্ৰয়োজন।

অসমীয়া জনজীৱনত গৰখীয়া গীত

ড° মালবিকা বাগলাৰী
সহকাৰী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া

শ্ৰম লাঘৱ কৰাৰ বাবে অথবা কৰ্মোদ্যম লাভ কৰাৰ বাবে গীত গোৱাৰ পৰম্পৰা প্ৰাচীন। জনগীতবোৰ সৃষ্টিৰ কাৰণ আছিল সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু ব্যক্তিগত। জনগীতবোৰ সৃষ্টিৰ মূল উৎস আছিল মৌলিক প্ৰয়োজনবোৰ। আনহাতে ব্যক্তিগত সামাজিক জীৱনৰ দ্বন্দ-সংঘাতৰ মূলতে হ'ল শ্ৰম। শ্ৰম কৰাৰ পিছতো দুবেলা দুমুঠি খাবলৈ অভাৱ অথবা মৌলিক প্ৰয়োজন পুৰণৰ আহিলাখিনি নোপোৱা কাৰণতেই দ্বেষ-বিদ্বেষ, হিংসা ঘৃণাৰ সৃষ্টি হয়।[১] শ্ৰমৰ সফলতাৰ বাবে ৰচিত মন্ত্ৰই গীতলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছিল আৰু সেই গীত প্ৰেমৰ গীত ৰূপে পৰিণত হয়। এসময়ত সমাজৰ সকলো সদস্যই একেলগে শ্ৰম কৰিছিল আৰু শ্ৰমৰ ভাগৰ পেলাবৰ বাবে সমূহীয়া কৈ গীত গাইছিল।[২] শ্ৰমৰ সৈতে জড়িত গীতসমূহত সেয়ে প্ৰেম বন্ধুত্ব, সফলতা-বিফলতা, আনন্দ-নিৰানন্দ জড়িত হৈ থাকে। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ দৰেই ভাৰতবৰ্ষৰ তথা অসমৰ বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ মাজত শ্ৰমৰ গীত প্ৰচলিত হৈ আহিছে। অসমৰ বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ মাজত শ্ৰমৰ গীতসমূহ পোৱা যায়। সেই গীতসমূহৰ ভিতৰত হালবোৱা গীত, মাছমৰা গীত, ধানবনা গীত, সূতা কটা গীত, ঢেকী দিয়া গীত, কাপোৰ বোৱা গীত, নাও চলোৱা গীত, ভুঁই ৰোৱা গীত, গধুৰ বস্তু তোলা গীত, গৰখীয়া গীত, নাঙেলী গীত ইত্যাদি।

অসমৰ গ্ৰাম্য জীৱনৰ গৰখীয়া গীতসমূহৰ কথা মুখ্যত ক'ব লাগিব। এই গৰখীয়া গীতসমূহক গৰখীয়া নাম, বনঘোষা, বনগীত, বৰদৈগীত, অঘাইতং গীত, নাঙেলী গীত, লালিলাং গীত, কেচা বিহুগীত, লাখৰ গীত, আদি বিভিন্ন নামেৰে জনা যায়। মূলত মহ ৰখীয়া বা গৰখীয়া সকলেই এই গৰখীয়া গীতৰ প্ৰৱৰ্তক। এই বিধ গীত হ'ল গৰখীয়া, চেমনীয়াহঁতে ৰচনা কৰা এক প্ৰকাৰৰ শৃংগাৰ ধৰ্মী মুখৰোচক গীত। এই গীতসমূহ তেওঁলোকে বছৰজোৰা পৰিশ্ৰম আৰু এখঘেয়ামী পৰিবেশৰ পৰা মুক্ত হ'বলৈ ৰচনা কৰিছিল। গৰখীয়াই গৰু চৰাওতে পৰিশ্ৰম লাঘব কৰাৰ বাবে অথবা বিনোদনৰ বাবে গীত গাইছিল য'ত জীৱনৰ হাস্য ব্যংগ ৰূপ ফুটি উঠিছে। চহা জীৱনৰ বাৰ্তাবাহক এই গীতসমূহৰ সৃষ্টি প্ৰাচীন বুলি পণ্ডিতসকলে মত দিছে। এই গীতসমূহ সৃষ্টিৰ বাবে গ্ৰাম্য জীৱনৰ পথাৰখনেই আছিল মূল। গৰখীয়া ল'ৰাৰ মুক্ত বিচৰণ, চৰণীয়া পথাৰখনেই প্ৰকৃততে এই গীতসমূহৰ মূল উৎস।

দৰঙৰ গৰখীয়া সকলে গৰু মহ চৰাই থাকোতে এক প্ৰকাৰৰ শৃংগাৰধৰ্মী গীত গাইছিল যাক নাঙেলী গীত বোলা হয়। বহুতে ইয়াক লালিলাং গীত বোলে। নাঙল কৃষিজীৱি লোকৰ কৃষিৰ সঁজুলি আৰু সেই নাঙল চলোৱা বা নাঙল মাৰা মানুহে গোৱা গীতক নাঙেলী গীত বোলা হয়। নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মাই খেতি-বাতি, গৰু-মহ, নাঙেলী জোঙেলী আদিৰ লগত সদা সৰ্বদায় সম্বন্ধ সম্পৰ্কীয় লোকে গোৱা গীতক (নাঙল + ঈ) বুলি কৈছে। এতেকে মঙলদৈ অঞ্চলত নাঙেলী মৰা লোক বুলিলে অশিক্ষিত হালবোৱা শ্ৰেণীৰ লোক আৰু তেওঁলোকৰ গীতক বুজা যায়।[৩] নাঙল কৃষিৰ এক আহিলা, যি আহিলা অবিহনে কৃষিকাৰ্য অসম্ভৱ। এফালৰ পৰা ক'বলৈ গ'লে নাঙলে যেনেদৰে বসুমতীক এফালৰ পৰা ফালি চিৰাচিৰ কৰি যায়, নাঙেলীয়েও সমাজৰ সংঘটিত সামাজিক গুপ্তকথাবোৰ এফালৰ পৰা প্ৰকাশ কৰে। নাঙলে বসুমতীক চিৰাচিৰ কৰা কাৰ্য আসুৰিক বা অশ্লীল। নাঙলেৰে মাটিত চাহ কৰাৰ অৰ্থ বসুমতীক শস্য শ্যামলা কৰি তোলা। ইয়াৰ সৈতে ঐন্দ্ৰজালিক বা যাদুমূলক বিশ্বাস জড়িত হৈ আছে বুলি ক'ব লাগিব।

কৃষিৰ বিভিন্ন কাৰ্য্যৱলীত সৃষ্টিকামনা বা সন্তান কামনা নিহীত হৈ থাকে। গতিকে সেই ফালৰ পৰা নাঙেলী শব্দই 'নাঙঠ' বা 'নগ্নতা' ও বুজায়।[৪] হল কৰ্ষণ আচলতে যৌন আছাৰদিৰ প্ৰতীক। সেয়ে হলকৰ্ষন কৰোতাসকলে সচৰাচৰ ব্যৱহাৰ কৰা গীতবোৰকেই নাঙেলী গীত হিচাপে জনাজাত হ'ল।'[৫] গৰখীয়া সমাজ বা কৃষিজীৱি সমাজখনেই এই গীতসমূহৰ ধাৰক আৰু বাহক। এই নাঙেলী গীতসমূহক দুটা ভাগত ভগাব পাৰি- শুদ্ধ আৰু অশুদ্ধ অৰ্থাৎ শ্লীল আৰু অশ্লীল। বিষয়বস্তুৰ ফালৰ পৰা নাঙেলী গীতসমূহক দুটা ভাগত ভগাব পাৰি।

১। গৰখীয়াৰ যৌন ক্ষুধা কেন্দ্ৰিক -

২। দ্বন্দ বা কাজিয়া মূলক।

নাঙেলী গীতসমূহ প্ৰেমৰ আতিশয্যাত সৃষ্টি হোৱা অশ্লীলতাৰ প্ৰয়োভৰ দেখা যায়।

'ৰাতি নুপুৱাওঁতেই কিয় ডাক দিলি
গৰখীয়াই এৰিলে মোক-'

কেতিয়াবা পথাৰত গৰখীয়া দলৰ মাজত ঠাট্টা মস্কৰাৰ, কাজিয়া সূত্ৰপাত ঘটে। দুয়ো দলৰ মাজত এই গীতৰ, কথাৰ কটা কটি তিনি চাৰি দিনমানলৈ চলে। যিটো দলে জয়লাভ কৰে বিপৰীত পক্ষৰ পৰা তেওঁলোকে গামোচা, এচাৰি আদি লয়। তলত তাৰ উদাহৰণ দাঙি ধৰা হ'ল—

"এই ডাল আহঁতৰ মূৰা, ভায়েৰ মৰা
এই ডাল আহঁতৰ মূৰা।
মোৰে লগতে লাগবে নৰা
খাগৈ ভায়েৰৰ মূৰা।।[৭]

নাঙেলী গীতসমূহ বিহুগীত বনগীতৰ দৰেই কৃত্ৰিমতাহীন, অশিক্ষিত, গাৱঁলীয়া লোকৰ সৃষ্টি ডেকা-গাভৰুৰ সহজাত প্ৰবৃত্তিৰে প্ৰকাশ কৰা গীতক বিকৃত অশ্লীল হ'লেও তাক অশ্লীলতাৰ শাৰীত ধৰা নাযায়। কোৱা বাহুল্য যে নাঙেলী গীতসমূহত বিহুগীত বনঘোষাৰ দৰে গাভৰুৰ প্ৰত্যুত্তৰ দেখা নাযায়। নাঙেলী গীতসমূহ বিশেষভাৱে পুৰুষৰ দ্বাৰা অৰ্থাৎ গৰখীয়াৰ দ্বাৰা সৃষ্ট।

উজনি অসমত প্ৰচলিত বনগীত বা বনঘোষাবোৰ গৰখীয়া গীত বা নাঙেলী গীত সমপৰ্যায়ৰ বুলি ক'লে ভুল কোৱা নহয়। এই বনগীত বনঘোষা সমূহতো নাৰী, যৌনতা, অশ্লীলতা অৰ্থাৎ উৰ্বৰা বিশ্বাস জড়িত হৈ আছে। যদিও বনগীতক বনঘোষা বোলা হয় তথাপি বনঘোষাত কোনো পাৰলৌকিক বা আধ্যাত্মিক ভাৱ প্ৰকাশ হোৱা দেখা নাযায়। সাধাৰণতে ঘোষা শব্দই ওজাৰ দ্বাৰা গীত পদ গোৱা অৰ্থাৎ কীৰ্তন গোৱা কথাকে বুজায়। কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতে বনঘোষাও শৃংগাৰ ৰসযুক্ত উদ্যাম প্ৰেমৰ ভাৱহে ফুটি উঠা দেখা যায়।[৮] হেমকোষৰ মতে বনঘোষা, গৰখীয়া ল'ৰাই হাবিত গোৱা নিলাজ নাম, গাঁৱলীয়া সুৰৰ গীত।[৯]

নাঙেলী গীতৰ দৰেই বনঘোষা যৌৱনৰ গীত, পীৰিতিৰ গীত এক কথাত বনঘোষা, বনৰীয়া নাম গৰখীয়া নাম সমপৰ্য্যায়ৰ, সমধৰ্মী গীত। কেৱল সংজ্ঞা আৰু নামৰ নতুনত্ব আছে কিন্তু বিষয়বস্তু, উৎস আৰু তাৎপৰ্য পুৰণি। নাঙেলী বা গৰখীয়া গীতৰ দৰেই বনঘোষা সমূহতো উন্মাদ যৌৱনৰ অভিব্যক্তি তলত উদাহৰণ দাঙি ধৰা হ'ল—

চৰাই হৈ পৰিমগৈ ছঅৰা পুখুৰীত
লাও হৈ লাগিমগৈ চালত,
মাখিৰূপে ধৰি চুমা খাই আহিমগৈ
তোমোৰে কুমলীয়া গালত।[১০]

শৃংগাৰ ৰসযুক্ত অশ্লীল এই গীতসমূহত চেমনীয়া জীৱনৰ নিৰ্দোষ হাঁহি ধেমালি আৰু দুষ্টালিৰ চিত্ৰখন মনকৰিবলগীয়া।

'তোমাৰে বুকুত দুটি সুমথিৰা
মলয়া বতাহত লৰে,
মোৰে ঐ মনত চিতলি গুননি
জানো চা সুলকি পৰে।[১১]

অসমৰ অন্যতম জনগোষ্ঠী বড়োসকলৰ মাজতো গৰখীয়া গীতৰ প্ৰাধান্য মন কৰা যায়। বড়ো গৰখীয়াই চৰনীয়া পথাৰত এনেদৰে গায়-

'ইকৰা বন গাজিছে
ভাল ঘাঁহ হৈছে।
পেট পুৰাই খাই
শকত গৰু হোৱা
কুমলীয়া ঘাহ নেখাবা,
পেটৰ বেমাৰত মৰিবা।
বলদ হৈ হাল টানিবা
নহ'লে এচাৰিৰ সেকা পাবা।[১২]

পাতিৰাভা বা দাহৰি ৰাভা সকলৰ মাজতে লাকৰ গীত বা গৰখীয়া গীতৰ গুৰুত্ব মনকৰিবলগীয়া। নাঙেলী গীতৰ দৰে লাখৰ গীততো বয়স্ক গৰকীয়াই ইজনে সিজনক ব্যংগ ৰূপত উত্তৰ প্ৰত্যুত্তৰ দি নিজৰ শক্তিৰ পৰিচয় দিয়ে। গীতবোৰ ঠাট্টা মস্কৰা, কৌতুক প্ৰিয়তা আৰু প্ৰণয়গন্ধী হোৱা দেখা যায়। অৱশ্যে বহু গীতত তৰুণ বয়সৰ বিলাসী চিন্তা প্ৰকাশ পায়।

'ডাঙৰ নদী উকুল থুকুল
ভাসি যায় লৰু
তোৰ বাপেৰৰ দুটা তিৰি
একোটা চৰায় গৰু।

ৰাভা লাখৰ বা গৰখীয়াই গৰু চৰাবলৈ গৈ আন গৰখীয়াক এনেদৰে জোকোয়

'পানী পৰে চিপুৰ চাপৰ
নাই পাৱাং ঘানি।
তোৰ বাইক নাই পাং
নুবুলিবি ভিনি।[১৪]

অন্যান্য জনগোষ্ঠীৰ দৰে শৰণীয়া কাছাৰী জনগোষ্ঠীৰ গৰখীয়াই পথাৰত গৰু মেলি গছত উঠি গায়-

বতাহ বনত পৰি কান্দে
ৰঙা কুকুৰা
ঝেয়াৰ লগত ঘিলা খেলে
ঝেয়া ভাকুৰা।[১৫]

গোৱালপাৰা অঞ্চলত প্ৰচলিত ম'হগীত সমূহো গৰখীয়া গীতৰ দৰেই যৌনগন্ধী। মহ ৰখীয়াই এই গীতৰ প্ৰবৰ্তক আৰু ধাৰক বাহক। সেয়ে এই গীতক মৈষাল গীত বা মুইছালী গীত বোলে। বাথানত কৰ্মব্যস্ত মুইছালৰ বিৰহ আৰু মুইছালৰ পত্নীৰ অন্তৰত জাগি উঠা দুখ যন্ত্ৰণাৰ চিত্ৰন উক্ত গীতসমূহত দেখা যায়।

অসমৰ নেপালী সমাজতো গৰখীয়া গীতৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়। গোৱালসকলে বিভিন্ন ছেগত গোৱা গীতক গোঠালো গীত বা গৰখীয়া গীত বোলে।

'যো লোৱা ভালো লোৱা
কহা জাছোঁ? গোঠ জাছোঁ
আইলাগদা বাঘ মাছে
ঘৰ আঁউছো কসম খাছো।'

ভাবাৰ্থ ঃ-

এই লাখুটি। এচাৰি ভাল লাখুটি
ক'লৈ যায়? খুটিলৈ যায়
ওচৰ চাপিলে বাঘো মাৰে
ঘৰলৈ অহা শপত খায়।[১৬]

এই অশ্লীল আৰু অশ্ৰাব্য গীতবোৰৰ মাৰ্জিত আৰু সুৰুচিপূৰ্ণ কাব্যিক অভিব্যক্তি মনকৰিবলগীয়া। এই গীতৰ শব্দাংলকাৰ, অৰ্থালংকাৰ প্ৰয়োগ, ৰূপক উপমাৰ ব্যৱহাৰৰ লগতে ভাষাত বিদ্ৰূপ, ব্যংগোক্তি, বক্ৰোক্তিৰ ব্যৱহাৰ দেখা যায়। প্ৰতীক ধৰ্মী এই গীতবোৰত স্থানীয় শব্দৰ প্ৰয়োগ দেখা যায়। মুঠতে এই গীতসমূহ ভাষা অআৰু কথন ৰীতিৰ ফালৰ পৰাও চমৎকাৰ।

যি কি নহওঁক অসমৰ চহা জীৱনৰ গৰ্ভতে এই চহাগীত বা পথৰুৱা গীতসমূহৰ জন্ম সেয়া স্বীকাৰ্য। উদাহৰণ স্বৰূপে অসমৰ বিভিন্ন জাতি-জনজাতিৰ চহা গীতসমূহ অধ্যয়ন কৰি ক'ব পাৰি যে এই গীতসমূহৰ বিষয়বস্তু গ্ৰাম্য জীৱনৰ সৰলতা আৰু উৰ্বৰা বিশ্বাস। সেয়ে এই গীতসমূহত গ্ৰাম্যতা, সৰলতা, অশ্লীলতা বিদ্যমান।

কৃষিৰ সৈতে অশ্লীলতা, যৌনতাৰ ঐন্দ্ৰজালিক ভাৱে জড়িত হৈ আছে। ইয়াৰ অন্যতম কাৰণ মানুহৰ অৰ্থনৈতিক দিশৰ লগত জড়িত হৈ আছে। মুনিহ তিৰোতাৰ মিলনৰ লগত যে খেতিৰ ফচলৰ সম্পৰ্ক আছে এই যাদুমূলক বিশ্বাস এসময়ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰতিখন সমাজতে আছিল। তিৰোতাই খাদ্য উৎপাদন কৰাৰ দৰে পৃথিৱীয়েও খাদ্য উৎপাদন কৰা আদিম মানুহে দেখা পাইছিল।[১৭]

এই গীতবোৰত অশ্লীলতা থকা বাবেই জনসমাজত জনপ্ৰিয় হৈ নুঠিল। অথবা ই সময়ৰ সোতত হেৰাই যাবলৈ ধৰিছে। এই গীতবোৰ তথাকথিত শিক্ষিত বা ভদ্ৰসমাজৰ বাবে আচহুৱা বা অশ্লীল। দেখাতো একো অস্বাভাৱিক নহয়। কিন্তু মনকৰিবলগীয়া কথা যে শ্লীল আৰু অশ্লীলতাৰ সংমিশ্ৰণতেই কৃষি সংস্কৃতি জীয়াই আছে। (মুঠতে এই গীতবোৰৰ এক নব্য সংস্কৰণ এই চহাজীৱনৰ মুক্ত আৰু বাস্তৱ প্ৰকাশ। ই সংৰক্ষণ সংস্কাৰ আৰু প্ৰচাৰৰ অভাৱত জনপ্ৰিয় হৈ উঠা নাই। ইয়াৰ উচিত প্ৰচাৰ আৰু সংৰক্ষণ হ'লে অসমৰ জনসাহিত্যৰ কলেবৰ বৃদ্ধিত সহায়ক হ'ব।

পাদটীকা ঃ

১। শৰ্মা, শশী ঃ অসমৰ লোক সাহিত্য পৃঃ ৩৫৮

২। উঃ গ্ৰঃ পৃঃ ১৫১

৩। নাথ, ৰেবন চন্দ্ৰ ঃ দৰঙৰ যুগমীয়া কলাকৃষ্টি পৃঃ ১৬

৪। চহৰীয়া, কনক চন্দ্ৰ ঃ দৰঙী লোকগীত সংগ্ৰহ পৃঃ ৪১০

নৱজ্যোতি, ২০১৯-২০ বৰ্ষ॥ সংখ্যা-৩২

৫। সুত গোলাপ ঃ (সম্পা)ঃ অসমৰ সংস্কৃতিকোষ পৃঃ ৩৩৯
৬। নাথ, বেৰন চন্দ্ৰ ঃ উক্ত গ্ৰন্থ ঃ পৃঃ ১৮
৭। উঃ গ্ৰঃ পৃঃ ১৮
৮। ৰাভা উপেন ঃ বৰ অসমৰ বিহু সংস্কৃতি পৃঃ ১৯৮
৯। বৰুৱা, হেমচন্দ্ৰ ঃ হেমকোষ ১৯০০
১০। গগৈ, লীলা অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ ৰূপৰেখা ঃ পৃঃ ১৩৫
১১। ৰাভা, হাকাচাম উপেন ঃ বৰ অসমৰ বিহু সংস্কৃতি পৃঃ ২০১
১২। Barhma, Mohine Mohan : Folk songs of Bodos Page - 60
১৩। বৰুৱা, প্ৰহলাদ ঃ অসমৰ লোক সাহিত্য পৃঃ ৩৩১
১৪। ৰাভা, ৰাজেন ঃ ৰাভা জনজাতি পৃঃ ১৪৭
১৫। মহলীয়া, ধীৰেণ ঃ শৰণীয়া কছাৰী জনগোষ্ঠীৰ ৰূপৰেখা পৃঃ ৭১
১৬। দলে, বসন্ত কুমাৰ (সম্পা) ঃ অসমৰ জনগোষ্ঠীয় লোকগীত ঃ নেপাল ক্ষেমৰাজ, নেপালী লোকগীত পৃঃ ৮
১৭। বৰ্মন, শিৱনাথ ঃ লোককৃষ্টিৰ উৎস পৃঃ ৩৩

গ্ৰন্থপঞ্জী ঃ

ঃ গগৈ,লীলা ঃ অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ ৰূপৰেখা বনলতা ২০০১
ঃ গোস্বামী, প্ৰফুল্ল দত্তঃ বাৰ মাহৰ তেৰ গীত সাহিত্য অকাঁডেমী ২০১২
ঃ চহৰীয়া, কনক চন্দ্ৰ (সম্পা) ঃ দৰঙী লোকগীত সংগ্ৰহ অসম সাহিত্য সভা ২০০৫
ঃ চেতিয়া, উমেশ ঃ অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ ৰূপৰেখা কিৰণ প্ৰকাশ ২০০৮
ঃ দলে বসন্ত কুমাৰ (সম্পা) অসমৰ জনগোষ্ঠীয় লোকগীত, অসম সাহিত্য সভা ২০০৯
ঃ নাথ বেবন চন্দ্ৰ ঃ দৰঙৰ যুগমীয়া কলাকৃষ্টি, দৰং -২০০৫
ঃ নাথ, প্ৰফুল্ল কুমাৰ ঃ অসমীয়া আৰু বাংলা লোক সাহিত্য অসম বুক ডিপো ২০১৫
ঃ বৰুৱা, প্ৰহলাদ কুমাৰ ঃ অসমীয়া লোক সাহিত্য অসম সাহিত্য সভা ২০০১
ঃ বৰ্মন, শিৱনাথ ঃ লোককৃষ্টিৰ উৎস, অসম প্ৰকাশন পৰিষদ ১৯৮২
ঃ মহলীয়া, ধীৰেণ (সম্পা)ঃ শৰণীয়া কছাৰী জনগোষ্ঠীৰ ৰূপৰেখা, শৰণীয়া কছাৰী উন্নয়ন পৰিষদ ২০১২
ঃ ৰাভা, ৰাজেন ৰাভা জনজাতি, বীণা লাইব্ৰেৰী ২০০২।
ঃ লেখাৰু জিতু কুমাৰ ঃ লোক সংস্কৃতিৰ সমীক্ষা সৰস্বতী, ডি. এ. প্ৰকাশ ২০১৬
ঃ শৰ্মা, শশী ঃ অসমৰ লোক সাহিত্য ষ্টুডেণ্টচ ষ্টোৰচ্ ২০১৬
ঃ শৰ্মা হেমন্ত কুমাৰ ঃ অসমীয়া লোকগীতি সঞ্চয়ন ঃ বীণা লাইব্ৰেৰী ১৯৯০
ঃ হাকাচাম উপেন ৰাভাঃ বৰ অসমৰ বিহু সংস্কৃতি, অৰুণোদয় প্ৰকাশ ২০১১
ঃ Folk song of the Bodos : Mohini Mohan Barhma G.U. 1960

দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমন ঃ ভাৰতত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ ভূমিকা

Disaster Management and Mitigation : Role of National Disaster Management Authority in India

ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি দাস
সহকাৰী অধ্যাপক
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া

(National Disaster Management Authority) ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ

ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ হ'ল ভাৰতবৰ্ষৰ দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা ক্ষেত্ৰত এটা শীৰ্ষ স্বতন্ত্ৰ অ-সাংবিধানিক সংস্থা। ভাৰত চৰকাৰে ২০০৫ চনৰ ২৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে প্ৰণয়ন কৰা দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইনৰ (Disaster Management Act, 2005) জৰিয়তে এই ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ (National Disaster Management Authority) চমুকৈ (NDMA) আনুষ্ঠানিকভাৱে গঠন কৰা হৈছিল। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ ভাৰত চৰকাৰৰ অধীনস্থ এটা সংস্থা যিটো ভাৰত চৰকাৰৰ গৃহ মন্ত্ৰণালয়ৰ দ্বাৰা নিয়ন্ত্ৰিত আৰু পৰিচালিত। ২০০৫ চনৰ ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইন অনুযায়ী ২০০৬ চনৰ ২৭ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে এই ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে আনুষ্ঠানিকভাৱে জন্ম লাভ কৰে আৰু ২০০৫ চনৰ দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইন মতে ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীক এই ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ মুখ্য কাৰ্য্যবাহী বা অধ্যক্ষ হিচাপে দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হয় আৰু তেওঁৰ লগত আন ন জন সদস্যও থাকে আৰু ইয়াৰে এজন সদস্যই উপাধ্যক্ষৰ দায়িত্ব পালন কৰিবলগীয়া হয়। মুঠতে ২০০৫ চনৰ ২৩ ডিচেম্বৰত ভাৰতীয় সংসদে প্ৰণয়ন কৰা দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইন অনুযায়ী ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ অধ্যক্ষতাত আন ৯ জন সদস্যক লৈ গঠিত। ২০২০ চনৰ পৰা আৰু ৫ জন সদস্যৰ অন্তৰ্গত কৰা হৈছে। এই প্ৰয়োজন সাপেক্ষে ইয়াৰ এজনক উপাধ্যক্ষ হিচাপে নিয়োগ কৰি দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হয়। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ মুখ্য কাৰ্য্যালয় দেশৰ ৰাজধানী দিল্লীত অৱস্থিত (NDMA Bhavan, Safdasjung Enclave, New Delhi) বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোডীয়ে এই ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ অধ্যক্ষৰ (Chairperson) পদ অলংকৃত কৰিছে আৰু তেখেতৰ অধ্যক্ষতাত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে এক নতুন গতি লাভ কৰিছে।

দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনাৰ ক্ষেত্ৰত শীৰ্ষতম সংস্থা হিচাপে ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে সমগ্ৰ দেশৰ দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় নীতি-সিদ্ধান্ত প্ৰস্তুত আৰু কাৰ্য্যকৰী কৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্য্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণএটা এজেন্সি আৰু মানৱ সৃষ্ট বা অপ্ৰাকৃতিক সকলো প্ৰকাৰৰ দুৰ্য্যোগৰ তৎকালীন সাময়িক সঁহাৰি আৰু মোকাবিলা আৰু সক্ৰিয়তাৰে দুৰ্য্যোগসমূহৰ সঠিক সুদৃঢ় ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয়

দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে প্ৰয়োজনীয় নীতি-নিৰ্দ্ধাৰণ, পৰিকল্পনা যুগুত আৰু পথ প্ৰদৰ্শক নিয়মাৱলীৰ কৰ্তৃত্বমূলক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ মূল লক্ষ্য হ'ল সমগ্ৰ দেশজুৰি সংঘটিত প্ৰাকৃতিক আৰু মানৱ সৃষ্ট বা অপ্ৰাকৃতিক সকলো ধৰণৰ দুৰ্যোগৰ তৎকালীন ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমন কৰা। সমগ্ৰ ৰাষ্ট্ৰজুৰি দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত এটা সামগ্ৰিক সুসংহত আৰু বিতৰণমূলক দৃষ্টিভংগীৰে যাৱতীয় প্ৰয়োজনীয় নীতি কাৰ্য্যসূচী নিৰ্দ্ধাৰণ আৰু কাৰ্য্যকৰীকৰণ, পথ প্ৰদৰ্শক নিয়মাৱলীৰ উপস্থাপন আৰু সৰ্বোত্তম অনুশীলনীৰ বাবে ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ দায়বদ্ধ আৰু এইক্ষেত্ৰত ই ৰাজ্যিক দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ সমূহৰ সৈতে এক যোগাযোগ সু-সমন্বয় আৰু সহযোগিতা ৰক্ষা কৰে লগতে যাৱতীয় কাম আদি সম্পাদন কৰে।

ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ এক বিস্তৃত লক্ষ্য উদ্দেশ্য আৰু দৃষ্টিভংগী আছে। সমাজৰ আৰু সংগঠনৰ প্ৰায় সকলো স্তৰৰ ব্যক্তিক জড়িত কৰি এক সামগ্ৰিক, সু-সংহত, সক্ৰিয়, প্ৰযুক্তি সঞ্চালন আৰু বহনক্ষম উন্নয়নৰ আৰ্হিৰে ভাৰতবৰ্ষক এখন নিৰাপদ আৰু দুৰ্যোগমুক্ত ৰাষ্ট্ৰ হিচাপে গঢ় দিয়া এই ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ মূল লক্ষ্য। দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত এক প্ৰতিৰোধী, যাৱতীয় তৎকালীন প্ৰস্তুতি আৰু প্ৰশমনৰ এক সংস্কৃতি আৰু পৰিৱেশ গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰতো ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে গুৰুত্ব সহকাৰে অগ্ৰাধিকাৰ দিয়ে। এই দূৰদৃষ্টিসম্পন্ন বিস্তৃত লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্যৰে এই সংস্থাই দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন গুৰুত্বপূৰ্ণ, সাময়িক আৰু প্ৰাসংগিক কৌশল আৰু ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা দেখা গৈছে। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে সমগ্ৰ দেশতে এক সু-পৰিকল্পিতভাৱে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছে আৰু ইয়াৰ বাবে এক প্ৰতিৰোধী, যাৱতীয় তৎকালীন প্ৰস্তুতিৰ পৰিৱেশ গঢ়ি তুলি দুৰ্যোগৰ সঠিক ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ওপৰত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হৈছে। দুৰ্যোগ-দুৰ্ঘটনাৰ সম্ভাব্য বিপদ প্ৰতিৰোধ আৰু দূৰ কৰি জনসাধাৰণক আৰু সম্পত্তিৰ ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। দুৰ্যোগ দুৰ্ঘটনাৰ সম্ভাব্য বিপদ আৰু ইয়াৰ প্ৰভাৱ আৰু ফলাফল সম্পৰ্কেও জনসাধাৰণৰ মাজত সজাগতা সৃ আৰু বৃদ্ধি কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো এই সংস্থাই মনোযোগ দিছে। দুৰ্যো দুৰ্ঘটনাৰ সম্ভাব্য বিপদক সু-পৰিকল্পিত ভাৱে প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ আৰু লগতে দুৰ্যোগৰ সঠিক ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰ এই সংস্থাই সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰৰ ব্যক্তি, অনুষ্ঠান আদিৰ মাজত বিভিন্ন কৌশলেৰে ক্ষমতা আৰু সামৰ্থ্য নিৰ্মাণৰ ওপৰত বিশে গুৰুত্ব দিছে।

ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ পটভূমি আৰু বিকাশ

বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ প্ৰাকৃতিক আৰু মানৱ সৃষ্ট দুৰ্যোগৰ সম্ভাৱ দেশ হ'ল ভাৰতবৰ্ষ। ভাৰতবৰ্ষ আৰু ইয়াৰ প্ৰাদেশিক অঞ্চলসমূহে বিভিন্ন সময়ত জলবায়ু, ভৌগোলিক, বতৰ, সামুদ্ৰিক আদি বিভিন্ন কাৰণত বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও সময়ে সময়ে ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন অঞ্চলত সংঘটি মানৱ সৃষ্ট বা অ-প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগসমূহেও জনজীৱন আৰু সম্পত্তিৰ বিস্তৰ ক্ষতিসাধন কৰা দেখা গৈছে। এই বিভিন্ন প্ৰাকৃতিক আৰু অ-প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগসমূহে ধ্বংসলীলা চলাই হাজাৰ হাজাৰ মানুহক মৃত্যু মুখত পেলাইছে আৰু ধন জন সম্পত্তিৰ বিস্তৰ ক্ষতিসাধন কৰিছে, আৰু যিটো ক্ষতি অপূৰণীয়। দুৰ্যোগৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা ধন-জনৰ ব্যাপক হানি, সম্পত্তিৰ বিস্তৰ ক্ষতিয়ে সামগ্ৰিকভাৱে ৰাষ্ট্ৰৰ অৰ্থনৈতিক গাঁথনি আৰু প্ৰগতিত মাৰাত্মক প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। দুৰ্যোগ সমূহৰ সম্ভাব্য বিপদৰ পৰা জন-ধন সম্পত্তিক ৰক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্য আৰু দুৰ্যোগসমূহৰ সঠিক ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ কাৰণে এটা শক্তিশালী ৰাষ্ট্ৰ নিয়ন্ত্ৰিত সংগঠনৰ গুৰুত্ব আৰু প্ৰয়োজনীয়তা আহি পৰে। এইদৰে, দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনক এটা ৰাষ্ট্ৰীয় অগ্ৰাধিকাৰ (National priority) হিচাপে গুৰুত্ব সহকাৰে মৰ্য্যদা আৰু স্বীকৃতি দিয়া হয় আৰু এই উদ্দেশ্যে ১৯৯৯ চনৰ আগষ্টমাহত ভাৰত চৰকাৰে এটা উচ্চ-ক্ষমতাসম্পন্ন (High powered Committee-HPC) গঠন কৰে। বিশেষকৈ ২০০১ চনত গুজৰাটত সংঘটিত হোৱা ভয়ানক ভূমিকম্পৰ বিভিষিকাই দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ বিষয়টোক ৰাষ্ট্ৰীয় স্তৰত অধিক গুৰুত্ব সহকাৰে বিবেচনা কৰা হয়। ইয়াৰ পৰৱৰ্তী পৰ্য্যায়ত এটা উচ্চ ক্ষমতা সম্পন্ন ৰাষ্ট্ৰীয় কমিটি

গঠনকৰি দুৰ্যোগ ব্যৱস্থা আৰু প্ৰশমনৰ সঠিক সাময়িক আঁচনি, পৰিকল্পনা প্ৰস্তুত আৰু ৰূপায়ণ কৰাৰ কাৰণে আৰু লগতে দুৰ্যোগ প্ৰশমনৰ কাৰণে শক্তিশালী আহিলাৰ প্ৰয়োগ আৰু উপযোগীতাৰ বিষয়ে প্ৰয়োজনীয় দিহা-পৰামৰ্শৱলী আগবঢ়োৱা হয়। ৰাষ্ট্ৰীয় স্তৰত দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত এটা সুসংহত শক্তিশালী কৰ্তৃপক্ষৰ গুৰুত্ব প্ৰয়োজনীয়তা আৰু প্ৰাসংগিকতাৰ কথা উপস্থাপন কৰি দশম ৰাষ্ট্ৰীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাই (The 10th Five year Plan) পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ বিষয়টোক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়ে আৰু দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনাৰ ওপৰত এটা বিস্তৃত অধ্যয়ন উপস্থাপন। এইক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয়ভাৱে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ পৰিকল্পনাত বিত্তীয়ভাৱে সবল কৰাৰ উদ্দেশ্যে দ্বাদশ বিত্তীয় আয়োগক (The 12th Finance Commission) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ কাৰণে যাৱতীয় বিত্তীয় ব্যৱস্থাকৰণৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় সমীক্ষা আৰু দিহা পৰামৰ্শৱলী আগবঢ়োৱাৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্তৃত্ব প্ৰদান কৰা হয়।

এইদৰে, উক্ত সকলোবোৰ পৰিঘটনাই দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ বিষয়টোক ইতিবাচক গতি প্ৰদান কৰে আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় ভাৱে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ গোটেই বিষয়টো সামগ্ৰিক আৰু সাংগঠনিকভাৱে অতি শক্তিশালী ৰূপত প্ৰতিষ্ঠিত হয়। দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ এই বিকাশৰ ধাৰাটোৰ ৰাষ্ট্ৰীয়ভাৱে চূড়ান্ত ৰূপ দিয়া হয় ২০০৫ চনৰ ২৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে ভাৰত চৰকাৰে প্ৰণয়ন কৰা দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইন (Disaster Management Act, 2005) গৃহীত কৰণৰ যোগেদি। ভাৰত চৰকাৰে ২০০৫ চনৰ ২৩ ডিচেম্বৰত প্ৰণয়ন কৰা দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইনৰ যোগেদি ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ (National Disaster Management Authority - NDMA) গঠিত হয় আৰু সমগ্ৰ ৰাষ্ট্ৰতে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত এক শীৰ্ষতম স্বতন্ত্ৰ শক্তিশালী সংস্থা হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰে।

২০০৫ চনৰ দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আইন অনুসৰি ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ নেতৃত্ব আৰু অধ্যক্ষতাত গঠিত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে গৃহ মন্ত্ৰণালয়ৰ অধীনত সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষতে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনাৰ ক্ষেত্ৰত এক সামগ্ৰিক আৰু সু-সংহত দৃষ্টিভংগী আৰু পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব আৰু যাৱতীয় সকলোবোৰ নীতি, কাৰ্য্যৱলী সুচাৰুৰূপে কাৰ্য্যকৰী কৰিব। এই আইনমতে, ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ত দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত সংশ্লিষ্ট ৰাজ্যৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ নেতৃত্ব আৰু অধ্যক্ষতাত ৰাজ্যিক দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে সংশ্লিষ্ট ৰাজ্যত দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত যাৱতীয় পদক্ষেপ আৰু ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব আৰু এইক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে ৰাজ্যিক দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণক সম্পূৰ্ণভাৱে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াব।

ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ কিছুমান বিশেষ দায়িত্ব আৰু কাৰ্য্যৱলী আছে। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ কাৰ্য্যৱলীসমূহ কেইটামান বিশেষ ভাগত কেন্দ্ৰীভূত হোৱা দেখা যায়। সেইবোৰ হ'ল প্ৰধানকৈ—

(ক) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ আৰু পৰিকল্পনা (Policy and Planning)।

(খ) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ বাবে পথ প্ৰদৰ্শক নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ

(গ) প্ৰতিৰোধ, যাৱতীয় প্ৰস্তুতি আৰু দুৰ্যোগ প্ৰশমন (Guidelines)

(ঘ) কাৰ্য্যকৰণ আৰু যোগাযোগ (Prevention, Preparedness and disaster mitigation)

(ঙ) প্ৰশাসন (Administration)

(চ) সামৰ্থ্য নিৰ্মাণ বা ক্ষমতা বৰ্দ্ধন (Capacity Building)

ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ প্ৰধান কাৰ্য্যৱলী আৰু দায়িত্ব সমূহ ঃ

সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণ এটা সৰ্বোচ্চ কৰ্তৃপক্ষ বা সস্থা হিচাপে ইয়াৰ কিছুমান বিশেষ দায়িত্ব আৰু কাৰ্য্যৱলী আছে। এই শীৰ্ষ সংস্থা হিচাপে দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনত ইয়াৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য গধুৰ। দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয়ভাৱে এটা সৰ্বোচ্চ কৰ্তৃপক্ষ হিচাপে ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ

ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰাধিকৰণৰ প্ৰধান দায়িত্ব আৰু কাৰ্য্যৱলীসমূহ হ'ল—

(ক) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা সম্পৰ্কে থকা নীতি সিদ্ধান্ত সমূহ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা।

(খ) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিকল্পনাত সন্মতি প্ৰদান কৰা।

(গ) কোনো মন্ত্ৰণালয় বা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিভাগে প্ৰস্তুত কৰা পৰিকল্পনাত ৰাষ্ট্ৰীয় পৰিকল্পনা অনুযায়ী সন্মতি প্ৰদান কৰা।

(ঘ) ৰাজ্যিক পৰিকল্পনাৰ ভিত্তিত ৰাজ্যিক কৰ্তৃপক্ষৰ বাবে নিৰ্দেশাৱলী প্ৰদান কৰা।

(ঙ) দুৰ্যোগ প্ৰতিৰোধ, ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ কাৰণে এক সু-সংহত ঐক্যবদ্ধ লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ স্বাৰ্থত চৰকাৰী বিভিন্ন মন্ত্ৰণালয় বা ভাৰত চৰকাৰৰ বিভিন্ন বিভাগসমূহৰ উন্নয়নমূলক আঁচনি আৰু প্ৰকল্পৰ ৰূপায়ণত এই চৰকাৰী বিভিন্ন মন্ত্ৰণালয় বা ভাৰত চৰকাৰৰ বিভিন্ন বিভাগসমূহলৈ নিৰ্দেশনাৱলী প্ৰদান কৰা।

(চ) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা কাৰণে থকা নীতি আৰু আঁচনিসমূহৰ নিৰ্দ্ধাৰণ আৰু কাৰ্য্যকৰীকৰণৰ মাজত সমন্বয় ৰক্ষা কৰি কাৰ্য্য কৰা।

(ছ) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু পৰিচালনা কৰাৰ কাৰণে নীতি আৰু পৰিকল্পনাৰ মাজত সমন্বয় সাধন।

(জ) দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ উদ্দেশ্যে প্ৰয়োজনীয় পৰ্য্যাপ্ত পুঁজিৰ ব্যৱস্থা তথা যোগানত দিহা-পৰামৰ্শ দিয়া আৰু প্ৰজেনীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা।

(ঝ) কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা অনুযায়ী বৃহৎ দুৰ্যোগত ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱা অন্য দেশক দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় সহায় সমৰ্থন আগবঢ়োৱা।

(ঞ) প্ৰয়োজন সাপেক্ষে যিকোনো বিপদ সংকুল দুৰ্যোগ প্ৰতিৰোধ, যাৱতীয় প্ৰস্তুতি, সামৰ্থ্য নিৰ্মাণ আৰু দুৰ্যোগ প্ৰশমনৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা।

(ট) ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা শিক্ষানুষ্ঠানক কাৰ্য্যক্ষম কৰি চলোৱাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ আৰু নিৰ্দেশনা প্ৰস্তুত আৰু প্ৰদান কৰা।

ইয়াৰ উপৰিও ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে আৰু কিছুমান গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্য্যৱলীও সম্পাদন কৰে। দুৰ্যোগ দুৰ্ঘটনা তথা বিপদৰ সময়ত যথোচিত সঁহাৰি আৰু দুৰ্যোগক প্ৰশমন কৰাৰ কাৰণে এই সংস্থাই চৰকাৰী বিষয়া, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান আৰু সমাজ সম্প্ৰদায়ক প্ৰয়োজনীয় প্ৰশিক্ষণ দিয়ে। এই সংস্থাই দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ প্ৰশমন অনুষ্ঠানৰ (National Institute of Disaster Management NIDM) সৈতে একাত্মভাৱে কাম কৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ অধীনত এই অনুষ্ঠান NIDM পৰিচালিত হয়। দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত এই অনুষ্ঠানে ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণৰ সহযোগত সামৰ্থ্য নিৰ্মাণৰ (Capacity building) ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰ্য্য সম্পাদন কৰে। ৰাষ্ট্ৰীয় দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা প্ৰাধিকৰণে দুৰ্যোগৰ সঠিক ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ কাৰণে সৰ্বোত্তম অনুশীলন উন্নত কৰে, প্ৰত্যক্ষ প্ৰশিক্ষণ প্ৰদান কৰে আৰু সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰত ক্ষেত্ৰীয় প্ৰদৰ্শনমূলক প্ৰশিক্ষণ আৰু অনুশীলন সংগঠিত কৰে আৰুসজাগতা সৃষ্টি আৰু বৃদ্ধিত অৰিহণা যোগায়। এই সংস্থাই ৰাজ্যিক আৰু স্থানীয় স্তৰত দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ কোষসমূহক প্ৰয়োজনীয় প্ৰশিক্ষণ আৰু অভ্যাস প্ৰদান কৰে। দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা আৰু প্ৰশমনৰ ক্ষেত্ৰত এই সংস্থাই লাল বাহাদুৰ শাস্ত্ৰী ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰশাসনীয় শিক্ষা অনুষ্ঠান আৰু চৰ্দাৰ বল্লভভাই পেটেল ৰাষ্ট্ৰীয় আৰক্ষী শিক্ষানুষ্ঠানৰ লগত সহযোগিতা আগবঢ়ায়। ইয়াত প্ৰশাসক, আৰক্ষী বিষয়া আদিক দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা, পৰিকল্পনা আৰু প্ৰশমনত কেনে ব্যৱস্থা ল'ব লাগে তাৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়। এই অনুষ্ঠানে অগ্নিকাণ্ডৰ দৰে দুৰ্যোগত সাহসিকতাৰে মোকাবিলা কৰিবলৈ অগ্নি-নিৰ্বাপক বাহিনীৰ লোকসকলকো প্ৰশিক্ষণ দিয়ে। এই এজেন্সিয়ে দুৰ্যোগ দুৰ্ঘটনাৰ বিপদৰ সময়ত স্বাস্থ্য আৰু পৰিয়াল কল্যাণ বিভাগৰ লগতো কাম কৰে। দুৰ্যোগৰ সময়ত স্বাস্থ্যকৰ্মীৰ বহুত প্ৰয়োজন হয়। সেয়েহে তেওঁলোকক উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ দিয়াটো এই সংস্থাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰ্তব্য।

হেম বৰুৱাৰ 'এখন চিঠি' কবিতাৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ পোৱা স্বদেশ প্ৰেমঃ এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন

শ্ৰীনয়ন মণি দেৱী,
সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ,
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

আধুনিক অসমীয়া কাব্য জগতৰ অন্যতম কবি হেম বৰুৱা। অসমীয়া কাব্য সাহিত্যত তেখেতৰ পোনপটীয়া প্ৰকাশ ভংগীয়ে এক বিশিষ্ট স্থান অধিকাৰ কৰি আছে। এখেতৰ 'এখন চিঠি' কবিতাত সুন্দৰভাৱে স্বদেশ প্ৰেম প্ৰতিফলিত হৈছে সৈনিক স্বামীৰ জৰিয়তে। সৈনিক স্বামীয়ে পত্নীক এৰি থৈ আহিবলগীয়া হোৱাত যি মানসিক অন্তৰ্দ্বন্দ লগতে স্বদেশৰ প্ৰতি দায়িত্ব পালনৰ যি হেঁপাহ সেয়া কবিতাটিত স্পষ্ট ভাৱেই প্ৰকাশ পাইছে। কবিতাটিৰ সহজ-সৰল ভাষাই কাব্যিকতা আনি দিছে। এনেকুৱা লাগে যেন এখন জীৱন্ত চিত্ৰ কবিতাটিৰ মাজেৰে অংকিত হৈছে। পত্নী, সংসাৰ, ল'ৰা দুটি, স্বদেশ প্ৰেম এইবোৰে সৈনিকজনৰ সাংসাৰিক জ্ঞানৰ লগতে জাতীয়তাবাদৰ পৰিচয় দি গৈছে। চিঠিখনৰ প্ৰথম শব্দটোৱে অতি আবেগৰ, অতি চেনেহৰ', 'মৰমৰ'। এই শব্দটোৰে কবিয়ে কবিতাটিৰ সৈনিকজনে সমস্ত প্ৰেম, ভালপোৱা, মৰমবোৰ যেন পত্নীৰ ওচৰত ঢালি দিছে এনে লাগিছে। মেঘাচ্ছন্ন পৰ্বতৰ মোহনাত সৈনিকজনে বৰ আকুলতাৰে নিজৰ পত্নীক মৰমৰ সম্বোধন কৰি চিঠিখন লিখিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছে আৰু সফলো হৈছে। সৈনিক জনৰ পত্নী মমতা। এইগৰাকী মমতালৈ সৈনিকজনৰ অনেক মমতা। এৰি অহা স্মৃতিয়ে সৈনিকজনক বাৰুকৈয়ে আমনি কৰিছে। সেই বিদায় বেলাত যেন একমাত্ৰ মৌনতাই হে ঠাই পাইছিল। সৈনিক পত্নীৰ দুচকুৰে নামি অহা বেদনাৰ লোতক আছিল হিয়া উজাৰি দিয়া ভালপোৱাৰ প্ৰতীক (সৈনিকজনৰ প্ৰতি)। বিদায় কিমান অসহনীয় আমি সৈনিক আৰু সৈনিকগৰাকীৰ পত্নীৰ জৰিয়তে ভালকৈয়ে অনুমান কৰিব পাৰো। সৈনিক গৰাকীৰ স্বদেশ প্ৰেম আৰু পত্নী প্ৰেমৰ যেন সমাহাৰ ঘটিছে হেম বৰুৱাৰ এই 'এখন চিঠি' নামৰ কবিতাটিৰ জৰিয়তে। এইফালে স্বদেশৰ প্ৰতি থকা দায়িত্ব, ভালপোৱা আৰু আনফালে নিজৰ জীৱন তথা পত্নী, পুত্ৰলৈ থকা মৰম আৰু দায়িত্ব, ভালপোৱা আৰু দায়িত্বৰ হেতু যেন এই গৰাকী সৈনিক। সেয়েহে কবিয়ে কবিতাটিত স্পষ্টভাৱে কৈছে যে সেই বিদায় বেলাত সৈনিক পত্নীৰ চকুৰ পানীয়ে সৈনিকজনৰ হিয়াত আলোড়ন সৃষ্টি কৰিব পাৰিছে। দেশ প্ৰেমিক সৈনিকজন সেই বিদায় বেলাত কেৱল উত্তৰ বিহীন হৈ থাকিল। কবিৰ ভাষাত—

'মমতা
বিদায় মৌন নিথৰ মুহূৰ্তত
তোমাৰ চকু উপচি বাৰিষাৰ বান নামিছিল।
তাৰ উত্তৰত মই মাথো নিৰুত্তৰ হৈ ৰ'লো।

সৈনিকজন যদিও আবেগিক কিন্তু বাস্তৱক ভালদৰে চিনি পায়। তেখেতৰ প্ৰতিটো শব্দতেই স্বদেশ প্ৰেম নিগৰি অহা গম পোৱা যায়। সেয়েহে বাস্তৱিক হৈ কব পাৰিছে যে ইয়াত মাথো কল্পনা ছাই হৈ যায়। কিয়নো বাস্তৱতা হৈছে শত্ৰু সৈন্যৰ সৈতে যুজ দি দেশ মাতৃক ৰক্ষা কৰিবই লাগিব। হেজাৰ হেজাৰ ফুট ওখ পৰ্বত, কেৱল পৰ্বত য'ত কল্পনাবোৰ ছাই হৈ যায়। মেঘাচ্ছন্ন পৰ্বতৰ মোহনাত সৈনিকজনৰ পত্নীলৈ বহুত মনত পৰিছে যদিও বাস্তৱ হৈছে দেশ মাতৃক ৰক্ষা কৰাৰ বাবে আবেগ বিহ্বল হৈ সৈনিকজনে

কৈছে যে, এই পৰ্বতৰ প্ৰতিধ্বনিয়ে যেন অন্তৰৰ জুই শিখা জ্বলাই দিছে। এই পৰ্বততে প্ৰতিধ্বনিত হৈ আছে সৈনিক সকলৰ বুকুৰ তেজৰ চেকুৰা।

স্বদেশ প্ৰেমিক সৈনিকজন যথেষ্ট দায়িত্বশীল। দেশ মাতৃৰ ৰক্ষাৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণক তুচ্ছ জ্ঞান কৰিছে আৰু মৃত্যুৰ মুখামুখি হ'বলৈও কুণ্ঠাবোধ কৰা নাই। সেয়েহে সৈনিকজনে কৈছে পৰ্বতৰ মৌন ভাষাত হাজাৰ হাজাৰ তেজৰ বুৰঞ্জীৰ জীয়া কাহিনী আছে। পৰ্বতবোৰেও যেন হাজাৰ হাজাৰ বাহিনীৰ সাক্ষী হৈ আছে। ইয়াতেই লিখা আছে অনেক বুৰঞ্জী। কেৱল মাত্ৰ শত্ৰুৰ কামানৰ গৰ্জন। কিন্তু সৈনিক বিচলিত নহয় কিয়নো দেশমাতৃৰ ৰক্ষাৰ বাবে নিজৰ জীৱনটো তেনেই নগণ্য। কবিতাত কবিয়ে কৈছে—

'দূৰণিত ৰৈ ৰৈ এয়া শুনিছো কি?
শত্ৰুৰ কামানৰ গৰ্জন। দেখিছো কি?
ধোঁৱা আৰু ধোঁৱা।'

সৈনিকজনৰ স্পষ্ট কথা। সেয়েহে নিজ পত্নীক স্পষ্ট ভাবেই কৈছে-

'এটা কথা জানি থোৱা, শুনা
মৃত্যুৱে যদি অভিনন্দন জনায়,
সেই মৃত্যু পাৰিজাত ফুল
তাত দেৱতাৰ আশীৰ্বাদ আছে।'

সৈনিকজনে স্পষ্ট ভাৱেই পত্নী গৰাকীক কৈছে মৃত্যুৱে যদি অভিনন্দন জনায়, আদৰণি জনায় তেনেহ'লে সেয়া মৃত্যু নহয় যেন এপাহ পাৰিজাত ফুলহে কিয়নো সেই মৃত্যুত দেৱতাৰ আশীৰ্বাদ আছে। সেয়েহে সৈনিকজনৰ মাতৃভূমিৰ প্ৰতি থকা দায়িত্ব তথা স্বদেশ প্ৰেম আৰু অতি সুন্দৰকৈ বিচাৰি পাওঁ।

।।২।।

সৈনিক গৰাকী সাংসাৰিক ভাৱেও সচেতন। সাংসাৰিক সচেতনতাৰ বাবেই নিজ পত্নীক চিঠিৰ জৰিয়তে অনুৰোধ কৰিছে যেন তেওঁলোকৰ ল'ৰা দুটাক কেতিয়াও কোনো দিনে যেন পিতৃৰ অভাৱ অনুভৱ কৰিবলৈ নিদিয়ে। সীমান্তত থাকিও সৈনিকজনৰ পিতৃ হিচাপে থকা দায়িত্ব খিনিও পালন কৰিব বিচাৰিছে। তেখেতে নিজে জানে যে যদি তেখেতৰ এই সীমান্তত মৃত্যু হয়, তেতিয়াহ'লে গোটেই ঘৰখন চম্ভালিব লাগিব নিজৰ মৰমৰ পত্নী গৰাকীয়ে। সেয়েহে নিজ পত্নীক অনুৰোধ কৰিছে এনেদৰে—

'সৰ্বশেষত,
তোমাক একেষাৰ অনুৰোধ কৰোঃ
এই যে আমাৰ ল'ৰা দুটা, সিহঁতক কেতিয়াও
পিতৃৰ অভাৱ অনুভৱ কৰিবলৈ নিদিবা।'

নৈতিক জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হেম বৰুৱাৰ সৈনিকজন। সেয়েহে ক'ব পাৰিছে যি মৃত্যুয়ে দহজনক জীৱনদান কৰিব পাৰে সেই মৃত্যু যেন মৃত্যু নহয়। এক অবিনশ্বৰী সত্তাহে হ'ব যি আত্মাৰ দৰে অবিনশ্বৰ। এই কথাষাৰি তেখেতে অতি সুন্দৰকৈ নিজ পত্নীক কৈছে লগতে নিজৰ ল'ৰা দুটাকো ক'ব দিছে। পিতৃসুলভ মৰম স্নেহ অতি সুন্দৰ ৰূপত আমি উপলব্ধি কৰিব পাৰো এই গৰাকী সৈনিকৰ জৰিয়তে পত্নী প্ৰেম, স্বদেশ প্ৰেম নিজৰ ঘৰ সংসাৰখনৰ প্ৰতি থকা প্ৰেম ভালপোৱাৰে ভাস্বৰ হৈ উঠিছে এইজনা হেমবৰুৱাৰ সৈনিক। কবিৰ ভাষাত-

'সিহঁতক মাথোন একেষাৰ কথাকে ক'বা ঃ
যি মৃত্যুৱে দহক জীৱন দিয়ে,
সেই মৃত্যু আত্মাৰ দৰেই অবিনশ্বৰ।'

এগৰাকী অতি দায়িত্বশীল সৈনিক হিচাপে আমি হেম বৰুৱাৰ এই সৈনিকজনক পাওঁ। সময়ৰ প্ৰতিও ভ্ৰূক্ষেপ আছে সৈনিকজনৰ। মৰমৰ পত্নী গৰাকীলৈ যথেষ্ট দীঘলীয়াকৈ চিঠি লিখাৰ সময় নাই কিয়নো দেশ ৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত নিয়োজিত এইজন দেশ প্ৰেমিক সৈনিক। ইমান আপোনভাৱেই কৈ উঠিছে-

'আজিলৈ সামৰোঁ দেই,
দীঘলীয়াকৈ চিঠি লেখিবলৈ আজৰি নাই।
মৰম জানিবা। ইতি ঃ তোমাৰ-

চিঠিখন পঢ়ি গ'লে এনে লাগে যে তেখেতে তেখেতৰ মৰমৰ পত্নী মমতাৰ লগত যেন মুখামুখিকৈহে কথা পাতি আছে। এইখিনিতেই হেম বৰুৱাৰ 'এখন চিঠি' কবিতাটোৱে সাৰ্থকতা লাভ কৰিছে। অতি সুন্দৰ ভাৱে কবিয়ে স্বদেশ প্ৰেম, পুত্ৰস্নেহ, পত্নী প্ৰেম এই সৈনিকজনৰ জৰিয়তে ফুটাই তুলিব পাৰিছে। আচলতে হেম বৰুৱাৰ কবিতাৰ যি এক অন্যতম বৈশিষ্ট্য পোনপটীয়া প্ৰকাশভংগী ইয়াতো এই বৈশিষ্ট্যটিয়ে সুন্দৰভাৱে ঠাই পাইছে।

দীঘলীয়াকৈ পত্নীৰ সৈতে চিঠিৰ জৰিয়তেও কথা পতাৰো বিশেষ সময় নাই সৈনিকজনৰ হাতত কিয়নো শত্ৰু সৈন্যই চেলা গিৰিপথ অতিক্ৰম কৰি আহিছে। এতিয়া আৰু চিঠি সামৰি থ'ব লাগিব। সৈনিকজনে সেয়েহে কৈছে আজি কিজানি চিঠিখন ডাকত দিয়াও নহ'ব। স্পষ্টবাদিতা সুন্দভাৱে প্ৰকাশ হৈছে সৈনিকজনৰ কথাৰ জৰিয়তে। নিজ দেশ মাতৃৰ ৰক্ষাৰ বাবে শত্ৰু সৈন্যক পৰাস্ত কৰিবই লাগিব। চিঠিখন আৰম্ভও কৰিছে মৰমেৰে আৰু শেষও কৰিছে মৰমেৰে। এখন অতি সুন্দৰ চিঠি। সৈনিক স্বামীৰ পত্নীৰ প্ৰতি থকা মৰম স্নেহৰ এক অপূৰ্ব নিদৰ্শন এই চিঠিখন। দেশৰ স্বাৰ্থত নিয়োজিত হৈ থাকিলেও নিজ পত্নীৰো সমানে দায়িত্ব পালন কৰিব বিচাৰে সৈনিকজনে। সেয়েহে অলপ সময় উলিয়াই হ'লেও মৰমৰ পত্নীলৈ মনৰ ভাৱনাৰে চিঠি লিখিছে।

নিজ পত্নীক ঘৰত এৰি থৈ আহিছে একমাত্ৰ নিজ দেশৰ প্ৰতি থকা দায়িত্ব তথা কৰ্তব্য পালনৰ উদ্দেশ্যে। নিজৰ অনুপস্থিতিত পিতৃৰ অভাৱ যাতে সিহঁতৰ ল'ৰা দুটাই নকৰে তাৰ প্ৰতিও নজৰ দিব কৈছে পত্নীগৰাকীক। শত্ৰুৰ কামানৰ গৰ্জনত দেশ মাতৃক ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে উদগ্ৰীৱ হৈ পৰিছে সৈনিকজন। সেয়েহে পলম নকৰি চিঠি লিখা সামৰি নিজৰ পত্নীলৈ পুনৰ মৰম যাচিছে। কবিৰ ভাষাত—

'আকৌ ঃ
এয়া আদেশ আহিছে। যাব লাগে।
শত্ৰু সৈন্যই চেলা গিৰিপথ অতিক্ৰম কৰিছে।
চিঠিখন আজি ডাকত দিয়া নহ'ব।
আকৌ মৰম।...

নিজৰ পত্নী, সংসাৰ আদিতকৈ সৈনিকজনে নিজ দেশৰ প্ৰতি থকা আহ্বানক বেছি গুৰুত্ব দিয়া দেখা গৈছে। সেয়েহে যদিও চিঠিখন লিখিলেও কিন্তু সময়ৰ অভাৱত ডাকত দিব নোৱাৰে কাৰণ আদেশ আহিছে অতি শীঘ্ৰে যুদ্ধলৈ যাব লাগে। কিয়নো শত্ৰু সৈন্যই চেলাগিৰি পথ ইতিমধ্যে অতিক্ৰম কৰিছে। হেম বৰুৱাৰ এই 'এখন চিঠি' কবিতাৰ জৰিয়তে এগৰাকী দেশপ্ৰেমিক সৈনিকৰ সমগ্ৰ সত্বাৰ যেন পৰিচয় আমি পাব পাৰো।

জাতীয় চেতনাৰে ভৰপূৰ এই গৰাকী হেম বৰুৱাৰ দেশপ্ৰেমিক সৈনিকজন। আমাৰ আদৰ্শ স্বৰূপ এইজন সৈনিক। লগতে এটা কথা ক'ব লাগিব যে সৈনিকজন যথেষ্ট পৰিমাণে বাস্তৱবাদী। সৈনিকজন সাজু হৈ উঠিছে মানসিকভাৱে যদি কিবা কাৰণত যুদ্ধত তেখেতৰ মৃত্যুও হয় তেতিয়া হ'লে যেন ল'ৰা দুটাক তেখেতৰ অভাৱ অনুভৱ কৰিবলৈ পত্নীয়ে নিদিয়ে তাৰ পৰামৰ্শও দিছে চিঠিখনত। দেশৰ প্ৰতি থকা প্ৰেম-ভালপোৱা আৰু পত্নী, ঘৰ সংসাৰৰ প্ৰতিথকা প্ৰেম ভালপোৱাৰ যেন বৰ্ণিল সমাহাৰ ঘটিছে এই জনা সৈনিকৰ গাত। সেয়েহে আদেশ অহা মাত্ৰকেই পত্নীলৈ লিখা চিঠি সামৰি যুদ্ধলৈ সাজু হৈছে কিয়নো সৈনিকজনে বাৰুকৈয়ে উপলব্ধি কৰে যে দেশ ৰক্ষাত তেওঁলোক নিয়োজিত হৈ আছে। দেশৰ প্ৰতি থকা একনিষ্ঠ ভালপোৱাই সৈনিকজনক অহৰহ খেদি ফুৰে। যদিও পৰ্বতৰ মোহনাত নিজৰ প্ৰিয়তমা পত্নীক মনত পৰিছে, পত্নীৰ সেই বিদায়ী চকু, চকুৰে নিগৰিত হোৱা বিৰহৰ চকুলোৱে সৈনিকজনক আমনি কৰিছে তথাপিও কিন্তু তেখেত সচেতন। সেইবাবেই স্পষ্ট ভাৱে ক'ব পাৰিছে পৰ্বতৰ বাহু বন্ধনত কল্পনাও ছাই হৈ যায়। পৰ্বতৰ বুকুতেই কতজনে জীৱন ত্যাগ কৰিলে, কতজনৰ তেজৰ চেকুৰা এই পৰ্বতে কঢ়িয়াই ফুৰিছে, তথাপিও নিজ দেশ মাতৃৰ ৰক্ষাৰ বাবে তেওঁলোকে পিছ হুহকি নাহিল। এয়াই প্ৰকৃত স্বদেশপ্ৰেমিক, দেশপ্ৰেমিক। নিজৰ জীৱনক তুচ্ছ জ্ঞান কৰি সেই সৈনিকসকলে আমাৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ দি আহিছে। সেয়েহে সকলোৰে চিৰ নমস্য এই সকল সৈনিক জোৱান।

হেম বৰুৱাৰ এই 'এখন চিঠি' কবিতাটিয়ে অসমীয়া কাব্য সাহিত্যত এক বিশেষ স্থান দখল কৰিব পাৰিছে। কবিতাটিৰ জৰিয়তে সৈনিকৰ জীৱনগাঁথাৰ স্পষ্ট উমান পাব পাৰো। নিজৰ দেশক শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবৰ বাবেই যেন জন্ম এই সকল সৈনিকৰ। কবিতাটিত সৈনিকজনৰ নিৰ্ভীকতাৰ পৰিচয়ৰ লগতে মৃত্যু জিনাৰ চেতনা আমি বিচাৰি পাওঁ। দুচকুত নিজ পত্নী, ল'ৰা দুটি, ঘৰ সংসাৰ আদি প্ৰতিবিম্বিত হৈ থাকিলেও কিন্তু আবেগৰ বশৱৰ্তী নহৈ ক্ষণিকতে যুদ্ধৰ বাবে সাজু হৈছে। এয়া সঁচা অৰ্থত দেশৰ ৰক্ষক, প্ৰকৃত দেশভক্ত আৰু দেশপ্ৰেমিক। কবিতাটিৰ পোনপটীয়া প্ৰকাশ ভংগীয়ে অনন্য মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। 'এখন চিঠি' কবিতাটি হেম বৰুৱাৰ 'মন-ময়ূৰী' নামৰ কাব্য পুথিৰ অন্তৰ্গত।

সহায়ক গ্ৰন্থ পঞ্জী ঃ

কবিতামঞ্জৰী ঃ বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰকাশন বিভাগ, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়।
অষ্টম সংস্কৰণ, ১৯৯৮ চন।

দৈনন্দিন জীৱনত স্মাৰ্টফোনৰ ব্যৱহাৰ ঃ এক আলোচনা

মীৰ ৰবিউল আউৱাল
অংশকালীন প্ৰবক্তা
অসমীয়া বিভাগ

একবিংশ শতিকাৰ এই সময় বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ প্ৰভাৱ এতিয়া মানুহৰ ওপৰত ইমান বিস্তাৰিত হৈছে যে মানুহ ৰাতিপুৱা শুই উঠাৰ পৰা ৰাতি শোৱালৈকে ইয়াৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ অন্যতম অৱদান হৈছে স্মাৰ্টফোন।

স্মাৰ্টফোন কি? ই হ'ল অগ্ৰণী প্ৰযুক্তিবিদ্যা ৰ অন্যতম নিদৰ্শন, য'ত বিভিন্ন প্ৰয়োগসমূহৰ দ্বাৰা আমি Social Network site ৰ লগত সহজে সংযোগ স্থাপন কৰিব পাৰো। আগতেই Networking ৰ নিচিনা কামবোৰৰ বাবে কম্পিউটাৰ ব্যৱহাৰ হৈছিল। এতিয়া স্মাৰ্টফোনেৰেই এই কামবোৰ সহজে কৰিব পাৰি। এক বিংশ শতিকাৰ অন্যতম নিদৰ্শন স্মাৰ্টফোন, যিয়ে আমাৰ কামবোৰ সহজসাধ্য কৰি তুলিছে। আমাৰ প্ৰয়োজনীয় কামবোৰ এতিয়া অতি সহজতে স্মাৰ্টফোনত কৰিব পাৰো যাৰ বাবে আমি বেলেগৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব নালাগে। Email, Gmail ৰ জৰিয়তে আমি মুহূৰ্ততে আমাৰ প্ৰয়োজনীয় নথি, তথ্য আদিবোৰ বেলেগকৈ পঠিয়াব পৰা হৈছো। চাকৰি, বিভিন্ন বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰমাণ পত্ৰ আমি এতিয়া এই স্মাৰ্টফোনৰ জৰিয়তে দাখিল কৰিব পাৰো। ইয়াৰ জৰিয়তে আমি বেংকলৈ নোযোৱাকৈয়ে ঘৰতেই বহি বেংকৰ লেনদেন কৰিব পাৰো। আমাৰ লাগতিয়াল সা-সামগ্ৰী, কাপোৰ আদিৰ বজাৰ কৰিব পাৰো। আমাৰ কোনোবা অচিনাকি ঠাইলৈ গ'লে স্মাৰ্টফোনৰ জৰিয়তে হোটেল বুক কৰিব পাৰো। ৰেল, উৰাজাহাজ আদিৰ টিকট বুক কৰিব পাৰো। ইয়াৰ উপৰিও Google Application বোৰৰ দ্বাৰা যিকোনো বাতৰি, নজনা কথা, সাধাৰণ জ্ঞান আদি জানিব পাৰো।

স্মাৰ্টফোনৰ অন্যতম অংশ হৈছে Social Media, Facebook, Twitter, Whatsapp, Instagram, Telegram, youtube ইত্যাদি। Facebook ৰ জৰিয়তে আমি বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ মানুহৰ লগত চা-চিনাকি আৰু বন্ধুত্ব স্থাপন কৰিব পাৰো। Twitter ৰ জৰিয়তে আমি বিভিন্ন মানুহ, নেতা, খেলুৱৈ, অভিনেতা-অভিনেত্ৰী আদিৰ লগত পোনপটীয়াভাৱে মত-বিনিময় কৰিব পাৰো। এই ছোচিয়েল মিডিয়া আমাৰ বাবে এক ৰোমাঞ্চকৰ আহিলা হৈ পৰিছে। আনহাতে ই আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত এক প্ৰকাৰৰ মহা ব্যাধিও হৈ পৰিছে। শিশুৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে সকলোৰে স্মাৰ্টফোনৰ প্ৰতি আসক্তি থকা দেখা যায়। আজিকালি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কিবা বুজি নাপালে বা অৰ্থ নাজানিলে Google ৰ সহায় লয়। কিন্তু প্ৰতিক্ষেত্ৰতে Google য়ে ইয়াক সঠিক উত্তৰ দিব নোৱাৰিবও পাৰে। বিজ্ঞানৰ সূত্ৰ সমূহৰ ওপৰত বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন বিজ্ঞানীয়ে গৱেষণা চলাই ইয়াৰ ৰহস্য আৰু সূত্ৰ আৱিস্কাৰ কৰে। এইক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভুল শব্দ চাৰ্বলে গ'লে ই আমাৰ সম্পৰ্কবোৰতো ব্যাঘাত জন্মায়।

বহুতেই এই নিচাত আসক্ত হৈ নিজস্বতা হেৰুৱাই পেলায়। সদায় নতুন নতুন মানুহৰ লগত চিনাকি হৈ পাছলৈ এই চিনাকি বন্ধুত্বলৈ পৰিণত হয়। মোবাইল জগতৰ এই পৃথিৱীখনক Virtual world বুলি কয়। মানুহ বিলাক এই Virtual World ত ইমানেই গভীৰভাৱে সোমাই পৰে যিয়ে আমাৰ বাস্তৱ জীৱনটো প্ৰভাৱ পেলায়। কেতিয়াবা Social Media ৰ জৰিয়তে বিভিন্ন ভুৱা বাতৰি প্ৰচাৰ হয়। যিয়ে বহুক্ষেত্ৰত হিংসাত্মক ৰূপ লয় আৰু প্ৰচাৰিত হোৱা বাতৰিটো সত্য হয় নে নহয় বিবেচনা নকৰি অপপ্ৰচাৰ চলায় যাৰ পৰিণতি অতি ভয়াবহ হয়।

যিকোনো বস্তুৰেই ভাল বেয়া দুটা দিশ আছে। আমি বেয়াখিনি পৰিত্যাগ কৰি ভালখিনিৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। লগতে আমি যুগৰ লগত নিজকে খাপ খুৱাই চলিব লাগিব। একবিংশ শতিকাৰ লোক হিচাপে আমি প্ৰযুক্তিৰ এই সুবিধাখিনি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব কিন্তু নিজস্বতা বৰ্তাই ৰাখিহে। আমি স্মাৰ্টফোনৰ উচিতব্যৱহাৰ শিকিব লাগিব। এই প্ৰযুক্তিৰ পৰা নিজকে মুক্ত কৰিবলৈ আমি নিজক বিভিন্ন কামত ব্যস্ত ৰাখিব লাগিব। নহ'লে এই আসক্তিয়ে মহামাৰীৰ ৰূপ লৈ আমাক ধ্বংসৰ গৰাহলৈ ঠেলি দিব।

সমাজ সচেতনতাত নাৰীৰ ভূমিকা

ছাহিনুৰ খাতুন
তৃতীয় যান্মাসিক, কলা বিভাগ।

নাৰী সমাজৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ। নাৰীক বাদ দি সমাজ গঠন হ'ব নোৱাৰে। নাৰীৰ শৈক্ষিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক আৰু অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ বিষয়ে আমি বিশেষভাৱে গুৰুত্ব দিব লাগিব।

এসময়ত এনেকুৱা দিনো আছিল .... গাওঁতো বাদেই উচ্চশিক্ষাৰ বাবে ছোৱালীক বাহিৰলৈ পঠিয়াবলৈ অভিভাৱকসকলে কুণ্ঠাবোধ কৰিছিল। আনকি তেওঁলোকে সহশিক্ষাৰো বিৰোধিতাহে কৰিছিল। কিন্তু দিন কাল সলনি হ'ল। যুগৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে মনৰ ভাৱ আৰু জীৱন ধাৰাৰো পৰিৱৰ্তন আহিল।

সমাজত নাৰী পুৰুষ উভয়েই ইজনে সিজনৰ পৰিপূৰক। বিশেষকৈ অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক দিশটো চিন্তা কৰি নাৰীয়ে পুৰুষৰ সমানে শিক্ষাৰ প্ৰয়োজনীয়তা উপলব্ধি কৰাটো এটা শুভ লক্ষণ। আজিকালি কাকত এখন মেলিলেই চকুত পৰে একো গৰাকী মহিলাই আই. এ. এছ. অথবা আই. পি. এছ ডিগ্ৰী, এল. এল. বি. লৈ উচ্চ পদত পুৰুষৰ দৰে সমানে অৱতীৰ্ণ হৈ নিখুঁতভাৱে নিজ কৰ্তব্য সম্পাদন কৰি গৈছে। সমাজ এখনক সুস্থ সবল আৰু সু পৰিকল্পিত ৰূপে গঢ় দিয়াৰ পূৰ্ব চৰ্ত হ'ল সুস্থ মানসিকতা আৰু জাতীয়তাবোধ। নাৰী সবলীকৰণ কৰিবলৈ চৰকাৰে তেওঁলোকক শিক্ষা, স্বাস্থ্য, পৰিয়াল কল্যাণ আৰু স্বাৱলম্বিতাৰ বাবে বিবিধ আঁচনি, সঞ্চয় আদিৰওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰাত কিছু সংখ্যকে উপকৃত হৈছে। নাৰীৰ নিৰাপত্তা হেতুকে নানা আইন প্ৰণয়ন আৰু বলবৎ কৰিছে। চৰকাৰী আঁচনি ৰূপায়ণত স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠনৰ ভিতৰত। পুথিভঁৰাল সমূহো অন্যতম। বিশেষকৈ গ্ৰাম্য পুথি ভঁৰালবোৰৰ পৰা গাঁৱৰ পুৰুষ মহিলা, ল'ৰা-ছোৱালী সকলে যথেষ্ট উপকৃত হৈছে। মহিলা সমিতি, লেখিকা সমাৰোহ আদি অনুষ্ঠান সমূহেও মহিলাৰ সমাজত বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি সুস্থ সমাজ গঠন কৰাত অৰিহণা যোগাইছে। গাওঁ সমূহৰ সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ শিক্ষিতা মহিলাসকলে পঞ্চায়তৰ কামৰ অংশ লৈ সমাজ সেৱাত ব্ৰতী হৈ সুনাম অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

ধৰ্মীয় গোড়ামি এৰি যিসকল মহিলাই শিক্ষাৰ প্ৰতি ধাৱমান হৈছে তেওঁলোকে কি ৰাজনৈতিক কি সামাজিক, আনকি অৰ্থনীতিতো অৰিহণা যোগাব পাৰিছে। মহিলা সকল কিহত নাই? পৰ্বতাৰোহণ, কল-কাৰখানা, খেল জগত আদিতো যোগদান কৰি সাফল্য লাভ কৰিব পাৰিছে। নাচ-গান, নাটক, দূৰদৰ্শনৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠান আৰু সাহিত্য সংস্কৃতিৰ পথাৰতো জড়িত হৈ দক্ষতা প্ৰদৰ্শন কৰিছে।

মহিলাসকলে অকল ঘৰখনতে ব্যস্ত আৰু আৱদ্ধ হৈ নাথাকি পুৰুষৰ লগত সমানে খোজ মিলাই আগবাঢ়ি যাব পাৰিলে নিজৰ লগতে সমাজৰো উন্নতি কৰিব পাৰিব।

শিক্ষাৰ প্ৰসাৰতা অৰ্থনৈতিক স্বাৱলম্বিতা আৰুসমাজ সচেতনতাক মূল কৰি উচ্চ-নীচ, ধনী-দুখীয়া, জাত-পাতৰ ভেদাভেদ পাহৰি এখন সুস্থ সবল নিকা সমাজ গঠন কৰাত মহিলাসকল সজাগ হ'ব লাগিব। তেতিয়াহে সমাজ এখন সৰ্বতো প্ৰকাৰে উন্নতি পথত অগ্ৰসৰ হ'ব।

নতুন বন্ধু, নতুন কলেজ-নতুন পৰিৱেশ

খাজা দিলোৱাৰা আহমেদ
দ্বিতীয় যান্মাসিক (অসমীয়া বিভাগ)

হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নতুন শিক্ষা অনুষ্ঠানত নাম ভৰ্তি কৰাৰ পাছত এটা নতুন পৰিৱেশৰ মাজত নিজকে খাপ খুৱাব লগা হয়। বিভিন্ন শিক্ষা অনুষ্ঠানৰ পৰা অহা বিভিন্ন মনৰ এচাম নতুন বন্ধু বান্ধৱীৰ সৈতে চিনাকী হৈ তেওঁলোকৰ সৈতে মিলি যাব পৰাটো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ নিজা কৌশলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। চহৰ এলেকাৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলৰ বাবে এইটো বিশেষ সমস্যা নহয়। কিন্তু গাওঁ অঞ্চলৰ পৰা নগৰ-চহৰ এলেকাত পঢ়িবলৈ অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে প্ৰথম অৱস্থাত নিজকে বহু পিছপৰা যেন অনুভৱ কৰি হীনমন্যতাত ভোগে। সৰুৰে পৰা গাওঁৰ ঠেক গণ্ডীৰ ভিতৰত থাকি ডাঙৰ দীঘল হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে এখন বহল মুক্ত সমাজৰ সৈতে পৰিচয় হোৱাৰ সময়ত বহুক্ষেত্ৰতেই নিজকে আনৰ সৈতে মিলাবলৈ বহু চিন্তা কৰিবলগীয়া হয়। সৰুৰে পৰা ছোৱালী বিদ্যালয়ৰ পৰা এগৰাকী ছাত্ৰীয়ে হঠাৎ কলেজত ল'ৰাৰ লগত বহি একেলগে ক্লাছ কৰিব লগা হোৱাৰ বাবে অস্বস্তি অনুভৱ কৰে। কিন্তু সময়ৰ লগে লগে সকলো সহজ হৈ পৰে।

বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কলেজলৈ প্ৰথম কেইদিনমান যাবলৈ ভয় কৰে। ইয়াৰ মূল কাৰণ হ'ল ৰেগিং। চিনাকী পৰ্বৰ নামত মহাবিদ্যালয় বা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছিনিয়ৰ সকলে নতুন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টিকৰে। 'জুনিয়ৰ' ছিনিয়ৰ'ৰ মাজৰ সম্পৰ্কত ব্যাঘাত জন্মে। বন্ধুসুলভ ভাৱে বিভিন্ন ধেমালীৰ মাজেৰে 'জুনিয়ৰ' 'ছিনিয়ৰ' মিলিত হ'লে প্ৰত্যেকৰে মাজত সহৃদয় ভাৱ বৃদ্ধি হ'ব বুলি আশা কৰিব পাৰি।

নতুন পৰিৱেশ এটাৰ লগত নিজকে খাব খুৱাবলৈ চেষ্টা কৰাত নিজৰ আত্মবিশ্বাসেই মূল চাবি কাঠি। আনৰ লগত নতুনকৈ পৰিচয় হোৱাৰ সময়ত সপ্ৰতিভ হৈ দেখুৱাই মাৰ্জিত আৰু সৌজন্যতা মূলক আচৰণৰ প্ৰতি বিশেষ গুৰুত্ব দিব লাগে। কলেজীয়া জীৱনটো মুক্ত যেন অনুভৱ হ'লেও দায়িত্ব কিন্তু স্কুলীয়া জীৱনতকৈ বেছি। পঢ়া-শুনাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ভৱিষ্যত জীৱনৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰালৈ সকলো যেন সাঙোৰ খাই থাকে কলেজীয়া জীৱনত।

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰতীক জাপি

বাহুৰুল ইছলাম
অসমীয়া, গুৰু বিষয়
তৃতীয় যান্মাষিক

জাপি অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ বুলি কোৱা হয়। অসমৰ লোককলাৰ এক সুন্দৰ নিদৰ্শন জাপি। অসমীয়াৰ বাবে জাপি এক গৌৰৱৰ প্ৰতীক। বিহু উৎসৱৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বিভিন্ন কাৰ্যসূচীত জাপিৰ ব্যৱহাৰ প্ৰচলিতহৈ আছে। বহু পুৰণি কালৰে পৰা অসমত জাপি ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। মূলতঃ আগৰ দিনত ৰ'দ বৰষুণ আদিৰ পৰা ৰক্ষা পৰিবলৈকে জাপি ব্যৱহাৰ হৈছিল। জাপি কেইবা প্ৰকাৰৰো আছে। তাৰে ভিতৰত কিছুমান হ'ল বৰজাপি, গৰখীয়া জাপি, পানী জাপি, বনুৱা জাপি, হালোৱা জাপি সৰু দৈয়া জাপি ইত্যাদি। ইয়াৰে কিছুমান উকা আৰু কিছুমান ফুলাম। উকা বৰ জাপিবোৰ সাধাৰণতে ৰ'দ বৰষুণৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ কৃষক বনুৱা সকলে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। আনহাতে, ফুলাম জাপিবোৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল সম্ভ্ৰান্ত ঘৰৰ মানুহে। পুৰণি বিহু গীতত জাপি শব্দটোৰ প্ৰয়োগ ঘটিছিল বহুল ভাৱে। আগৰ দিনত বিভিন্ন উৎসৱ পাৰ্বনতে সম্ভ্ৰান্ত ঘৰৰ মানুহে আৰু সত্ৰাধিকাৰসকলে বৰজাপি ব্যৱহাৰ কৰিছিল। নাম প্ৰসংগ আদিত খুটা এটা পুতি তাত ফুলাম বৰজাপি এটা থৈ তাৰ তলত মাহ প্ৰসাদ দিয়া এক নিয়ম আছিল। জাপি অসমত প্ৰাচীন কামৰূপ ৰাজ্যৰ দিনৰ পৰা সন্মানীয় সম্পদ হিচাপে ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। হিউৱেন চাঙক ৰজা ভাস্কৰ বৰ্মনে হালিলি নামৰ জাপি এটা উপহাৰ দিছিল।

ইয়াৰ পাছত জাপিৰ উল্লেখ চুতীয়া ৰজাৰ ক্ষেত্ৰত পোৱা যায়। ১৫২৩ চনৰ চুতীয়া ৰজা নীতি পালে আহোম ৰজা চুহুং মুঙৰ লগত সন্ধি কৰিবলৈ ৰূপৰ জাপি উপহাৰ দিছিল।

ইয়াৰ পিছত চুহুংমুঙৰ ৰজাই চুতীয়া ৰাজধানী শদিয়া দখল কৰি বহুতো জাপি লাভ কৰিছিল। আহোম ৰাজত্ব কালতো জাপিৰ ব্যাপক প্ৰচলত আছিল। চুতীয়া ৰজাৰ দিনত জাপি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ জাপিসজিয়া বুলি এটা খেল ৰাখিছিল যিটো খেলৰ লোকে পাছলৈ আহোম ৰজাসকলৰ কাৰণেও জাপি নিৰ্মাণ কৰিছিল। বিষয়ববীয়াৰ পদৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি জাপি প্ৰচলন আছিল।

উদাহৰণ স্বৰূপে, বুঢ়াগোহাঁই, বৰগোহাঁই, বৰপাত্ৰ গোহাঁই আদি বিষয়সকলে সোণৰ চুলাৰে নিৰ্মিত পানী জাপি আৰু টুপি জাপি ব্যৱহাৰ কৰিছিল। বৰফুকন সকলে পিন্ধিব পাৰিছিল ৰূপৰ চুলাৰে নিৰ্মিত পানী আৰু টুপি জাপি। পাছলৈ অসমীয়া সমাজত ছাতিৰ প্ৰচলন ঘটাত জাপিৰ ব্যৱহাৰ কমি গ'ল। আগৰ দিনত কৃষক কেইজনমা নে একগোট হৈ মূৰত উকা বৰ জাপি লৈ যেতিয়া পথাৰত নামে, হেজাৰ ৰ'দ বৰষুণৰ মাজতো কৃষিকৰ্মৰ প্ৰতি যি আগ্ৰহ, আনন্দ, হেঁপাহ তেওঁলোকৰ মাজেৰে প্ৰতিফলিত হৈছিল, সেয়া আজিকালি দেখিবলৈ পোৱা নাযায়। কিন্তু আমাৰ অসমীয়া ডেকা যুৱকসকলে পুৰণি কালৰ যি পৰম্পৰা, মিলা-প্ৰীতি তাক বজাই ৰাখিবলৈ জাপিৰ ব্যৱহাৰ সদায় জীয়াই ৰাখিব লাগিব। পুৰণি কালত যিবিলাক বিহুগীতত জাপিৰ ব্যৱহাৰ দেখা গৈছিল, এতিয়া লাহে লাহে কমি যোৱা দেখা গৈছে। জাপি আমাৰ অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ বুলি কোৱা হয়। অসমীয়া সমাজ আৰু জাপি দুয়োটাই এক মুদ্ৰাৰ ইপিঠি সিপিঠি বুলি ক'ব পাৰি। অসমীয়া সমাজত জাপি বাদ দি চলিব নোৱাৰিব।

পথাৰত কৃষকে কাম কৰাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বিভিন্ন কাৰ্যসূচীত, বিভিন্ন ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানত জাপিৰ ব্যৱহাৰ দেখা যায়।

গতিকে জাপি অবিহনে অসমীয়া চলিব নোৱাৰে। জাপিৰ ব্যৱহাৰ পুৰণি কালত যিদৰে ব্যৱহাৰ হৈ আছিল, এতিয়া কিছু সংখ্যক কমি যোৱা দেখা গৈছে। কিন্তু আমি অসমীয়া সমাজে জাপিৰ ব্যৱহাৰ কেতিয়াও কমি যাবলৈ দিয়া উচিত নহয়।

অসমীয়া লোক সাহিত্য

আৰ্জিনা ৰেহমা
স্নাতক দ্বিতীয় যান্মাসি
(অসমীয়া বিভাগ

আৰম্ভণি ঃ মানুহৰ মন কল্পনা প্ৰৱণ। মন দিগন্তৰ কল্পনাৰ বিশাল পৰিধিত অনুভূতিৰ প্ৰবল উচ্ছ্বাসে ভাৱৰ যি জোৱাৰৰ সৃষ্টি কৰে সেইবোৰেই প্ৰকাশ পায় ছন্দবদ্ধ হৈ। আদিম কালৰ স্বভাৱ কবিসকলৰ অন্তৰ উজাৰি উঠা সুখ-দুখ, হাঁহি-আনন্দ, ঘৃণা-প্ৰশংসা, হা-হুতাশা আদি বিভিন্ন ভাৱৰ হেন্দোলনিবোৰ ছন্দৰে প্ৰকাশিত হৈ গীতৰ আকাৰ ল'লে। তাত প্ৰকাশ পালে সমাজৰ প্ৰতিজন মানৱৰ কথা। অন্তৰৰ প্ৰতি ভাৱ-অনুভূতি, হৃদয়ৰ প্ৰতি স্পন্দন, দেহ-ভঙ্গিমাৰ প্ৰতিটো প্ৰকাশ, মনৰ চঞ্চলতা, চাৱনিৰ মাধুৰিমা, কাৰুণ্য আৰু আকৰ্ষণীয়তা, কামনাৰ মোহনীয়তা প্ৰকাশ পালে অনামী চহা কবিৰ সৰল-সহজ ছন্দৰ মাধ্যমেৰে। সেইবাবে সিয়েই পাছত লোক-সাহিত্য বা জন সাহিত্য নামে অভিহিত হ'ল। ড° বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই ' অসমৰ লোক সংস্কৃতি' গ্ৰন্থত লিখিছে 'এই লোক সাহিত্য সমাজৰ উমৈহতীয়া সৃষ্টি, সমাজৰ সৰ্বজনৰ ভাৱে চিন্তা আৰু কল্পনাৰ মিলন তীৰ্থ; সমস্ত সমাজৰ আনন্দ বিনোদনৰ কলাক্ষেত্ৰ। যুগ যুগ ধৰি জনসাধাৰণৰ মুখে মুখে লোক সাহিত্য চিৰন্তন আৰু চিৰজীৱী হৈ আছে।'

লোক-সাহিত্যৰ বৈশিষ্ট্য ঃ লোক-সাহিত্য যিহেতু জনসাধাৰণৰ অন্তৰৰ অনুভূতিৰ প্ৰকাশ, গতিকে, 'ভাৱ-অনুভূতিৰ আৰু ৰচনা প্ৰণালীৰ সৰলতাই এই সাহিত্যৰ ঘাই বৈশিষ্ট্য।' ৰচয়িতাৰ 'অশৰীৰি বা ব্যক্তি নিৰপেক্ষতা' ইয়াৰ আন এটা বৈশিষ্ট্য।

লোক সাহিত্যৰ শ্ৰেণী বিভাগ ঃ

লোক সাহিত্যৰ পৰিধি ব্যাপক। লোক সাহিত্যত পাঁচটা ভাগত ভগাব পাৰি। সেইবোৰ হ'ল—

১। ফকৰা যোজনা, সাঁথৰ, পটন্তৰ
২। প্ৰবচন
৩। সাধুকথা
৪। মন্ত্ৰ
৫। লোক-গীত

জনজীৱনৰ সুখ-দুখ, হৰ্ষ বিষাদ আদি লোক গীতবোৰৰ প্ৰাণৰ কথা। লোকগীতত অসমীয়া সাহিত্য অতিশয় চহকী। লোক-গীতবিলাকৰ পটভূমি আৰু বিষয় অনুসৰি—

ক) অনুষ্ঠানমূলক খ) আখ্যানমূলক গ) নিচুকণি, ঘ) দেহবিচাৰমূলক ঙ) বিবিধ বিষয়ক আদি কিছুমান ভাগত ভগাব পাৰি

ক) অনুষ্ঠানমূলক গীতবোৰ ঃ বিহুনাম, সুবচনীৰ গীত অপেচৰী সবাহৰ গীত, লখিমী সবাহৰ গীত, মহোহো গীত ইত্যাদি

খ) আখ্যানমূলক গীতঃ আখ্যানমূলক গীতবোৰৰ বিষয়ব কোনো একোটা কাহিনী। সেইবাবে ইহঁতক কাহিনী-গীত (ইংৰাজীত বেলাড্) বুলি কোৱা হয়।

গ) নিচুকণি গীত ঃ শিশুকালৰ কল্পনা শ্ৰৱণ, অনুসন্ধিৎ মনৰ উৎকণ্ঠা, কৌতুহল আৰু আমোদ জগাই তুলি, সম্মোহি কৰি টোপনি নিয়াবৰ কাৰণেই ঘাই কৈ নিচুকনি গীতৰ সৃষ্টি। শ্ৰীধ কন্দলীৰ 'কাণ খোৱা' সৰ্বকালৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ নিচুকনি গীত।

ঘ) দেহ বিচাৰৰ গীত ঃ দেহ বিচাৰৰ গীত, বৰাগীৰ গীত টোকাৰী গীত আদি একে শ্ৰেণীৰ গীত। এই গীতবিলাকত মানব দেহত ক্ষণস্থায়িত্ব, কামনা-বাসনা আদি ভাৱৰ বাহক; হৰি নামে যে প্ৰাণীৰ ভৱ-বন্ধনৰ মুক্তিৰ একমাত্ৰ পথ তাকেই শেষত গীতবিলাকত প্ৰতিপন্ন কৰা হৈছে।

ঙ) বিবিধ বিষয়ক গীত ঃ জুনা, নাওখেলৰ গীত, মায়ামৰীয় ৰণুৱাৰ গীত, হাইদাং গীত আদি বিবিধ বিষয়ক গীত।

সামৰণি ঃ অসমৰ লোক-সাহিত্য অতিশয় চহকী। জাতিৰ ভাৱ-অনুভূতি, আশা-আকাংক্ষা, হৰ্ষ-বিষাদ, প্ৰেম, বিৰহ, জাতীয় আদৰ্শ আদি লোক সাহিত্যৰ মাজত নিহিত আছে। আজি কিছুদিনৰে পৰা ইয়াৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰ সৃষ্টি বৃদ্ধি পাইছে যদিও অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ যিমানবোৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠান, আখ্যান কিম্বদন্তী বা কল্পনামূলক গীত আছে, সেই সকলোবোৰ সংগ্ৰহ হৈছে বুলি ন-দি ক'ব নোৱাৰি। সকলোবোৰ একেলগে থুপাই প্ৰকাশ কৰিব পাৰিলে সাহিত্যৰ ভঁৰাল আৰু চহকী হৈ উঠিব।

লোক সাহিত্যৰ মাজতে অসমীয়াৰ জন্ম আৰু তাৰ মাজতে বিৱৰ্তন আৰু পৰিবৰ্দ্ধন। ইয়াৰ প্ৰসাৰে অসমীয়া জাতিৰ কৃষ্টি সংস্কৃতিক নিশ্চয় দুগুণে মহীয়ান কৰি তুলিব।

অভ্যন্তৰীণ গুণমান নিশ্চিতকৰণ কোষৰ সদস্যসমূহৰ একাংশ (IQAC)

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে ঃ অধ্যাপক ড° ইমিৰুল হুছেইন, অধ্যাপক ড° ফখৰুল আলম, অধ্যক্ষ ড° জাহাজাহান আলী আহমেদ, অধ্যাপক চামচুল হক, অধ্যাপিকা ড° কাকলি হাজৰিকা, অধ্যাপক আব্দুল কুদ্দুছ

চৌহদৰ বাহিৰত নৰজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ দুটি গৌৰৱোজ্জ্বল মূহুৰ্ত

গুৱাহাটি বিশ্ববিদ্যালয়ে আয়োজন কৰা সাহিত্য উৎসৱ- ২০২০ ৰ বঁটা বিতৰণী অনুষ্ঠানত চিত্ৰাংকন প্ৰতিযোগিতাৰ প্ৰথম স্থা
প্ৰাপক আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱ দ্বিতীয় ষান্মাসিকৰ ছাত্ৰ আলী আহমেদ

ভট্টদেৱ বিশ্ববিদ্যালয় বজালীত ৰাষ্ট্ৰীয় বিজ্ঞান দিবস উপলক্ষে আয়োজিত আন্তঃ মহাবিদ্যালয় কুইজ প্ৰতিযোগীতাত
দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগী দল হিচাপে নিৰ্বাচিত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰৰ দল,

গল্প সফুঁৰা-

জমিলা পেহীৰ কথাৰে

ৰৌছনাৰা আখতাৰ
শৈক্ষিক নিৰীক্ষক, মুৰব্বী অধ্যাপিকা
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

আজিহে বুজিলো- 'আচলতে নাৰীয়ে নাৰীৰ শত্ৰু। কথাষাৰ একেবাৰে মিছা নহয়। আইতা এগৰাকী নাৰী হৈয়ো আমাৰ মাক ছোৱালী জন্ম দিয়াৰ কাৰণে বৰকৈ অত্যাচাৰ কৰে। নিজেও এদিন এখন ঘৰৰ জিয়ৰী আছিল। বোৱাৰী হৈ আইতায়ো পাঁচজনীকৈ ছোৱালী তাহানিতে জন্ম দিছে।'

ভিতৰৰ চৰাঞ্চলৰ মানুহবোৰ বৰ আকোৰগোজ স্বভাৱৰ। তেওঁলোকে পৰিৱৰ্তনশীলতাৰ ওপৰত মুঠেই বিশ্বাস কৰিব নোখোজে। তেনে এখন গাৱঁতেই জমিলা বিবিৰ ঘৰ। জমিলা বিবিক সকলোৱে জমিলা পেহী বুলিও কয়। সৰু ডাঙৰ সকলোৰে বাবে জমিলা হৈ পৰিছে জমিলা পেহী আৰু চৰকাৰী পেহী।

জমিলাক আকৌ নিজৰ গাওঁ আৰু ওচৰৰ গাৱঁৰ মানুহে ডাক্তৰনী বাইদেউ বুলিও কয়। জমিলা পেহী হঁতৰ গাৱঁখন ইমানেই পিছপৰা যে গৰ্ভৱতী মহিলাসকলক ডাক্তৰখানালৈ লৈ গৈ সন্তান প্ৰসৱ কৰোৱাৰ কথা কল্পনাই কৰিব নোৱাৰে। সেয়ে সকলোবোৰ গৰ্ভৱতী মহিলাৰ সন্তান জন্ম দিয়াৰ সময় আহি পৰিলেই জমিলা পেহীৰ কথা এবাৰলৈ মনত পেলায়। জমিলা সকলোৰে বাবে হৈ পৰে ডাক্তৰ জমিলা পেহী।

জমিলাৰ ডাঙৰ নাতিনী হামিদাই বাৰণ্ডাতে বহি বাঁহেৰে বিছনী তৈয়াৰ কৰি আছিল। চৰৰ মানুহবোৰে ঢাৰি, পাটি, চালনি, কুলা, বিচনী, বাঁহৰ ঝাডু এইবোৰ বনোৱাত বৰ পাকৈত। হামিদাই বনোৱা বিচনী আৰু জাডুয়ে ওচৰৰ বজাৰখনত ভালেমান সমাদৰ লাভ কৰিছে। তাই সেইবোৰ বনাই বজাৰত বিক্ৰী কৰি পোৱা টকাৰ কিছু অংশ দুৰণিবটীয়া বেংকলৈ গৈ থবলৈয়ো সক্ষম হৈছে। বাপেকে বাঁহৰ যোগান ধৰে তাই সুন্দৰকৈ ঝাডু বনায়। ওচৰৰ তাইৰ লগৰীয়া ভানুহঁতেও সিহঁতৰ ঘৰলৈ আহিলে দা খন আগুৱাই দিয়ে। লগৰ লগ পালে তাইৰ উৎসাহো বাঢ়ে আৰু মনোযোগেৰে কাম খিনি কৰে।

'আল্লাহই মুখ দিছে আহাৰ দিবই'। সেইবোৰ কথা সিহঁতে ভাবিব নালাগে। এজন ল'ৰাৰ কথা ভাবি থাকোতে পাঁচজনীকৈ ছোৱালীৰ জন্ম হ'ল। এইবেলি গা-ভাৰি হোৱাৰ সাত মাহ পাৰ হ'ল, কিবা হয়। এই বেলিও যদি বোৱাৰীজনীয়ে ল'ৰা জন্ম দিয়াত সক্ষম নহয় তেন্তে তাই যি শাস্তি পাব সেয়া নকলোৱে যেনিবা।

কথাখিনি মুখৰ মাজত ভোৰভোৰাই থাকোতেই দুই নম্বৰ নাতিনী মাজিদাই জমিলাক মাত লগালে- 'আইতা, তুমি অকলে অকলে কি গুণ্‌গুণাই আছা।' আমাকো অলপ শুনোৱানা?

'ৰ' ৰ' মই গান গাই আছোঁ নে কি কৈ আছোঁ তহঁতে কি বুজিবি? তহঁতৰ মুখকেইখন চাই চাই এতিয়া আমনি লগা হৈছে, বুইছ? মাৰাক কবি, এইবাৰ যদি ল'ৰা এটা জন্ম দিব নোৱাৰে তেন্তে ঘৰত অঘটন ঘটিব চাবি তহঁতে।

মাজিদাই আইতাকৰ কথা শুনি অলপ আচৰিত হ'ল। তাই ভাবিবলৈ ধৰিলে- আমাৰ সমাজখন এতিয়াও ইমানেই পিছপৰি আছে যে মহিলা সকলৰ কথাতো বাদেই পুৰুষ সকলো কিছুমান অন্ধবিশ্বাস বা বদ্ধমূল ধাৰণাৰ পৰা আঁতৰি আহিব পৰা নাই। ওচৰত স্কুল নথকাৰ কাৰণে আমাক স্কুললৈ পঠিয়াব নোৱাৰিলে। এতিয়া আমি কেইটা ছোৱালী হোৱা কাৰণে ঘৰখনত কিমান অশান্তি, তেন্তে আমাক জন্মতে মাৰি নেপেলালা কেলেই? মাজে মাজে দেউতায়ো আইতাৰ লগত কৈ থকা শুনো- ল'ৰা এটা থকা হ'লে অন্তত হালৰ মুঠি ধৰোতেও, বজাৰ সমাৰ কৰোতেও অলপ সহায় হ'লহেঁতেন। কিছুসময় মনে মনে থাকি মাজিদাই আইতাকক ক'লে ল'ৰা-ছোৱালী এইবোৰ জন্মৰ কথা আমিনো কি বুজি পাওঁ আইতা? আমাকনো এইবোৰ শুনাইছা কেলেই? আমিনো এইবোৰ কথা মাক কেনেকৈ ক'ম, তুমি যে আৰু কি যে কথাবোৰ কোৱা?

তাই কাম কৰি থাকোতে আইতাকৰ কথাখিনি ভাবি কিবা এটা ক'ব খোজোতেই এগৰাকী মহিলা সিহঁতৰ চোতাললৈ আগুৱাই আহিল। হামিদাৰ ওচৰলৈ আহি তাইৰ কামৰ শলাগ ল'লে আৰু ঘৰত কোনো গৰ্ভৱতী মহিলা আছেনে সুধিলে।

হামিদাই ভিতৰলৈ সোমাই যোৱা আইতাকক পিছপিনৰ পৰা মাত লগালে— ' আইতা চোৱাচোনকোন আহিছে?'

আইতাকে বাহিৰ ওলাই দেখিলে এগৰাকী নাৰ্চ থিয় হৈ আছে আৰু হামিদাইতৈয়াৰ কৰা বিচনী চাই আছে। আইতাকে চকী এখন আনি নাৰ্চ গৰাকীক বহিবলৈ দিলে।

আপোনালোকৰ বোৱাৰী আছে যদি ঘৰত, মাতি দিয়ক চোন, এই বুলি কৈ চকীখন টানি আনি বহিলে।

'আমাৰ বোৱাৰী ক'ত যাব। বিছনাৰ পৰা উঠিবই নোৱাৰে দেখোন আজি দুজিন মানৰ পৰা। মই অৰণ্যে কৰ্কালত গছৰ শিপা এডাল আৰু মঙ্গলবাৰে ধুই শুকোৱা মৰাপাট এগুছি জাৰি বান্ধি দিছো। কি, হয় চাওঁচোন' বুলি কৈ জমিলাই বহাৰ পৰা উঠি ঘৰৰ ভিতৰ সোমাল।

প্লেট এখনত তামোল-পান এখন আনি নাৰ্চ বাইদেউক দিলে। নাৰ্চে তামোলখন মুখত ভৰাই ক'লে- খুড়ী, বোৱাৰীৰ কৰ্কালত কিহৰ বাবে গছৰ শিপা বা ৰছী বান্ধিছে?

অ' আমাৰ বোৱাৰী গৰ্ভৱতী আকৌ? জমিলাই ক'লে।

পাঁচজনী ছোৱালী জন্ম হওঁতে গমকে নাপালে। খোৱা বোৱা ঠিকেই কৰিছিল। কাম-কাজো কৰে। কিন্তু এইবেলি উঠোতে বহোতে তলপেটত মাজে মাজে খুব বিষায় হেনো। কেতিয়াবা সন্তানটো বৰকৈ তললৈ নামি আহে। আৰু মাজে মাজে বোলে পানী আৰু তেজো যায়। লাহে লাহে বৰ দুৰ্বল হৈ পৰিছে। থিয় হ'লে মূৰটো বৰকৈ ঘূৰায়। সেয়ে....

- কি কৈছে এইবোৰ, ডাক্তৰক দেখুওৱা নাই নেকি?

- নাই দেখুওৱা, জমিলাই ক'লে।

- কিয়? নাৰ্চে সুধিলে।

- কিয় মানে? 'ডেলিভাৰি' ময়েই কৰোৱাও। সেইবোৰলৈ চিন্তা নাই। ডেলিভাৰীৰ সময়ত যিমানেই জটিল নহওঁক মোৰ হাতত পৰিলে সকলো আল্লাহৰ ৰহমতত ঠিয় হৈ যায়। জমিলাই উত্তৰ দিলে।

- সঁচাকৈ কৈছে নে আপুনি? নাৰ্চে সুধিলে।

- সঁচাকৈয়ে কৈছো আকৌ? কিয় সেই যে সিখন গাৱঁৰ ভোলা মিস্ত্ৰীৰ ঘৈণীয়েকৰ ডেলিভাৰীৰ সময়ত যিটো অৱস্তা হৈছিল ডাক্তৰে চেক্আপ কৰি হেনো গুৱাহাটী মেডিকেললৈ ৰেফাৰ কৰিছিল। কেনেকৈ যাব সিহঁতে এটা পইচাও নাই। ডাক্তৰে ভয় দেখুৱাই কৈছিল সোনকালে নগ'লে হেনো যিকোনো সময়তে সিহঁতৰ পেট ফাটি যাব পাৰে। যমজ সন্তান আছিল পেটত। গুৱাহাটীলৈ ৰেফাৰ কৰা ৰোগীক মোৰ ওচৰলৈ আনিছিল আৰু ময়েই তাইক মুক্তি দিলো। কথাখিনি কৈ জমিলাই মুখৰ পৰা তামোলৰ পিকখিনি বাৰাণ্ডাৰ ফালে মাৰি পঠিয়ালে আৰু শাৰীৰ আচঁলৰে ওঁঠ দুটা মচি অলপ চূণ আঙুলিৰে মুখত ভৰাই দিলে।

চহৰৰ পৰা চৰলৈ অহা নাৰ্চ গৰাকীৰ বেছি দিন হোৱা নাছিল। বিশাল চৰাঞ্চল যাতায়াতৰ সুগম ব্যৱস্থা নাই বাবে এই অঞ্চলবোৰৰ শিক্ষাৰ পোহৰো পৰা নাই। ইয়াত সম্ভৱ চোৰ ডকাইতৰ আড্ডা বেছি। তাই শুনিছিল এনেকুৱা দুৰ্গম অঞ্চলত আলফায়ো ঠায়ে ঠায়ে ঘাটি পাতিছে। দেশৰ উন্নতি দেশৰ প্ৰগতি এইবোৰ অঞ্চলৰ উন্নতি বিনে কেনেকৈ সম্ভৱ। কথাখিনি ভাবি নাৰ্চগৰাকীয়ে জমিলাৰ ফালে চাই ক'লে— আপোনাৰ কথাকিনি শুনি মই বৰ আচৰিত হ'লো। আজিৰ যুগত কিমান সুযোগ সুবিধা ওলাইছে। গৰ্ভত সন্তান থিতাপি লোৱাৰ পৰা বেজী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শিশু জন্ম হোৱাৰ পিচৰে পৰা 'মাজনী, মামনি, আঁচনিৰ অধীনত ধন পোৱাৰ সুবিধা চৰকাৰে দিছে। এই সকলোবোৰতো আপোনালোকৰ নিচিনা গাৱঁৰ মানুহৰ বাবে, দুখীয়া মানুহৰ বাবে বৰ দৰকাৰ। আশা কৰ্মীবোৰে ঘৰে ঘৰে গৈ এইবোৰ হিচাপ নিকাচ কৰে। আপোনালোকে এই সুবিধাবিলাকৰ এটাও পোৱা নাই নেকি?

- নাই পোৱা?

- আপোনাৰ বোৱাৰীয়ে তেতিয়া হ'লে এতিয়ালৈকে বেজী এটাও লৈ পোৱা নাই?

- নাই পোৱা।

- ইচ্ আপুনি নাজানেনে গৰ্ভৱতী মাতৃয়ে সদায় চৰকাৰৰ নিয়ম মতে বেজী ল'ব লাগে তাৰ উপৰি আয়োডিন যুক্ত লৱন, আইৰন টেবলেট খাব লাগে, বেছিকৈ ডাৱৰ পানী, গাখীৰ, মৌচুমী, কল আদি ফলমূল খাবলৈ দিব লাগে। মাকে খালেহে গৰ্ভত থকা সন্তানে সেইবোৰৰ পুষ্টি লাভ কৰিব। নাৰ্চে ক'লে—

-আমাৰ সময়ত এইবোৰ নাছিল আৰু বোৱাৰীকো এইবোৰ সুবিধা দিব লাগিব বুলি মই ভবা নাই। জমিলাই ক'লে।

-আপোনালোকৰ আটাইকেইটা সন্তান ছোৱালী আছিল। ছোৱালী হাস্পাতালত জন্ম হ'লে—সন্তান আৰু মাতৃ উভয়কে চৰকাৰে সহায় কৰে। তাৰোপৰি এতিয়া শিক্ষা আৰু বিয়াৰ বাবে পৰিয়ালে ধন খৰচ কৰিব নালাগে। 'বাইদেউ আঁচনিৰ জৰিয়তে বিয়া নোহোৱা ছোৱালীকো চৰকাৰে সাহায্য দিয়াৰ কথা ঘোষণা কৰিছে। ইমান বিলাক সুবিধা দিয়াৰ পিছতো আপোনালোকে এটাও নোপোৱাৰ কাৰণ সচেতনতাৰ অভাৱ বুলি মই ভাবো।

সৌৱা, হাতৰ কামত পাকৈত ছোৱালীজনী কোন? তাইৰ বয়স কিমান? নাৰ্চে সুধিলে।

- তাই হামিদা, মোৰ ডাঙৰ নাতিনী, বয়স তাইৰ চৈধ্য বছৰ, জমিলাই ক'লে।

- চৈধ্য বছৰ বয়সত আইৰণ টেবলেট খুৱাব লাগে। আজিকালি স্কুললৈ যোৱা শিশুক বিদ্যালয়ত বিনামুলীয়াকৈ যোগান দিয়া হয়। আপোনালোকৰ ছোৱালী বিদ্যালয়লৈ যোৱাই নাই ছাগে। সৌজনীৰ নাম কি?

- তাইৰ নাম আবিদা।

- তাইৰ গালত ঘুৰণীয়া বগা দাগ এটা পৰিছে। সম্ভৱত তাইৰ পেটত পেলু হৈছে। সাধাৰণতে লেতেৰা হৈ থাকিলে পেলু হয়। পেলুৱে তেজ শুহি খায়, আনকি লিভাৰ ফুটা কৰি ৰোগীক মৃত্যু পৰ্য্যন্ত ঘটাব পাৰে। আৰু তাইৰ হাতৰ নখ কেইটা চোৱা, কিমান দীঘল। সেইবোৰৰ মাজত সোমাই থকা মলিবোৰ আহাৰৰ লগত পেটত সোমায় আৰু সেইবোৰে বেমাৰৰ বীজাণু সৃষ্টি কৰে।

সৰুজনীৰ বয়স ছাগে দুই বছৰ হোৱাই নাই। মাকৰ গাখীৰ সম্পূৰ্ণকৈ খাবলৈ নৌপাওঁতেই আৰু এজনী গৰ্ভত থিতাপি লৈছে। ক্ৰমান্বয়ে তাইৰ মুখখন ফুলি উঠিছে। হাতভৰিবোৰ চিঁচা পৰি গৈছে। দেখিলেই গম পোৱা যায় যেন এনিমিয়াত ভুগিছে। নাৰ্চ গৰাকীয়ে আটাইকেইজনী ছোৱালীৰ গঢ় গতি চাই বোৱাৰীজনীক (সিহঁতৰ মাকক) বাহিৰলৈ মাতিলে।

তাই লাহে লাহে খোজকাঢ়ি দুৱাৰ মুখলৈ আহিল আৰু ক'লে বাইদেউ আপোনাৰ কথাখিনি মই বিছনাৰ পৰাই শুনি আছিলো। কিন্তু উপায় নাই বাইদেউ। আমি সন্তান জন্ম দিয়া মেচিনত পৰিণত হৈছো। আজি কিমান দিনৰ পৰা মই এইদৰে বিছনাত পৰি আছো। এটা ঔষধ এতিয়ালৈ পেটত পৰা নাই।

মই বুজি পাইছো। ঘৰখনত কেৱল সন্তান লাগে। সন্তানবোৰ সুস্থ হৈ আছেনে নাই সেইবোৰ ভৱাৰ থল যেন কাৰোৰে নাই। নাৰ্চে ক'লে— শুনা বোৱাৰী, অকণো এলাহ নকৰি তুমি আৰু তোমাৰ সন্তান কেইটালৈ চৰকাৰে ঘোষণা কৰা 'মিছন তেজস্বীনী'ত অংশ ল'বলৈ যাবা। চৰকাৰে সমগ্ৰ দেশখনকে এনিমিয়া মুক্ত কৰাৰ যি আঁচনি হাতত লৈছে সেয়া তোমালোকৰ যোগেদিহে সফল ৰূপায়ণ সম্ভৱ হ'ব। বিভিন্ন ধৰণৰ গোট গঠন কৰি আত্মনিৰ্ভৰশীল হ'ব, নাৰী সজাগতা সভা পাতি, নাৰী দিৱসৰ তাৎপৰ্য্য, মাতৃ দিৱসৰ তাৎপৰ্য্য বুজি পাব তেতিয়া হয়তো চৰৰ নাৰীয়েও বিশ্ব দৰবাৰত নিজকে ডাঙি ধৰিবলৈ সক্ষম হ'ব।

ইমান পৰে নাৰ্চ গৰাকীৰ কথা শুনি জমিলাৰ বোৱাৰীজনীৰ শেঁতাপৰা মুখখনত লাহে লাহে যেন এক ৰাঙলী আভাই ঢাকি ধৰিলে।

জমিলাই মাথো বোৱাৰীজনীৰ ফালে কেৰাহীকৈ চাই ৰ'ল... ।

নাৰ্চ গৰাকীয়ে ভাবিলে-

শিক্ষাৰ পোহৰ নোপোৱা, অজ্ঞান অন্ধকাৰৰ মাজত ডুবগৈ থকা সভ্য সংস্কৃতিৰ পৰা আঁতৰত থকা এই সকল মহিলাক যদি আমাৰ সচেতন মহলে উদ্ধাৰ নকৰে, তেন্তে কেতিয়াও এইসকল নাৰীয়ে মুক্ত আকাশৰ তলত মুকলিমুৰীয়াভাৱে মুকলি বায়ু সেৱন কৰিবলৈ সুযোগ নাপাব। যেতিয়া চৰৰ নাৰীৰ মাজত সাৰ্বজনীন শিক্ষাৰ পোহৰ পৰিব, তেতিয়া তেওঁলোক আত্মসচেতন হ'ব, যেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ সংসাৰৰ প্ৰতি পৰিয়ালৰ প্ৰতি সচেতন হ'ব, তেতিয়া সিহঁত অধিক সন্তান জন্ম দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকিব।

শহুৰৰ ঘৰ

ছৈয়দা হামিদা খাতুন
সহযোগী মুৰব্বী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

কাইলৈ জুৰেল শহুৰৰ ঘৰলৈ যাব। খঙাল আৰু বদমেজাজী হোৱা বাবে তেওঁলোকৰ ঘৰত লিগিৰা-লিগিৰী দুদিনতকৈ বেছি থকাটো কোনেও দেখা নাই। গতিকে সেই ঠাইখিনি জুৰেলৰ আইতাকৰ দ্বাৰাই জুৰেলৰ মাতৃয়ে পূৰাই লৈছিল। আইতাকৰ পৰলোক গমনৰ পিছত সেই অনাকাঙ্খিত স্থানটো জুমিৰ ভাগত পৰিল। জুৰেলৰ আইতাকে যেনেকৈ নিৰ্বিবাদে কৃপণ আৰু বদ মেজাজী বোৱাৰীৰ সকলো অন্যায় উৎপীড়ন সহ্য কৰিব লাগিছিল, তেনেকৈয়েই জুমিও সেইজনী শাহুমাতৃৰ পৰা নিস্তাৰ পোৱা নাছিল। জুৰেলৰ মাতৃৰ কামৰ ভিতৰত টি ভিৰ ৰিমোট টিপা, বাৰে বাৰে কাপোৰ সলোৱা আদি।

বিয়াৰ ছমাহ পিছত প্ৰথম বাৰলৈ জুমি মাকৰ ঘৰলৈ আৰু জুৰেল শহুৰৰ ঘৰলৈ যাব ওলাইছে। বহুত ব্যতিক্ৰমী দৃশ্য। জুমিযেতিয়া শহুৰৰ ঘৰলৈ যাব ওলাইছিল কাৰ্টুনে কাৰ্টুনে লাডু মিঠাই, থাকিবলগীয়া বিচনা, প্ৰয়োজনতকৈ বহুত বেছি দামী-দামী ফাৰ্নিচাৰ, আ-অলংকাৰ, দৰাৰ বাবে দামী গাড়ী, আচবাব পত্ৰ আৰু যে ক'ত কিমান যোগাৰ হিচাব বিহীন। মুঠতে দুখন মিনি ট্ৰাকে নধৰিছিল। আজিওতো জুৰেল শহুৰৰ ঘৰলৈ যাব। পাণ-তামোল আৰু কুৰিটামান ৰসগোল্লাৰ বাহিৰে দেখোন আন আয়োজন জুমিৰ চকুত নপৰিল। এই ব্যতিক্ৰম কিয়? সমাজ ব্যৱস্থাত এনেকুৱা কি আছে? কোনে দিলে এই বিধান। জুমি আৰু জুৰেল দুয়োৰে জন্ম, শিক্ষাগত অৰ্হতা, চাকৰি, পিতৃমাতৃৰ একমাত্ৰ সন্তান একেলগে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা একে ধৰণেই ডাঙৰ-দীঘল হোৱা মাত্ৰ বিপৰীত লিঙ্গৰ দুজন মানুহ। তথাপি কিহৰ অভাৱৰ বাবে এই ব্যতিক্ৰম?

জুমি মাকৰ ঘৰলৈ যাব ওলাইছে; তাতো শাহু-মাতৃৰ আপত্তি। ঘৰত কাম বনৰ হিচাপ নাই। বিয়াৰ পিছত ছোৱালী মাকৰ ঘৰলৈ কিয় গৈ থাকিব লাগে। সেইখন ঘৰতো এতিয়া নিজৰ হৈ থকা নাই। বোৱাৰীক বাধা নিদিলে। ভাবিলে হয়তো দুই-চাৰিদিনৰ বাবেহে যাব। চিন্তাৰ কাৰণ নাই। সেইকেইদিন খাবৰ জোখৰকৈ ফ্ৰিজত মাছ ভজা, চিকেন কোৰ্মা, পিঠা-পনা, সান্দহ চিৰা আছেই। কাপোৰ-কানি, বেড্‌কভাৰ পিলোকভাৰ, পৰ্দা আদিত তেওঁ নতুনকৈ এবাৰ চকু পেলালে। এইমাত্ৰ ৰান্ধি উঠা গেছ ষ্টোভ, টেবুল, চেল্‌ফ-চিমনি চাই বোৱাৰী জুমিক মাতিলে। তাইৰ বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল। উত্তৰ আহিল 'হ'ব মা ছাফা কৰিছো।' 'মোৰ ঘৰত পিন্ধা কাপোৰ কেইযোৰ মানত ৰিভাইব, কমফোৰ্ট আৰু নীল দি প্ৰেচকৰিবলৈ বাকী থাকিল।'— হ'ব মা কৰিম'

'তুমি কাইলৈ যাবা নহয়— চিৰা ভাজি প্ৰায় শেষ, গতিকে তুমি ঘৰত বনোৱা ঘিউত নৰসিংপাত নাইবা কাৰিপাত দি, দুটামান শুকান জলকীয়া, আদা-নহৰু-পিয়াজ কুটি ভাজি দিবলৈ নাপাহৰিবাদেই।' 'হ'ব মা'। দুদিনমানতো তোমাৰ হাতৰ চাহ খাব নাপাম— বেয়া নোপোৱা যদি একাপ গৰম চাহ দিয়া তাৰ লগত আধাপ্লেট খিচিৰিৰ লগত অমলেট এটা হ'লে বেয়া নাছিল।' 'হ'ব মা পাঁচ মিনিট।'

অফিচৰ কামৰ হেঁচা শহুৰৰ ঘৰৰ হাজাৰ ওজৰ আবদাৰ ৰাতি কেতিয়া যে এক বাজি যায় তাই তৰ্কিবই নোৱাৰে। বিয়া হোৱাৰ এই ছয়মাহত নিজৰ বুলিবলৈ এটা দিনো পোৱা নাই। এইখন ঘৰ বোলে তাইৰ নিজৰ, হয় কামখিনি নিজৰ। ঘৰখনত সোমোৱাৰ পৰাই নিজৰ শৰীৰৰ যত্নখোৱা-বোৱা, ৰূপ-চৰ্চা কৰা তাইৰ বাবে

সপোনহে পৰিল। তাই হাৰ মনা নাই, নামানে। তাইৰ প্ৰতিবাদী মন আৰু দৃঢ় হৈ যায়। এই কষ্টৰ মাজত তাই প্ৰশান্তি পায়। হাজাৰ মূক-প্ৰতিবাদী নাৰীৰ কষ্টৰ প্ৰতীক হ'ব বিচাৰে। হাজাৰ নিপীড়িত অন্তৰৰ প্ৰশান্তিৰ বাবে তাই যুজিছে। যুজিব— তাইৰ পৰিকল্পনা। পৰিবৰ্তন বাবে যুজিছে। জুমিয়ে চাকৰি কৰাটো শাহু-মাতৃৰ মূৰ কামুৰণি। ঘৰৰ বোৱাৰী ঘৰৰ লক্ষ্মী, বাহিৰত যাব দিব নালাগে। হাতৰ ৰুমাল, মূৰৰ ছাতি, ঘৰৰ বোৱাৰী এই বিলাক বাহিৰলৈ গ'লে লোকৰ মালিকাধীন হৈ যায়। মাকে জুৰেলক এইবিলাক কাণমন্ত্ৰণা প্ৰায়ে দি থাকে। জুৰেলেও অৱশেষত মাতৃৰ সুৰত হয়ভৰ দি মাকক হয়তো ভাল লগাবলৈ হ'লেও কয় 'হয়, নাৰী ঘৰৰ বাহিৰলৈ ওলালে সংস্কাৰী হৈ নাথাকে, বাহিৰৰ পৰিৱেশ নাৰীৰ বাবে সুৰক্ষিত নহয়, আদি নানান যুক্তি। জুমিৰ প্ৰতিবাদীমনে হাহাকাৰ কৰে যদিও বাহিৰত একো নকয়। তাই আছে সময়ৰ অপেক্ষাত। তাই কয় নাৰী বাহিৰলৈ গৈ মুক্ত আকাশৰ তলত খোলা পৃথিৱীত, মুক্ত বতাহত বিচৰণ কৰিলে কুসংস্কাৰী নহয়, বৰং সুস্থ সবলমনৰ, উচ্চ মানসিকতাৰ গৰাকী হয়, পৃথিৱীখনক বুজিব পৰা হয় পুৰুষৰ সমানে ফেৰ মাৰিব পৰা হয়, নিজৰ ভৰিত থিয় দি অন্যক সহায় কৰিব পৰা হয়, নিজৰ অধিকাৰ খিনি বিচাৰি ল'ব পৰা হয়। অন্যায়ৰ প্ৰতিবাদ কৰিব পাৰ হয়। পুৰুষৰ চকুত চকু থৈ কথা ক'ব পৰা হয় যে তোমালোক পুৰুষ জাতিৰ দুৰ্বলতা ইয়াতেই। নাৰীয়ে ইচ্ছা কৰিলে পুৰুষৰ এই সাম্ৰাজ্য মুহূৰ্ততে ভাঙি চূৰমাৰ কৰি দিব পাৰে। কিন্তু নকৰে। নাৰী ধৰিত্ৰী, ধৈৰ্য্যৰ বাহক। সকলো সহি যায়। ক্ষমা কৰি যায়। সংসাৰ এখন গঢ়িব বিচাৰে, ভাঙিব নহয়।

জুমি ছমাহলৈ জুৰেলৰ ঘৰলৈ অৰ্থাৎ শহুৰৰ ঘৰলৈ পৰিৱৰ্তন বিচাৰি আহিছে। শহুৰ-শাহুক পূৰ্ণমাত্ৰাই সেৱা শ্ৰদ্ধা কৰিছে। সমাজৰ সূত্ৰত পতিব্ৰতা নাৰীয়ে পতিক যেনেকৈ সেৱা যত্ন কৰিব লাগে শহুৰ-শাহুক পুজিব লাগে, সেইখিনি কৰাত তাইকৃপনালি কৰা নাই। জুৰেলে পাহৰিলে পূৰ্বৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ কথা। জুৰেল অফিচলৈ যোৱাৰ আগতেই গা-ধোৱা ঘৰৰ গিজাৰৰ ছুইটচ্‌টো অন কৰাৰ পৰা টুথ ব্ৰাচ ডালত টুথপেষ্ট লগোৱা, মিস্কাৰ ছাৱাৰত পানীখিনি মিলোৱা, চাবোন-চেম্পু-টাৱেল তেল ক্ৰিম-ফণি সকলোখিনি যা-যোগাৰ কৰি পুৱাৰ ব্ৰেকফাষ্টৰ লগে লগে অফিচৰ টিফিন, শহুৰ-শাহুৰ দিনটোৰ বাবে যাবতীয় ব্যৱস্থা, ডাইনিং টেবুলত বিধে বিধে আঞ্জাৰ লগত ভাতৰ যোগাৰ কৰি, অফিচলৈ যোৱা কাপোৰ যোৰ উলিয়াই কোট-পেণ্ট জোতা ব্ৰাচ কৰি ভাগে ভাগে থৈ দৌৰিগৈ গেট-গেৰেজ খুলি দি নিজে গা-ধোৱা ঘৰত সোমাই কোনোমতে দুই মগমান পানী ঢালি, কেতিয়াবা থিয়হৈ থিয়হৈ এগৰাহ মান খাই কেতিয়াবা নখোৱাকৈ অফিচলৈ যায়। দুয়োজনে একে অফিচত একে পদ মৰ্য্যদাৰ চাকৰি কৰে। জুৰেলে অফিচলৈ ওলাই জুমিক আকৌ মাতেতেওঁৰ বাবে এগিলাচ গৰম পানী, অফিচৰ ফ্লাক্সতো, মানিবেগ, মোবাইল, চচ্‌মাযোৰ, অফিচৰ বেগো গাড়ীত দি থৈ আহিব লাগে বুলি। তাইৰ বহুত কাম বাকী আছে, ওলাবলৈ দেৰী হ'ব, গতিকে সি গাড়ীখন লৈ অফিচলৈ গুচি যায়। জুমিৰ প্ৰতিবাদী মন আৰু দৃঢ় হয়। কোনোমতে কাপোৰ সাজ গুজি অফিচলৈ যায়। সেই জুৰেলে কেতিয়াবা অফিচৰ পৰা ঘৰ ফিৰোতে আঠ ন-মান বাজি যায়। অফিচৰ পৰা অহাৰ লগে লগে এনেকুৱা ভাৱ যেনসি কিবা মহা যুদ্ধত জয়ী হৈহে ঘৰলৈ উভতনি, লগে লগে জুমি তাৰ সেৱাত ব্যস্ত হ'ব লাগে চেণ্ডল, টাৱেল, ৰিফ্ৰেচমেণ্টৰ বাবে চৰ্বত চাহ। তাই মনতে ভাৱে ময়ো একে অফিচৰ তোমাৰে সহকৰ্মী মোৰতো কোনোদিনে ভাগৰ লাগিব নোৱাৰিব। একে অফিচৰ, একে সহকৰ্মী মাত্ৰ অফিচত। ঘৰত দুয়োজন যেন দুই মেৰুৰ কৰ্মী।

জুৰেলৰ দেউতাক এজন অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ, বিপৰীতে জুমিৰ দেউতাকো অৱসৰপ্ৰাপ্ত পাব্লিকহেল্‌থ বিভাগৰ অভিযন্তা। দুয়োজনে দুয়োজনক জানে কিন্তু কোনোদিনে ওচৰা-ওচৰিকৈ বহাকৈ লগ পোৱা নাই। দুয়োজনৰ ঘৰৰ দুৰত্বও কম নহয়। ক'ব গ'লে দুখন ভিন ভিন চহৰত। জুৰেল আৰু জুমি একেখন মিচনেৰী স্কুলৰ সহপাঠী বন্ধু। জুৰেলক আবুয়েকে আৰু জুমিক আতায়েকে স্কুললৈ অনা-নিয়া কৰে। স্কুলখনৰ সন্মুখত এজোপা ডাঙৰ বটগছ আছে। গছজোপাৰ চাৰিওফালে পকী, য'ত অভিভাৱকসকলৰ নানান ধৰণৰ সুখ দুখৰ আড্ডা বহে। গাতে লাগি আছে এটি সৰু চাহৰ দোকান, লগতে শীতকালীন টেকলি পিঠা, খোলা চাপৰি, মালপোৱা, পানীপুৰী, ভেলপুৰী, ঝালমূৰি, চানা, চাওমিন, আইচক্ৰিম আৰু দক্ষিণ ভাৰতীয় খাদ্য ইড্‌লি, ডোচা, ধোকলা আদিৰ কথাই বেলেগ। যেন এটি নৈমিত্তিক চলন্ত খাদ্য মেলাহে। অভিভাৱক সকলেও যেন শিশুসকলৰ লগতে প্ৰতিযোগিতা কৰি

খাদ্যমেলাৰ জুতিলৈ তৃপ্তি পলুৱায়। সৰু সৰু দেৱশিশুৰ স্কুললৈ আগমন, ক্লান্ত উভটনি যাত্ৰা, ট্ৰেফিক যান-য্‌ট, খাদ্যমেলাৰ দৃশ্য, মাতৃসকলৰ অঘোষিত সাজ-সজ্জাৰ প্ৰতিযোগিতা, অভিভাৱক সকলৰ অসীম প্ৰত্যাশা, একোজন দেৱশিশুক মানুহ কৰাৰ, যাক এটি অৱৰ্ণনীয় পৰিৱেশ ৰূপে উপলব্ধি কৰিব পাৰি। এইটো যেন এটি ফেক্টেৰি— ফেক্টেৰিৰ পৰা আচল আৰু নকল দুয়োবিধ বস্তুৰ উৎপাদন হয়। মানুহ গঢ়াৰ এই ফেক্টেৰীটোত— প্ৰত্যেকজনেই মানুহ হয়নে? চাকৰি ডাঙৰ হ'লে, দামী গাড়ীত ঘূৰিলে, ডাঙৰ অট্টালিকাত থাকিলে, লোকক দেখুৱাবলৈ দুই পইচা খৰচ কৰিলেই প্ৰকৃততে ডাঙৰ মানুহ হয়নে? মোৰ একমাত্ৰ ল'ৰাও এজন ডাঙৰ অভিযন্তা, মোৰ হাজাৰ কষ্টৰ ফচল,যিজনে মোৰ হৈ এষাৰ মাত মাতিবলৈ কৃপনালি কৰে। মই সফলতা লাভ কৰিছোনে— আদি হাজাৰ প্ৰশ্নৰ শুদ্ধ উত্তৰ পৰিপাটিকৈ বিচাৰি জুৰেলৰ আবুয়েকে স্কুল ছুটিৰ অপেক্ষাত আৰু উত্তৰ বিচাৰি হাহাকাৰ কৰে। গাটো উচপিচাই থাকে উহ। ইমান দূৰ উভতি যোৱাৰ পিছত ঘৰৰ ইমান কাম, কাপোৰ খিনি কেতিয়াবাই তিতোৱা হৈছে, ৰুগীয়া দেহেৰে কেতিয়া শেষ কৰিম আদি ভাবি, ভাব সাগৰত কক-বকাই থাকোতেই স্কুলখনৰ গেট কিপাৰে জুৰেলৰ আবুয়েকক স্কুলৰ ভিতৰলৈ মাতি পঠিয়ালে।

জুৰেল আৰু জুমি দুয়োটাই নাৰ্চাৰী শ্ৰেণীত পঢ়ে। সেইদিনাখন জুৰেলে শ্ৰেণী কোঠাত ছবি আঁকি থাকোতে জুমি ৰ হাত লাগি তাৰ ছবিখন বেয়াহৈ গ'ল। লগে লগে সি এইমাত্ৰ জোঙোৱা পেঞ্চিল ডালেৰে জুমিৰ বাহুত মাৰি দিলে, তায়ো জুৰেলৰ বাহুত কামুৰি তাৰ প্ৰতি উত্তৰ দিলে। শ্ৰেণী কোঠাত দুয়োজনেই ৰক্তাক্ত হ'ল। শ্ৰেণী শিক্ষকে দুয়োজনকে প্ৰিঞ্চিপালৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। প্ৰিঞ্চিপালে স্কুলৰ কেয়াৰ টেকাৰৰ দ্বাৰাই প্ৰাথমিক চিকিৎসা দি দুয়োৰে অভিভাৱকক মাতি দুয়োকে চমজাই দি দি ঘৰলৈ পঠিয়াই দিলে।

পিছদিনাখন জুৰেল আৰু জুমিৰ আতা-আবুয়েকে ভাবিলে আজি দুয়োজনক যদি হাতমিলাই দিয়া নহয়, হয়তো পিছলৈ কিবা ডাঙৰ অঘটন ঘটি যাব পাৰে। জুমিৰ আতাকে চক্‌লেট কেইটামান কিনি জুৰেলহঁতৰ অপেক্ষাত বটগছৰ তলত ৰৈ আছিল। জুৰেলক দেখাৰ লগে লগেই জুমি জিভা লৰাই কাজিয়া কৰাৰ সংকেত দিলে। জুৰেলেও ভৰি দাঙি প্ৰতি উত্তৰ দিলে, সিও প্ৰস্তুত বুলি। সেই মুহূৰ্তত জুমিৰ আতাকে পকেটৰ পৰা দুটামান চক্‌লেট উলিয়াই জুমিৰ হাতত দিলে, জুৰেলক দিবলৈ— জুমি চক্‌লেট নিজৰ বেগত ভৰাই ল'লে— 'নিদিওঁ'। আকৌ দুটামান চক্‌লেট উলিয়াই দি ক'লে— 'ছুটিৰ পিছত জুৰেলৰ আবুয়েকে আইচক্ৰিম দিব নহয়।' আবুয়েকে ক'লে 'হয় এতিয়া ঘণ্টা বাজি যাব, আইচ্‌ক্ৰিম ছুটিৰ পিছত হ'ব। হ'বনে? পৰীজনী, তোমাৰ নাম কি?' 'জুমি 'অ', বৰ ধুনীয়া নাম। তুমি জুমি ই জুৰেল হয়নে, প্ৰায়ে একে নহয়?' জুমিয়ে জুৰেললৈ খং আৰু লোভৰ মিশ্ৰণেৰে দুটামান চক্‌লেট আগবঢ়াই—'ল খকুৱা।' দুয়োজনৰ আতা-আবুয়েকে হাত চাপৰি দি দুয়োজনৰ হাতৰ ৰ্তজুনী আঙুলিৰ লগত তৰ্জুনী আঙুলি মিলাই বন্ধুত্বৰ লগ্ন গাঠি মাৰি দিলে। ইয়াৰ পিছত কোনোদিনে দুয়োজনৰ মাজত কাজিয়া হোৱা নাছিল। মাত্ৰ ক্লাচৰ প্ৰথম পজিচনলৈ দুয়োৰে ভিতৰি ভিতৰি তুমুল যুদ্ধ হৈছিল। এই যুদ্ধত দুয়োজন সমানেই লাভবান হৈছিল।

দুয়োজনে দুয়োজনৰ ঘৰৰ আভ্যন্তৰীণ ব্যৱস্থাত সুখী নহয়। আতা-আবুয়েকৰ অৱহেলিত জীৱন গাঁথাই সিহঁতৰ শিশু মনত সাঁচ পেলায়। নিজকে আতা-আবুয়েক সজাই তেওঁলোকৰ দুখৰ সমভাগী হ'ব বিচাৰে। দুয়োয়ে দুয়োৰ মাক দেউতাকক কেতিয়াবা প্ৰতিবাদো কৰে, ফল নাপায়। জুৰেল জুমি যেন একে পৰিৱেশত ডাঙৰ-দীঘল হোৱা, দুয়োৰে অভিজ্ঞতাও একে। দুয়োজনে এই বিষয়লৈ কেতিয়াবা আলোচনাও কৰে। দুয়োজন সমানে যুক্তিবাদী। দুয়োজনে ভাৱে পৃথিৱীৰ সকলো বুঢ়া-বুঢ়ীৰ কিজানি অৱস্থা এনেকুৱাই হয়। তেওঁলোকেও এই কষ্ট বুঢ়া বয়সত পাব লাগিব। ইয়াৰ কিবা সমাধান আছে নেকি? ইত্যাদি ইত্যাদি প্ৰশ্নই তেওঁলোকৰ কোমল মনক ভৰাই তোলে।

আতা-আবুয়েকে স্কুল ছুটিৰ ঘণ্টা নবজালৈকে সেইদিনাখন বটগছৰ তলত বহি অলপ কথা-বতৰা, চা-চিনাকী হ'ল। জুৰেলৰ আবুয়েকে নিজৰ জীৱনৰ ইতিহাস সংক্ষেপে ক'লে— 'জুৰেলৰ দেউতা সৰু থাকোতেই তাৰ আতাকৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি, একমাত্ৰ সন্তানক বুকুত ধৰি জীৱনৰ কণ্টকময় যাত্ৰাত গতি, তাক বৰ কষ্টেৰে লিখা-পঢ়া কৰোৱাইছো, এতিয়া সি এজন ডাঙৰ অভিযন্তা, সেই ঘৰৰে একমাত্ৰ নাতি জুৰেল,— কথাষাৰ কৈ

ডাঙৰকৈ হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে। লগে লগে 'জুৰেল জুৰেল' দুবাৰমানকৈ বুকুত ঢপৰিয়াই বাহিৰত বহুত সুখী যেন প্ৰকাশ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলে। জুমিৰ আতাকেও তাতোকৈ সংক্ষেপে ক'লে— 'মোৰো প্ৰায় তেনেকুৱাই, ল'ৰা প্ৰিঞ্চিপাল, ঘৰৰ মানুহ বুলিলে ল'ৰা, বোৱাৰী, আৰু একমাত্ৰ নাতিনী মানে তিনিজন।' জুৰেলৰ আবুয়েকে যেন এটা বাক্যত জুমিৰ আতাকৰ গোটেই জীৱনৰ দস্তাবেজ পঢ়ি উঠিল আৰু ভাবিলে, অন্তঃত মোৰ দৰে মানুহো এই পৃথিৱীত আৰু আছে। মৌন ভাষাত দুয়োজনে দুয়োজনৰ বেদনা জুখি ল'লে। লগে লগে আইচক্ৰিমৰ পিপ্ পিপ্ শব্দই দুয়োজনৰ মৌন স্বপ্ন ভঙ্গ কৰিলে। দুয়োজনে আকৌ বেলেগ এটা চিন্তাত নিমগ্ন হ'ল। আইচক্ৰিম কিনিব লাগিব, টকা ক'ত? শ্ৰেণী কোঠাত জুৰেল জুমিয়ে আইচক্ৰিমৰ ভাবজুতিলৈ থাকোতেই দুয়োজনৰ শত্ৰুতা আইচক্ৰিমৰ দৰে গলি নিঃশেষ হ'ল। আইচক্ৰিমে তেওঁলোকৰ বন্ধুত্ব গঢ়াই দিলে। আইচক্ৰিম আইচক্ৰিম কৈ দুয়োজনে স্কুল ছুটিৰ পিছত দৌৰি আহি আবু আতাকক সাবটি ধৰিলে ইফালে জুৰেলৰ আবুয়েকৰ ওচৰত বাচৰ ভাড়াৰ বাহিৰে এটি ফুটা কড়িও নাছিল। কি কৰিব এতিয়া। জুমিৰ আতাকে বাৰে বাৰে পকেটত হাত ভৰাই পকেটৰ ভিতৰতে যেন বেঙ্ক বেলেঞ্চ মিলাইছে। ইতিমধ্যে জুৰেল জুমি ভিৰ ঠেলি গৈ আইচক্ৰিমৰ জুতিলোৱা আৰম্ভ কৰিলেই। জুৰেলৰ আবুয়েকে মনে মনে চাহৰ দোকানৰ পৰা পানী খাই থকা আৰু ঘামি যোৱাৰ দৃশ্য দেখি জুমিৰ আতাকৰ বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল। আবুয়েকক আশস্ত নিয়াবৰ বাবে জুমিৰ আতাকে পকেটৰ পৰা টকা উলিয়াই ক'লে, 'মোৰ টকা আছেতো, আজি আইচক্ৰিমৰ পইচা মই দিম।' তেওঁ আগুৱাই গৈ আইচক্ৰিমৰ পইচা বাকী ৰাখিবলৈ অনুৰোধ কৰিবৰ বাবে বহুত সময় ভিৰ কমাৰ অপেক্ষাত থিয় হৈ ৰ'ল, লগতে আইচক্ৰিমৱালাৰ কটু কথা শুনাৰ বাবে প্ৰস্তুত হ'ল। মাত্ৰ ভাবিলে জুৰেলৰ আবুয়েকে যাতে গালি খিনি নুশুনে কাৰণ তেওঁৰো কষ্ট পাব আৰু নিজৰ দুৰ্বলতাখিনিত প্ৰকাশ পাব। হাজাৰ হ'লেও দুদিন আগতেই তেওঁ এজন বেংক বিষয়া আছিল। দিনতে তেওঁৰ হাত দুখনেৰে কিমান টকা ঘটিছিল। টকাৰ অভাৱ জীৱনতো উপলব্ধি কৰা নাছিল। বেঙ্ক বিষয়া বিলাকৰ অৱসৰৰ পিছত মাহিলী পেঞ্চনৰ ব্যৱস্থা নাছিল। গতিকে অৱসৰৰ সময়ত শকত অঙ্কৰ এককালীন টকা পালে। সেই সময়ত বোৱাৰীৰ মৰম-ল'ৰাৰ আবদাৰৰ অভাৱ নাছিল। তেওঁৰ বুজাত আউল লাগিল। ভাবিছিল অৱসৰৰ সময়খিনি কিজানি এনেকুৱা মৰমেৰেই দিনকেইটা পাৰ হ'ব। ক্ৰমে বেঙ্ক একাউণ্টৰ বেলেঞ্চ ল'ৰা-বোৱাৰীৰ চাহিদাত জিৰো হ'ল। আগৰ অবাসিক ঘৰখন ভাৰা ঘৰ হ'ল, ওচৰতে থকা ঠাইখিনিত অট্টালিকা হ'ল। ঘৰৰ নাম ফলক ল'ৰাৰ নাম ফলকলৈ ৰূপান্তৰিত হ'ল। চিৰি বগোৱাৰ অজুহাত দেখুৱাই পিছফালৰ গাড়ী গেৰেজৰচালিত গাড়ী ৰখীয়া কৰি বিচনা কৰি দিলে। পুৰণি চাৰিচকীয়া গাড়ীখন ডাঙৰ আৰু দামী গাড়ীলৈ ৰূপ সলালে। গাড়ীখন বোৱাৰীৰ নামত লোৱা হ'ল, যিখন গাড়ী ভিতৰখন দেখাৰ সৌভাগ্য তেওঁৰ কোনো দিনে নহ'ল। আইচক্ৰিম খাই উঠি জুমিয়ে আতাকৰ চোলাত ধৰি টানি দিয়াৰ লগে লগে তেওঁ মনোৰাজ্যৰ পৰা ঘূৰি আহিল আৰু খুব অসহায় ভাৱে আইচক্ৰিমৱালাক কিবা ক'বলৈ ধৰাৰ আগতেই সি কৈ উঠিল 'ছাৰ আপোনাৰ আইচ্‌ক্ৰিম দুটাৰ দাম সৌ ভদ্ৰ মহিলাই দি গ'ল। তেওঁ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি মহিলাগৰাকীক আশীৰ্বাদ দিলে। যেন এটি ডাঙৰ ধুমুহাক এজাক মৃদু মলয়া বতাহে শাঁত পেলাই থৈ গ'ল। তেওঁ ভদ্ৰ মহিলাগৰাকীক মনে মনে আকৌ শলাগিলে।

সময় বাগৰাৰ লগে লগে জুৰেল আৰু জুমি নিজে নিজেই স্কুললৈ অহা-যোৱা কৰিব পৰা হ'ল। আতা-আবুয়েকৰ স্কুল ডিউটিৰ লগে লগে জীৱনৰো যৱনিকা পৰিল। কিন্তু জুৰেল আৰু জুমিৰ মনত তেওঁলোকৰ নিস্বাৰ্থ প্ৰেম, অপৰিসীম মৰমৰ স্মৃতিবোৰ আৰু জীৱনৰ কৰুণ অধ্যায় বোৰে পবিত্ৰ মনত সাঁচ পেলাই থৈ গ'ল। সিহঁতৰ মাক-দেউতাকৰ (আতা-আবুয়েৰ প্ৰতি কৰা) অন্যায় আৰু দুব্যৱহাৰ প্ৰতি ভিতৰত জ্বলি থকা প্ৰতিবাদবোৰ সবল হ'ব

ধৰিলে। জুৰেল আৰু জুমিয়ে প্ৰায়ে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নিৰ্জন ঠাইত সমাজৰ এই কুসংস্কাৰৰ বিষয়ে যুক্তিৰে আলোচনা কৰে। সিহঁতে সমাজ ব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন বিচাৰে। সিহঁতৰ দৃষ্টিত পৰিয়ালৰ প্ৰতিজন সদস্যৰ মানৱীয় মূল্য সমান হ'ব লাগে। শহুৰ-শাহু, গিৰিয়েক-ঘৈণীয়েক, পো-বোৱাৰী, জী-জোঁৱাই আদি সকলোক সকলো ক্ষেত্ৰতে সমান তুলাচনীৰে জুখিব লাগে। সকলোৰে সম-অধিকাৰী হ'ব লাগে। পৰিয়ালৰ প্ৰতিজনৰ সুখ-দুখ প্ৰতিজনে সমভাগী হ'ব লাগে। সুস্থ পৰিয়ালে সুস্থ সমাজ, সুস্থ সমাজে সুস্থ দেশ, সুস্থ দেশে সুস্থ পৃথিৱী গঢ়িব পাৰে। জুৰেলে কয় 'আমি এই কাম সম্ভৱ কৰিবই লাগিব আৰু কৰিহে এৰিম।' জুমি কয় 'আৰম্ভণি কেনেকৈ—' জুৰেলে কয়। আমি দুয়োজনৰ পৰা আৰম্ভ হ'ক, সমাজৰ পৰিৱৰ্তন আমাৰ কাম্য। ধৰা, আমি দুয়োজনে যুগ্মজীৱন আৰম্ভ কৰিম, তোমাৰ মা-দেউতা মোৰ মা-দেউতা আৰু মোৰ মা-দেউতা তোমাৰ। দায়িত্ব সমান সমান। বিয়া হোৱাৰ পিছত তুমি আমাৰ ঘৰত ছমাহ যেনেকৈ থাকা যি কৰা ময়ো তোমাৰ ঘৰত পিছৰ ছয়মাহ তেনেকৈ...। হ'ব নে? এয়ে আমাৰ দুয়োৰে মাজৰ সমাজ পৰিৱৰ্তনৰ গোপন চুক্তি।' দুয়োজনে হাত মিলালে।

মহা ধুমধামেৰে জুৰেল-জুমিৰ বিয়াখন হৈ গ'ল। জুমিশহুৰৰ ঘৰলৈ অৰ্থাৎ জুৰেলহঁতৰ ঘৰলৈ অহাৰ দিনৰ পৰাই নিজৰ চাকৰিৰ সমানেই, শহুৰৰ ঘৰৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব মূৰ পাতি ল'লে। জুৰেলৰ মাকে বোৱাৰীক পাই জুৰেলৰ মৃত আবুয়েকৰ ভাৰটো প্ৰথম দিনৰ পৰাই বোৱাৰীৰ কান্ধত তুলি দিলে। জুৰেলৰ মাকে প্ৰথমে ভাবিছিল শাহু মা মৰিলে মই বহুত সুখী হ'ম, কোনেও মোক একো দেখোতা, কওঁতা, শুনোতা নাই, যিমন যায় তাকে কৰিম, য'লৈ মন যায় তালৈ যাম। কিন্তু শাহু মা মৰা পিছতো, এই সোপা ঘৰৰ কাম কোনে কৰে এতিয়া। কামৰ মানুহ দুদিনৰ বেছি কোনেও নাথাকে। আগতে জনা হ'লে—আন নহ'লেও কামৰ বাবে হ'লেও শাহু মাক দৰব-পাতি দি জীয়াই ৰাখিলোহেঁতেন। যি নহওক বোৱাৰী এজনী পালো, কোনোমতে ৰক্ষা পালো, খালী ঠাই পূৰ হ'ল।

এই ছয়মাহ জুৰেলৰ মাতৃৰ আৰু জুৰেলৰ সুখ আৰু আৰাম অভাৱ নাছিল। চকুৰ পলকত যেন ছমাহ পাৰ হ'ল জুৰেলৰ ভাৰ ল'ৰা নতুনকৈ শহুৰৰ ঘৰলৈ যাব। মাতৃতকৈ জুৰেল বেছি চিন্তিত মাতৃৰ চিন্তা বোৱাৰী মাকৰ ঘৰলৈ গ'লে ঘৰৰ কাৰ ভাৰ নিজ গাত পৰিব। এইবাৰ জুৰেল তেওঁৰ চুক্তিৰ কথা মনত পেলাইছে আৰু জুমিৰ প্ৰতিকৰা বৈষম্যতাৰ বাবে ব্যাথিত হৈছে। জুমি ছমাহ পাৰ কৰিলে, তাই চুক্তিত সফল হ'ল। এতিয়া জুৰেলৰ ছ-মহীয় পাল। জুৰেল এতিয়া শহুৰৰ ঘৰলৈ যাব, জুমি যেনেকৈ আহিছিল তেওঁলোকৰ ঘৰৰ সকলোখিনি কাম-বন বহুত মনোযোগেৰে, মহা কষ্টৰ মাজেৰে মইতো কোনোদিনে একো সহায় কৰা নাছিলো। বিপৰীতে তাইৰ পৰা প্ৰাপ্যতকৈ বহুত বেছি সুবিধা আদায় কৰিছিলো। পাৰিমনে মই তাইৰ ঘৰত তাইৰদৰে, পাৰিমনে সহ্য কৰিব ? তাই যদি ৰাতি ৯-১০ বজামানত মোৰ দৰে অফিচৰ পৰা ঘৰ ফিৰে। পাৰিব লাগিব। মনটো গধুৰ হয়। মাকক মাতি কয় পি ছমাহৰ বাবে শহুৰৰ ঘৰলৈ গৈ আছে, যেনেকৈ জুমি ছ-মাহ শহুৰৰ ঘৰ খাটিলে। জুৰেলৰ মাকৰ মূৰত চৰগ ভাগি পৰিল। 'অ'-অ' মই আৰু বোৱাৰী মাক....।' 'নহয় মা আমাৰ বিয়াখনৰ আগতে চুক্তি হৈছিল। মই যাবই লাগিব ছমাহৰ বাবে। ওলালো মা নাকান্দিবা...।

মোৰো এটা সপোন আছিল।

আলী আহমেদ
অসমীয়া গুৰু বিষয়
দ্বিতীয় ষান্মাষিক

সৰুৰে পৰাই মই ছবি আঁকি বহুত ভাল পাওঁ। যেতিয়া কোনো কাম নাছিলে মই এনেই মাটিত ছবি আকিছিলো। আমাৰ ঘৰৰ পৰিস্থিতিও ইমান ভাল নহয় যে মই ছবি আঁকাৰ কিছুমান সঁজুলি কিনি ল'ম। কিন্তু কি কৰিম? উপায় নাই। আল্লাই মোৰ কপালত যি লিখিছে মই সেইখিনিলৈয়ে সন্তুষ্ট।

মই তেতিয়া ৪ৰ্থ মানত পঢ়োঁ। স্কুলৰ পৰা আহি কিতাপকেইখন টেবুলৰ ওপৰত ৰাখি থলো। তাৰ পিছত অলপ জিৰণী ল'লো। তেতিয়া মানে মন সিমান ভাল নাছিল। আমাৰ লগৰ বন্ধুসকলৰ লগত অলপ খেলিবলৈ গ'লো।

কিন্তু, তাত মোৰ মনটো একেবাৰেই বহা নাছিলে। তেতিয়াই মই দৌৰি ঘৰলৈ আহিলো।

ঘৰত আহি যিবোৰ কিতাপত বেছিভাগেই ছবি আছিল সেইবোৰ উলিয়াই চাই আছিলো আৰু ভাবি আছিলো। এনেকৈ যদি মই আঁকিব পাৰিলোহেঁতেন কিমান যে ভাল লাগিল হেতেন!

এনেকৈয়ে কেইটামান বছৰ পাৰ হ'ল। মই সদায় 'মা', দেউতাক সপ্তাহত প্ৰায় তিনিটাকে ছবি আঁকি দেখাইছো। মোৰ ঘৰৰ পৰিস্থিতি সিমান ভাল নাছিল যে মোক দামী দামী ৰংবোৰ কিনি দিব। কিন্তু, মোৰ আগ্ৰহ আছিল ছবি অকাৰ প্ৰতি। হঠাৎ এদিন মই আৰু 'মা' মোৰ আইতাৰ ঘৰৰ পৰা আহোঁতে, মা আৰু মই বাচৰ এটা ছিটতেই বহিছিলো, আৰু বাছৰ পৰা বাহিৰৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্য প্ৰত্যক্ষ কৰিছিলো। তেনেতে মই বাহিৰৰ দেৱাল এখনত দেখা পাওঁ মানুহ এজনে বহুত ধুনীয়াকৈ কেইটামান বটলৰ ছবি আঁকি আছে— সেইদৃশ্যটো দেখি মই বহুত আনন্দ পালো। তেতিয়া মই মাক ক'লো যে মোৰ এইবোৰ ৰং কিনি দিবা মই আকিম। মায়ে মোৰ মুখৰ ফালে চাই অলপ মিচিকিয়াই হাঁহি এটা মাৰি ক'লে—'আচ্ছা ঠিক আছে বাবা।'

ঘৰত আহিলো,— তাৰ পিছদিনা মই সেইখন ছবি আঁকিবৰ চেষ্টা কৰিলো। অৰ্থাৎ আকিয়েই পেলালো। ছবিখন মাক দেখালো। মায়ে দেখি বহুত আনন্দিত হ'ল। তেতিয়া মায়েদেউতাক ক'লে যে সৰু ল'ৰাটোক ছবি আঁকা শিকাব লাগিব। দেউতাই ক'লে ঠিক আছে বাৰু।

এনেকৈয়ে কেইটামান বছৰ পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত ২০০৯ চনত মোৰ মা আমাৰ পৰা বিদায় ল'লে। মাক হেৰুৱাৰ পৰা, মোৰ এনে লাগিছিল যে— মইয়ো যদি মাৰ লগত যাব পাৰিলোহেঁতেন। কিন্তু, কি কৰিম? এয়াই যে প্ৰকৃতিৰ নিয়ম।

মাক হেৰুৱাৰ পৰা, মোৰ দেউতাই মোৰ প্ৰতি বহুত লক্ষ্য কৰিছিল। মইযে মাতৃহীন হৈছো সেইটো বুজিবলৈ দিয়া নাই। লাহে লাহে সুখ-দুখৰ মাজেৰে মোৰ সময় পাৰ হ'ব ধৰিলে। কেতিয়াবা কেতিয়াবা ৰাতি ১ টা ২ টা বজাত মই কান্দি উঠিছো মাক সপোনত দেখি। দেউতাই মোক আকৌ বুকুত লৈ টোপনিত গৈছিল।

ছবি অকাঁ কামটো মোৰ ইমান প্ৰিয় আছিল, যে মই কেতিয়াবা কেতিয়াবা খোৱা-লোৱাৰ কথাও পাহৰি গৈছিলো। হঠাৎ এদিন আমাৰ ঘৰৰ ওচৰতেই বজাৰখনত, মোৰ দাদাৰ দোকানত বহি আছিলো। তেতিয়া মোৰ বয়স ৯-১০ বছৰ মান হ'ব। মই শুনা পাইছিলো যে কলগাছিয়া নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ত বোলে ছবি আঁকা শিকায়, কিন্তু কোনে শিকায়? মই গ'ম পোৱা নাছিলো। পিছে আমাৰ ঘৰৰ ওচৰৰ বন্ধু এজনে ক'লেযে মহিদুল ছাৰে শিকায়। মই তাক ক'লো যে ছাৰজনক লগ পালে মোৰ কথা কবিচোন।

তাৰ পিছদিনা সি মোক ক'লে যে সেইজন মানুহ যে আহি আছে সেইজনেই ছবিৰ শিক্ষক, ছাৰজনক দেখি মোৰ বহুত ভাল লাগিল। তেতিয়া দোকানত মোৰ ককাই আছিল। ককাইক ক'লো যে ছাৰৰ লগত ভালকৈ আলোচনা কৰা— কি কি লাগিব? সিদিনা আছিল শনিবাৰ। ছাৰে ক'লে তই কালি ৰাতিপুৱা ৯ বজাত কলেজত আহিবি। মই হয়ভৰ দিলো।

তাৰ পিছদিনা ৰবিবাৰ আছিল। ছাৰে কোৱামতে মই ৰাতিপুৱা ৯.০০ বজাত ওলাই গ'লো আৰু আৰ্ট স্কুলত। ক্লাছ কৰি আহিলো। দেউতাক আহি মোৰ অঁকা ছবিখন দেখুৱালো। দেউতাই মোক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ক'লে, আগুৱাই যোৱা বাবা! সোমবাৰ দিনা মই পঢ়া স্কুলৰ ছাৰ এজন মোৰ ঘৰত আহিল, আহি ক'লে 'আলী' কি কৰি আছা? মই ক'লো ছাৰ পঢ়ি আছো, বহক ছাৰ। দেউতাইও ক'লে বহক ছাৰ। ছাৰে বহিল। মই অঁকা ছবিখন ছাৰক দেখুৱালো, ছাৰ—এই ছবিখন মই কালি আৰ্ট স্কুলত আঁকিছো। ছাৰে ক'লে এদিন ক্লাছ কৰি ইমান সুন্দৰকৈ আঁকিছা। ছাৰেও মোক আশীৰ্বাদ দিলে যে তুমি আগুৱাই যোৱা এনেকৈয়ে মোৰ আৰ্টৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বাঢ়ি গৈ থাকিল আৰু পৰিয়াল তথা শিক্ষাগুৰু আৰু সমাজৰ পৰা অনুপ্ৰেৰণা পালো। মই মোৰ কামত ব্যস্ত থাকি আগবাঢ়ি যাবলৈ আৰম্ভ কৰিলো। এবছৰমান পিছত মই 'ৰাজ্যিক শিশু সমাৰোহ' ২০১৫' চনত চিত্ৰাংকণ প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰো। স্থান আছিল শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱ কলাক্ষেত্ৰ। তাত মই গোটেই অসমৰ ভিতৰত প্ৰথম স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'লো আৰু তাত উপস্থিত আছিল অসমৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীযুত তৰুণ গগৈ দেৱ, আৰু তেখেতে মোক বটাটো প্ৰদান কৰিলে। এইখিনি মোৰ জীৱনৰ এক পাহৰিব নোৱাৰা এটা মুহূৰ্ত আছিলে।

সন্ধিয়াৰ এটি বাৰ্তা

নুৰ আলম
বি. এ. তৃতীয় ষান্মাসিক
(অসমীয়া বিভাগ)

তাইৰ আজি বিয়া। সিহঁতৰ প্ৰেম প্ৰায় দুবছৰ হ'ল। সিহঁত ৰিপু আৰু ৰুণু। ডিচেম্বৰ মাহতে সিহঁতৰ প্ৰেমৰ শুভাৰম্ভ ঘটে। ৰিপুয়ে মৰমত ত 'ইক'জানু' বুলিয়েই সম্বোধন কৰিছিল। দুয়ো দুয়োকে বৰ ভাল পাইছিল। দিনত কেনেবাকে এবাৰ লগ পালেই যেন ৰক্ষা। প্ৰেম, ভালপোৱা, ঈশ্বৰৰ যে এক অপূৰ্ব দান। প্ৰায় দুবছৰ কাল সিহঁতৰ প্ৰেম, ভালপোৱা আনন্দ সুখেৰেই চলিল। এজনে আনজনৰ প্ৰতি থকা মৰম, চেনেহ, শ্ৰদ্ধা আছিল অপাৰ। সিহঁতে একেলগে জীয়াই থকাৰ মৰণ পণ কৰিছিল। মুখত অন্তৰত এটাই বচন আমাৰ প্ৰেম যেন চিৰদিন জিলিকি ৰ'ব। কিন্তু সেয়া আৰু নহ'ল। সন্ধিয়াৰ এটি বাৰ্তাই চুৰ্ণ-বিচুৰ্ণ কৰি দিলে সকলো। সকলোৰেই যেন শেষ হৈ গ'ল। সন্ধিয়া পৰত ৰিপুয়ে ৰাস্তাৰ কাষত থিয় হৈ তেওঁৰ প্ৰেয়সীৰ কথাকেই ভাবি আছিল ঠিক তেনে সময়ত টুং টুং কৰি বাজি উঠিল ৰিপুৰ ফোন... ফোনকলটো আছিল ৰিপুৰ সহঃপাঠী মানিকৰ। কথাত আছে নহয় পুৱা আৰু সন্ধিয়া সময়ত কোনো খবৰ আহিলে সেইটো হয় সুখৰ নহয় দুখৰ। ঠিক তেনেদৰে সন্ধিয়াৰ এই বাৰ্তাটো ৰিপুৰ বাবে আছিল বৰ কষ্টকৰ। মানি ল'ব নোৱাৰা এক খবৰ। মানিকে দুখৰ সুৰেৰে ক'লে, তোমাৰ প্ৰেয়সীৰ আজি বিয়া।

কি ক'লা? এনেদৰে ধেমালি কিয় কৰা? মই ক'লো- 'নাই সঁচাকে কৈছো। সঁচাই তাইৰ আজি বিয়া। মানিকে ক'লে- এই বাৰ্তাটোৱে ৰিপুৰ মনটো ব্যাথিত কৰি তুলিলে। হাতৰ পৰা ফোনটো খহি মাটিত পৰিল। আকাশখন যেন মূৰৰ ওপৰত ভাগি পৰিলে। সন্ধিয়াৰ মলয়া বতাহজাকে মনটো ক্ষন্তেক সময়ৰ বাবে নিস্তব্ধ কৰি পেলালে। অজানিতে টপটপকৈ চকুপানী ওলাব ধৰিলে। জীৱনত যেন এক অন্ধকাৰে ঠাই ল'লে। সকলো আশাবোৰ নিঃশেষ হৈ গ'ল। গভীৰ সাগৰৰ নিৰ্জনতাত ডুব মাৰিলে সকলো আশা, কি কৰিম, কি নকৰো একো ভাবি বিচাৰি উলিয়াব পৰা নাই ৰিপুৱে। চকুৰ পঁতা দুযোৰ উষ্ণ হৈ চকুলোৰে নৈ ব'ব ধৰিলে। প্ৰেয়সীৰ বিচ্ছেদত মনত ঠাই ল'লে বহু বিৰহ, বেদনা, যন্ত্ৰণাই। হতাশাই কাবু কৰি পেলালে। লাহে লাহে ৰাতি গভীৰ হ'ল। বিৰহ, বেদনা দুগুণে বৃদ্ধি পাই গম্ভীৰ ৰূপ ল'লে। শৰীৰৰ প্ৰতিটো কোঁহে কোঁহে উষ্ণ বেদনাৰ আকুল সুৰ। ওচৰত কোনো মানুহ নাই। চৰাই-চিৰিকটিৰো কোনো চিঞৰ-বাখৰ নাই। জন্তুবোৰেৰো যেন মাত নোহোৱা হৈছে। এই পৃথিৱীত কেৱল যেন মোৰেই হৃদয়ৰ কান্দোনৰ সুৰ শুনা গৈছিল। চকুৰ পানী শেষ হৈ গ'ল। নিদ্ৰাদেৱীয়েও নিদ্ৰাৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিলে। গোটেইবোৰ যেন মোৰ বাবে আজোখা। তাইক আজি বৰকৈ মনত পৰিছে। তাইক বহুত বিচাৰিছো। বিচাৰি নাপাই হতাশ হৈ পৰিছো।

এইখিনিতে এৰা নাই। আকৌ আৰম্ভ কৰিছো অসীম পথৰ যাত্ৰা তাই ক'ত আছে? কেনে আছে? কোনে জানে হায়...।।

নৰজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয় শাখাৰ বিষয়ববীয়া সকলৰ একাংশ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে ঃজাহিদুল ইছলাম মোল্লা, (এল.ডি.এ), অধ্যাপক সুশীল কুমাৰ সৰকাৰ, (সমন্বয়ক), অধ্যক্ষ ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ, (কেন্দ্ৰ তত্বাৱধায়ক) অধ্যাপক ড° ফখৰুল ইছলাম

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ৰসায়নবিজ্ঞান বিভাগ আৰু তেজপুৰ কেন্দ্ৰীয় বিশ্ব বিদ্যালয়ৰ উদ্যোগত উত্তৰ অভয়াপুৰি সমষ্টিৰ চাকলা গাওঁ আৰু জনীয়া সমষ্টিৰ লাচাংঙ্গা আৰু গুইলেজা গাওঁত খোৱা পানীৰ পৰা আৰ্চেনিক পৰিশোধন কৰিব পৰা 'আৰ্চিৰণ নিলগণ' প্ৰকল্প সংস্থাপন কৰা পৰিয়াল সমূহৰ একাংশ।

কবিতা কুঞ্জ-

হিয়াৰ আমঠু নৱজ্যোতি তুমি

নুৰ আলম
দ্বিতীয় যান্মাসিক
অসমীয়া বিভাগ

মোৰ চেনেহৰ নৱজ্যোতি তুমি
তোমাৰ কোলাতে থিতাপি ললো
লোৱা, লোৱা তোমাৰ বুকুত
মোক সাৱটি লোৱা
অ' মোৰ হৃদয়ৰ জেউতি
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়।
জ্ঞানৰ পোহৰত আগুৱাই
লৈ যোৱা তুমি
বেয়াবোৰ এৰি ভালখিনিক
আকোঁৱালি ল'বলৈ দিয়া
তুমি শিক্ষাৰ নতুন পোহৰ।
শাৰীয়ে শাৰীয়ে গছ-গছনিৰে ভৰপূৰ
সুসজ্জিত তুমি
মোৰ হিয়াৰ আমঠু
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়।
হে নৱজ্যোতি স্মান জাগি উঠা, জাগি উঠা
এন্ধাৰৰ পৰা পোহৰলৈ
ঢাপলি মেলা
ইয়াৰ মহত্ত্বক বুজা
বেয়াবোৰ এৰি ভালখিনি লোৱা
এইখনি শিক্ষাৰ তীৰ্থস্থান।
এদিন আঁতৰি যাম
তোমাৰ পৰা বহু দূৰলৈ...
আঁতৰি গ'লেও তুমি মোৰ
হৃদয়ত চিৰস্মৰণীয় হৈ
জীয়াই থাকিবা
হে মোৰ হিয়াৰ আমঠু নৱজ্যোতি তুমি।।

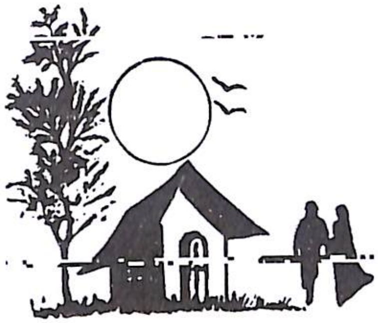

মৌনতা

হাবিজা খাতুন
স্নাতক বৰ্ষৰ চতুৰ্থ যান্মাসিক
ৰাজনীতি বিজ্ঞান (গুৰু বিষয়)

মোৰ অক্ষিযুগলত আপুনি নিজেকে
বিচাৰি পাইছে নে নাই নেজানো,
সেয়া আপোনাৰ মৌন হৃদয়েহে জানিব।
সন্ধ্যাৰ অস্তমিত সূৰুজ
আপোনাৰ বাবে হয়তো
হ'ব পাৰে বিষাদৰ কাৰণ;
কিন্তু কি জানেনে?
মোৰ সূৰ্য্যাস্ত
হেঙুলি আভাৰে নৱপ্ৰভাতৰ প্ৰতিচ্ছবি
আপোনাৰ মৌনতাৰ দৰে।

নাৰীৰ উক্তি

এচ. এম. মৌচুমী আকতাৰ
তৃতীয় যান্মাসিক
(অসমীয়া গুৰু বিভাগ)

আধুনিক ভাৰতৰ নাৰী আমি,
জ্ঞানৰ দিপ্তীৰে দিপ্তীমান আমি।
জ্ঞানৰ আলোকেৰে চৌদিশ পোহৰায়
সত্য আৰু অহিংসাৰ নীতিৰে দেশ শুধৰাম।
স্বকীৰ্তিৰে তৰা হৈ জিলিকিম আকাশত
আমি নাৰী আধুনিক ভাৰতৰ,
আমিয়েই জননী নৱ প্ৰজন্মৰ।
আমি নাৰী চামুণ্ডাৰূপী।
ৰক্তবীজৰূপী দুৰ্নীতি অসুৰক নাশি,
প্ৰতিষ্ঠা কৰিম সুনীতিক
থাপনা অলংকৃত কৰি।
আধুনিক ভাৰতৰ নাৰী আমি,
আমাৰেই এটি ৰূপ দুৰ্গাৰ।
নিধন কৰিম
মহিষাসুৰৰূপী অসুৰক,
যিয়ে লুণ্ঠন কৰে,
নাৰীৰ মান মৰ্যদা আৰু গৌৰৱ।
ক্ষমা নকৰিম,
ক্ষমা নকৰিম কোনোদিনে,
ডাইনী কিম্বা সৰিতা হত্যাৰ
লগত জড়িত
সেই ধৰ্ষণকাৰী নৰ-পিচাশৰ দলক।
আমিয়েই জননী নৱপ্ৰজন্মৰ।
আমি নাৰী আধুনিক ভাৰতৰ
ল'ব পাৰো আদৰ্শ
ম্যানমাৰৰ নাৰী 'আং চাং চুকী'ৰ
যিয়ে ৰোমত পৰি আছে শাসক শ্ৰেণীৰ,
মানৱ মুক্তিৰ হ'কে আছে যুঁজ দি
সুদীৰ্ঘ কাল ধৰি।
কৰিব পাৰো অনুকৰণ
পাকিস্তানৰ কিশোৰী 'মালালা'ক,
অতি কম বয়সৰ পৰা যিয়ে
সংগ্ৰাম কৰিছে
নাৰী শিক্ষাৰ হকে,
পাইছে, 'নোবেল' বঁটা
কৈশোৰ কালতে।
আহা, ভাৰতীয় নাৰীসৱ,
কঁকালত টঙালি বান্ধো,
অসূয়া অপ্ৰীতি দূৰ কৰি
শান্তিৰ ভাৰত গঢ়ো।

আমি মানুহ

তাৰিফুল ইছলাম
স্নাতক বৰ্ষৰ চতুৰ্থ যান্মাসিক
ৰাজনীতি বিজ্ঞান (গুৰু বিষয়)

হিন্দু, মুছলিম, খৃষ্টান, বৌদ্ধ
প্ৰত্যেকৰে আছে নিজ নিজ ধৰ্ম
একেখন ধৰাৰে বুকুত বসতি কৰি আছো
সংগ্ৰামেৰে আগুৱাই যাম এয়াই আমাৰ সংকল্প।
ধৰ্মনিৰপেক্ষ দেশতেই কৰিছো জীৱন নিৰ্বাহ
কোনোবাই মছজিদ, মন্দিৰ, কোনোবাই গীৰ্জাত
কৰিছে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা তাতে নাই কোনো বাধা।
এচাম দুষ্টচক্ৰই বিকৃত মগজুৰে কৰিব খুজিছে ধৰ্মীয় সংঘৰ্ষ।
নাজানো কিয়বা বুজিও যেন নুবুজি
আশ্ৰয় দিছো একাংশ দুষ্টচক্ৰৰ ঘাটিক
আহক আমি জাতিগত সংঘৰ্ষ পৰিহাৰ কৰি
সমাজৰ লগতে দেশখনক লৈ যাও আগবাঢ়ি।
জীৱশ্ৰেষ্ঠ প্ৰাণী আমি স্ৰষ্টাই কৰিছে সৃষ্টি
জীয়াই আছো আমি একেখন ধৰাৰে বুকুত
নাজানো কেতিয়াবা যাম সেই অচিন দেশলৈ
কোনে কেতিয়া যাব নাপাওঁ তাৰ উমান।
এয়া বুজিও যেন কৰিছো ধৰ্মীয় সংঘৰ্ষ
বুজিবলৈ চেষ্টা কৰো আহক মানৱ ধৰ্মৰ অৰ্থ কি।
হে মোৰ আই, হে মোৰ ককাই, হে মোৰ বন্ধু, হে মোৰ
বান্ধৱী আহক আমি ধনীয়ে দুখীয়াক
হাতে হাত ধৰি শিক্ষিতই অশিক্ষিতক বুজায় পঢ়াই
ঢুকি নোপোৱা বাটবোৰ দিওঁ মোকোলাই।
হিংসা, বিভেদ, পৰিহাৰ কৰি ভাতৃত্ববোধৰ পৰিচয়ৰে
বন্ধুত্বৰ এনাজৰীডাল জীয়াই ৰাখিম
এয়াই মোৰ সকলোৰে ওচৰত সৰল মিনতি।

তোমাৰ ভাল পোৱাৰ সুবাস

মিনহাজুৰ ৰহমান
তৃতীয় ষান্মাসিক
ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

উশাহত লওঁ তোমাৰ সুবাস
দৃষ্টিত মাথো তোমাৰ নানা ছবি।
মাটি, পানী আৰু বতাহত
কেৱল তোমাৰেই সুবাস
নিৰ্জন ৰাতিত মধুৰ কণ্ঠস্বৰেৰে
শুনিবলৈ পাওঁ যেন কেৱল তোমাৰেই মাত।
সমগ্ৰ পৃথিবী যেন বিয়পিছে
কেৱল তোমাৰ ভালপোৱাৰ সুবাস।

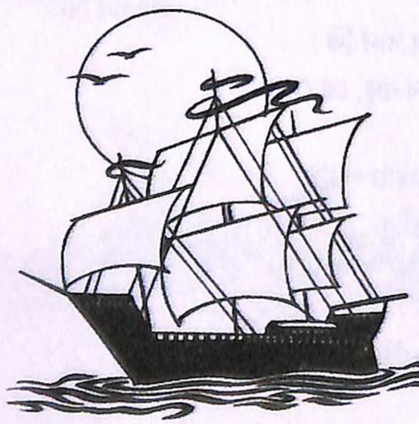

নৱজ্যোতি

ছাহিনুৰ খাতুন
চতুৰ্থ ষান্মাসিক (সাধাৰণ)

নৱজ্যোতি মহাবিদালয়
আমাৰ কলেজৰ নাম,
সকলোৱে মিলি-জুলি
ৰাখিম কলেজৰ মান।
যত্ন কৰি পঢ়ি শুনি
আগবাঢ়ি যাম,
নতুন নতুন চিন্তাৰে
জ্ঞানৰ প্ৰদীপ জ্বলাম।
ঐক্য আৰু সংহতি
হওঁক আমাৰ কাম্য
কলেজখন যে আমাৰ
চিৰ নমস্য।

হালধীয়া মই ভাল পাওঁ কিন্তু সেউজীয়া মোৰ প্ৰিয়

মাজেদা খাতুন
চতুৰ্থ ষান্মাসিক
অসমীয়া বিভাগ

জীয়া জুই হেন লগা এই উষ্ম বুকুত
কিদৰে আছা তুমি কুঁৱলীৰ আঁচল টানি?
নিবিড় অনুভৱৰ গোপন মাদকতাক আজুৰি
কিদৰে আছা তুমি সুগন্ধিৰ ৰহস্যহৈ
দিয়া নিজিয়াৰ হেমাহিত আজিও পথভ্ৰষ্ট
তথাপিও,
হালধীয়া মই ভাল পাও, সেউজীয়া মোৰ প্ৰিয় সেয়ে জানা,
সূৰ্য্যাস্তৰ পৰত সূৰ্য্যৰ ৰেঙণিত
আৰু বিদায়ৰ পৰত তোমাৰ চাৱনিত
সেই একেটাই প্ৰতিশ্ৰুতি।
প্ৰেম, প্ৰেম লগা, প্ৰেমহীনতাৰ এক
মিঠা অনুভূতি।

তুমি মোৰ কবিতাৰ উৎস

ৰেহেনা পাৰবিন
স্নাতক পঞ্চম ষান্মাসিক
প্ৰাণী বিজ্ঞান বিভাগ (গুৰু বিষয়)

তুমি মোৰ কবিতাৰ উৎস
তোমাৰ বাবেই লিখি যাওঁ মই,
তোমাৰ বাবেই শব্দবোৰ সৰি পৰে
আৰু পৰিণত হয় কবিতাত।
তুমি দিয়া সুন্দৰ মুহূৰ্তবোৰে
মোক বাধ্য কৰে লিখিবলৈ,
লিখি লিখি হৈ যায় কবিতা
হৈ পৰো ৰোমাণ্টিক কবি।
তুমি দিয়া দুখবোৰে
মোক বহুত কষ্ট দিয়ে,
লিপিবদ্ধ হয় বগা কাগজত
হৈ পৰে কবিতা।
তুমি কৰা অভিমানে
বুকুত আমনি দিয়ে কেতিয়াবা,
আবেগিক হৈ পৰো মই
আবেগবোৰ পৰিণত হয় কবিতাত।
সুখ-দুখ, হাঁহি-কান্দোন
তুমিয়ে দান কৰা মোক,
তোমাৰ প্ৰতিটো ৰূপেই
মোক বাধ্য কৰে কবি হ'বলৈ।
তুমি মোৰ কবিতাৰ উৎস।

জীৱনৰ আবেলিৰ অংক

চৈয়দা হামিদা খাতুন
মুৰব্বী অধ্যাপিকা
অসমীয়া বিভাগ

এটি মাথোন অনুত্তৰিত
প্ৰশ্নই আতংকিত কৰে।
উত্তৰৰ সন্ধান কৰো নিৰন্তৰ।
মহাজগতৰ সত্যৰ ভিন্ন স্বৰূপ
সেয়া মাথোন যোগ আৰু বিয়োগ।
জীৱনত পোৱাখিনি যোগ
আনক দিলো বা নিলো কি যোগ?
হেৰুৱালো কি বিয়োগ?
পাই হেৰুৱালো, সেয়াও বিয়োগ।
ৰাখিব নোৱাৰিলো বিয়োগ।
নোপোৱাকৈ থাকিলো বিয়োগ।
অপূৰ্ণ হ'ল যি সি বিয়োগ?
পাবলৈ থাকিল যি, বিয়োগ?
পোৱা খিনি নিজৰ।
হয়নে শুদ্ধ উত্তৰ?
চাৰিও দিশ এন্ধাৰ।
ধূসৰ আৰু ধূসৰ,
বাট যে বহু দূৰ।
হাতত নাই জোৰ,
নিমিলা অংকৰ।
পোৱা নাই উত্তৰ।
ওৰে জীৱন যোগ কৰিলো।
উত্তৰত আহি বিয়োগত সোমালো।
যোগফল নানাৰঙী বেলুন হ'ল।
বেলুন ফুটিল আৰু ফাটিল।
আবেলিৰ অংক, বতাহত মিলিল।

অলপ তোমাৰ, অলপ মোৰ

বাহাৰুল ইছলাম
দ্বিতীয় ষাণ্মাসিক (অসমীয়া বিভাগ)

যদি পুৱতি নিশাৰ নিদ্ৰাৰ আমেজত মই পাহৰি পেলাওঁ দায়িত্ব...

তুমি আলফুলিয়া এজাক বতাহেহে জগাই দিবা মোক...

যদি তুমি ভাগৰৰ অজুহাত লৈ হেৰাই পেলোৱা মনোযোগ...

এটা সুমধুৰ ৰাগ হৈ বাজি উঠিম মই.... জগাই তুলিম তোমাৰ

অন্তৰাত্মা...

কাৰণ সপোনবোৰ যে এতিয়াৰ পৰা আমাৰ হ'ল.....

অলপ তোমাৰ অলপ মোৰ......'

সকলো মাথো মিছা মায়া

আৰমিনা খাতুন
স্নাতক চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক
অসমীয়া গুৰু বিভাগ

ল'ৰালি কালৰ স্মৃতিবোৰে
আজিও মোক হাত বাউলি মাতে
মনটোৱে সদায়ে বিচাৰে
আকৌ ল'ৰাটিলৈ উভতি যাবলৈ।
দেখোতে দেখোতেই নিষ্ঠুৰ সময়ে
মোৰ লগত যেন প্ৰতাৰণা কৰিলে
মোৰ অজানিতেই মই আজি
ক'লৈ যে আহি পালোহি।
ল'ৰালিৰ পৰা যৌৱন
যৌৱনৰ পৰা বৃদ্ধলৈ
কেতিয়া যে এই যাত্ৰাটো পূৰ্ণ হ'ল
মই আজিও ক'বই নোৱাৰিলো।
চুলি পকিলে,
শৰীৰটোও আজি দুৰ্বল হৈ পৰিলে
নিষ্ঠুৰ সময়ে আজি মোৰ লগত
এইয়া কি খেল খেলিলে।
কেতিয়াবা কেতিয়াবা ভাবিলেই বৰ দুখ লাগে মিছাতে
কিয় মানুহে জীৱনত ইমান সংগ্ৰাম কৰে
দুচকু মুদিলেই সকলো জড়পদাৰ্থৰ দৰে পৰি থাকিব
সকলো যে মাথো দুদিনীয়া মিছা মায়া।

অভিমান

ফাতিমা নাচৰিন
চতুৰ্থ যান্মাষিক (শিক্ষা বিভাগ)

প্ৰতিটো উজাগৰী নিশাতেই
যেন কিছুমান অতীত
জড়িত হৈ থাকে,
যিটো এটা সময়ত
সোণালী সপোন আছিল
আৰু
আজি হেৰাই যোৱা জীৱনৰ অধ্যায়।
আজি সেই দিনটো আকৌ
উভতি আহিছে, ১৯ জুলাই!
তোমাৰ মুখৰ পৰা প্ৰথম
শুনিব পাইছিলো মোক
ভালপোৱা বুলি।।
মন যায় কেতিয়াবা
চিঞৰি চিঞৰি ক'বলৈ
কিমান আৰু সহ্য কৰিম
তোমাৰ এই অৱহেলা, মিছা প্ৰতিশ্ৰুতি
দিনটো যেনেতেনে পাৰ কৰো
ৰাতিটোৰ সৈতে যুঁজি যুঁজি
ভাগৰি পৰো।
শব্দৰে কৈ বুজাব নোৱাৰিম
কিমান মৰম কৰো তোমাক
অভিমানবোৰ ভাঙি চোৰাচোন
তোমাৰ মাজত কেৱল
মোকেই বিচাৰি পাবা।

পাহৰিব নোৱাৰা দিনবোৰৰ স্মৃতি

আৰমিনা খাতুন
স্নাতক চতুৰ্থ যান্মাসিক
অসমীয়া গুৰু বিভাগ

বছৰটো যাওঁতে যাওঁতে
মোক দি থৈ গ'ল এমুঠিমান
মিঠা আৰু তিতা স্মৃতি
যি স্মৃতিবোৰ কাহানিও সুপ্ত হৈ নাযায়।
আপোনাজনৰ সতে কটোৱা প্ৰতিটো পল
চিৰদিন চিৰসেউজীয়া হৈ থাকিব
দিনবোৰ পাৰ হৈ গ'লে নো কি হ'ব
স্মৃতিবোৰে অনবৰতে মোক হাতবাউলি মাতিব।
পাহৰি নাযাওঁ সেই মধুৰ দিনবোৰৰ স্মৃতি
যদি পাহৰি যাওঁ সময়ৰ সতে যে প্ৰতাৰণা কৰা হ'ব
স্মৃতিবোৰ হৃদয়ৰ কোঠাত সযতনে সাঁচিব পাৰিম
এইদৰেই স্মৃতিবোৰ চিৰদিন সেউজীয়া হৈ থাকিব।
প্ৰতিটো মুহূৰ্তৰ প্ৰতিটো সংলাপ
ডায়েৰীৰ পৃষ্ঠাত জিলিকি থাকিব
মন গ'লেই ডায়েৰীত পৃষ্ঠাবোৰ লুটিয়াই
পুৰণি স্মৃতিবোৰ আকৌ সতেজ কৰিম।

এটি ভাষাহীন কৱিতা

শ্বেখ তাহিৰা হক
স্নাতক ষষ্ঠ যান্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

সমাজৰ আগত দাঙি ধৰিব মন আছে
বাস্তৱৰ নিৰ্মম চিত্ৰখন;
কিন্তু কি কৰিম কোৱা?
মই যেন অসহায়!
সুৰীয়া মাতেৰে গাব মন আছে
হিয়াত বাজি থকা অনুভৱৰ গীতটি
কিন্তু কি কৰিম কোৱা?
সুৰ-তাল যে নিমিলে।
এখন উকা কাগজত আঁকিবৰ মন আছে
বৰ্তমানৰ অনুভৱৰ এক সুন্দৰ ছবি;
কিন্তু কি কৰিম কোৱা?
ৰংবোৰ যে নিমিলে।
অব্যক্ত ভাষাৰে লিখিব মন আছে
এটি ভাষাহীন কবিতা;
কিন্তু কি কৰিম কোৱা?
ছন্দবোৰ যে নিমিলে।

হিয়াৰ কান্দোন

আৰ্জিনা ৰেহমান
স্নাতক দ্বিতীয় যান্মাসিক
(অসমীয়া গুৰু বিভাগ)

দাদা তুমি গুচি গ'লা অজান দেশলৈ
সকলোকে কন্দুৱাই,
মা, দেউতা, খুড়াইঁতে
হিয়া ঢাকুৰি কান্দিলে,
তুমি এবাৰো নামাতিলা,
বগা কাপোৰৰ তলত তুমি শুই পৰিলা
চিৰদিনৰ বাবে।
দাদা তোমাক বহুত আমনি দিলো
বেয়া নাপাবা দেই।
দূৰণিৰ পৰা আশীৰ্বাদ দিবা
তুমি য'তে আছা,
শান্তিৰে থাকা
এয়ে মোৰ নেদেখাজনৰ
ওচৰত প্ৰাৰ্থনা।

ৰাতিপুৰা

নাৰ্জি হাচিনা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষৰ দ্বিতীয় যান্মাসিক
অসমীয়া গুৰু বিভাগ

পুৱতিৰ কিৰণ
মধুৰ বতাহ
পখীৰ মিঠা মাতত
হ'ল ৰাতিপুৱা।
চকুমেলি বাহিৰলৈ চোৱা
দেখা পাবা এটা ধুনীয়া
সুন্দৰ ৰাতিপুৱা।
মছজিদত সৌৱা আজান দিছে
মন্দিৰত শঙ্খ-ঘণ্টা ধ্বনি
ওলাই আহিছে
মুনি চুনি বেলি
পুৱাৰ বৰণ ঢালি
ওলাই অহা মইনাহঁত
পাঠ পঢ়িম বুলি।
যেতিয়াই তুমি
খিড়িকি মেলি চাবা
দেখা পাবা প্ৰকৃতিৰ
ৰূপ বিতোপণ
হাতবাউলি দি
মাতিব তোমাক
এক সুন্দৰ ৰাতিপুৱাই।

মৰমবোৰ শুকাই যায়

মঞ্জুৰুল হক
বি.এ. পঞ্চম যান্মাসিক
ইতিহাস বিভাগ

কোনোবাই কোৱা শুনিছিলো
প্ৰিয়তমা ও এদিন নিষ্ঠুৰ হ'ব পাৰে
কিন্তু মনত বিশ্বাস হোৱা নাছিল
ভাবিব পৰা নাছিলো.....
ইমানবোৰ মৰম থুপ
খাই থকাৰ পিছতনো
নিষ্ঠুৰতা, মমতাহীনতাই
ক'তনো ঠাই পাব।
ইস,
সময়ে চোন
মানুহৰ মনত ঠাই খাই
থকা মৰম ভালপোৱা
বিশ্বাস, সহানুভূতি সকলো
নিঃশেষ কৰি পেলাব পাৰে।
প্ৰিয়তমাৰ মৌ মিঠা কথা ওলোৱা
কোমল ওঁঠ দুটিৰ মাজেৰেও চোন
তীক্ষ্ম শব্দ কিছুমান ওলাব পাৰে
যিবোৰে হৃদয়ত দি যায়
শোক বিহ্বলতা
আৰু আঘাতৰ চাপ।

বিভাগীয় সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন

ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপসভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই সেইসকল নমস্য ব্যক্তিলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছো যিসকল ব্যক্তিৰ অশেষ ত্যাগ আৰু কষ্টৰ বিনিময়ত তাহানিৰ কলগাছিয়াৰ দৰে অনগ্ৰসৰ ঠাইত জ্ঞানৰ পোহৰ বিলাবলৈ ইং ১৯৭৯ চনতেই স্থাপন হৈছিল আমাৰ আটায়েৰে মৰমৰ নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়। সেইসকল ব্যক্তিৰ ভিতৰত যিসকল জীয়াই আছে তেখেত সকলৰ মংগল কামনা কৰিছো আৰু যিসকলে আমাক এৰি পৰলোকলৈ গুচি গৈছে তেওঁলোকৰ বিদেহী আত্মাৰ চিৰশান্তি কামনা কৰিছো।

২০১৯-২০২০ ইং বৰ্ষৰ নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ-সভাপতি হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়খনিক সেৱা কৰাৰ সুযোগ কৰি দিয়াৰ বাবে মই মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বাইদেউ, ভাইটি-ভন্টিলৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম যাঁচিলো। মোৰ কাৰ্য্যকালত গঠনমূলক দিহা পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা তত্বাৱধায়ক অধ্যাপক সুশীল কুমাৰ সৰকাৰ লগতে অধ্যাপিকা ড° নিতু চহৰীয়া আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সম্পাদক সম্পাদিকা সকললৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

এবছৰীয়া কাৰ্যকালত অজানিতে কৰি অহা ভুলৰ মাৰ্জনা বিচাৰি লগতে নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ ক্ষুদ্ৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়
জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা
ধন্যবাদেৰে

হাফিজুৰ ৰহমান
উপ-সভাপতি, ছাত্ৰ-একতা সভা
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন....

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই যিসকল মহান ব্যক্তিৰ ত্যাগ আৰু কষ্টৰ বিনিময়ত পশ্চিম বৰপেটাত অৱস্থিত কলগাছিয়াৰ দৰে এক পিছপৰা আৰু শিক্ষা-দীক্ষা অনগ্ৰসৰ ঠাইত জ্ঞানৰ জ্যোতি বিলাবলৈ ১৯৭১ ইং চনত নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়খন স্থাপন কৰিলে সেইসকল মহান ব্যক্তিলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু শ্ৰদ্ধা নিবেদিছো। সেই মহান ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত যিসকল আমাৰ মাজত জীয়াই আছে সেইসকলৰ সু-স্বাস্থ্য আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছো আৰু যিসকলে এই সংসাৰৰ পৰা চিৰ বিদায় লৈছে, সেইসকলৰ আত্মাৰ সদ্‌গতি কামনা কৰিছো। আমাৰ হিয়াৰ আমঠু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ে জন্ম লগ্নৰে পৰা জ্ঞানৰ পোহৰেৰে কলগাছিয়া অঞ্চলটোক উজলাই তোলাৰ লগতে আৰ্থিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক আদি বিভিন্ন দিশত উল্লেখযোগ্য অৱিহণা যোগাই যুগান্তকাৰী পৰিৱৰ্তন আনিবলৈ সক্ষম হৈছে।

যিসকল বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বাইদেউ, ভাইটি-ভন্টিৰ অশেষ প্ৰচেষ্টা আৰু বিশেষকৈ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰাবাস, ছাত্ৰী নিৱাস আৰু অন্যান্য হোষ্টেল মেচত থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সহায়-সহযোগিতা কৰি তেওঁলোকৰ বহুমূল্যৱান, ভোটেৰে মোক নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৯-২০ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক পদত নিৰ্বাচিত কৰি এক গুৰু দায়িত্ব বহন কৰাৰ সুযোগ দিছিল সেইসকল বন্ধু-বান্ধৱী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, দাদা-বাইদেউ আৰু ভাইটি-ভন্টিসকলক মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা, ধন্যবাদ আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছো।

মই কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰে পৰা মোৰ দায়িত্ব সুচাৰু ৰূপে পৰিচালনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ একতা সভাৰ তত্বাৱধায়ক মাননীয় শ্ৰীযুত সুশীল কুমাৰ সৰকাৰ ছাৰে মোৰ লগত ছাঁৰ দৰে থাকি যি সৎ পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে তাৰ বাবে ছাৰক মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। মোৰ দায়িত্ব পালন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ ছাৰ, শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষা গুৰুসকল বিশেষকৈ ৰৌছানাৰা আখতাৰ বাইদেউ, ড° নিতু চহৰীয়া বাইদেউ, ড° ফখৰুল আলম ছাৰ, মোঃ শ্বাহজামাল শ্বেইখ, ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি দাস ছাৰ আদিয়ে মোক যি সৎ পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে তাৰ বাবে সকলোকে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

বিশ্বায়নৰ এই যুগত আমি নিজকে খাপ খোৱাব পৰাকৈ মহাবিদ্যালয়খনত যথেষ্ট সমল আছে যদিও শ্ৰেণী কোঠাৰ ডেস্ক-বেঞ্চ, বিশুদ্ধ খোৱাপানী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰ্য্যাপ্ত আবাস গৃহ, সাংস্কৃতিক উন্নয়ন, নতুন পাঠ্যক্ৰমৰ প্ৰৱৰ্তন, বিজ্ঞানগাৰলৈ সজুলি যোগান, পুথিভঁৰালৰ উন্নয়ন, ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ নিৰ্মাণ, মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত পকী বেৰ নিৰ্মাণ, মহাবিদ্যালয়ৰ ভূমিক সমতল ভূমিলৈ পৰিবৰ্তন আদি সমস্যাসমূহৰ লগত আমি যুঁজি আছিলো। এইবেলি মোৰ কাৰ্য্যকালতেই উপৰোক্ত সমস্যা সমূহৰ প্ৰায় সকলোখিনিৰেই স্থায়ী সমাধান হ'বলৈ আগবাঢ়িছে।

আপোনালোকক জনাবলৈ পাই সুখী হৈছো যে, আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনে RUSAৰ অধীনত ২ কোটি টকা ব্যয় সাপেক্ষে শ্ৰেণী কোঠা, গৱেষণাগাৰৰ, ছাত্ৰ আৰু শিক্ষকৰ জিৰণিকোঠাৰ ব্যৱস্থা থকা G^{+3} RCC ভৱনৰ নিৰ্মাণ, মহাবিদ্যালয় চৌহদৰ পকী বেৰ সম্পূৰ্ণ কৰণ, মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰেক্ষাগৃহ (Auditorium) আধুনিকভাৱে নৱীকৰণ, PGDCA পাঠ্যক্ৰমৰ বাবে কম্পিউটাৰ ক্ৰয়, বিজ্ঞানগাৰৰ সঁজুলি ক্ৰয়, আন্তৰ্জাতিক মানসম্পন্ন খেলৰ সামগ্ৰী ক্ৰয়, পাঠ্যপুথি আৰু সাময়িক পত্ৰিকা (Journal) ক্ৰয়, ইত্যাদি নিৰ্মাণৰ কাম-কাজ ইতিমধ্যেই আৰম্ভ হৈছে।

মহামাৰী ক'ৰোণাৰ আতংকৰ ফলত মহাবিদ্যালয় চৌহদত কোৱাৰেন্টাইন কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰাৰ ফলত কামখিনি সম্পূৰ্ণহৈ উঠিব পৰা নাই। কিন্তু অতি কম দিনৰ ভিতৰত এই নিৰ্মাণ কাৰ্য্য সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিব বুলি অধ্যক্ষ মহোদয়ে আমাক আশ্বাস দিছে।

মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰাবাসৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ যোগেদি আধুনিকীকৰণ কৰাৰ উপৰিও ক্ৰমে ৭০ আৰু ১০০ বিছনা যুক্ত ছাত্ৰী নিবাস, তথা অধীক্ষকৰ বাস ভৱন নিৰ্মাণৰ কাম সম্পূৰ্ণ হৈ উঠাত আমি নথৈ আনন্দিত হৈছো।

মোৰ কাৰ্য্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ ইমান ডাঙৰ পৰিবৰ্তন তথা উন্নয়ন কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়াৰ লগতে পৰিচালনা সমিতি আৰু অসম চৰকাৰ আৰু সংশ্লিষ্ট সকলোকে ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

মোৰ কাৰ্য্যকালত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উদ্‌যাপনৰ সময়ত মুকলি সভাৰ দিনা মাননীয় বিধায়ক ড° হাফিজ ৰফিকুল ইছলাম ডাঙৰীয়াক মুখ্য অতিথি হিচাপে আমন্ত্ৰণ কৰা হয় আৰু তেখেতৰ উপস্থিতিত মই সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন পাঠ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন সমস্যাৰ বিষয়ে অৱগত কৰো আৰু তাৰ স্থায়ী সমাধানৰ বাবে অনুৰোধ জনাও। ভাষণত বিধায়ক মহোদয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ অন্তঃগাঁঠনি উন্নত কৰাৰ বাবে ২৫ লাখ টকাৰ অনুদান আগবঢ়াব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়ে আৰু অনতি পলমে মহাবিদ্যালয়ৰ আন আন সমস্যাবোৰ সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আগ ভাগ ল'ব বুলি ভাষণত উল্লেখ কৰে। সেয়ে তেখেতলৈ ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰপৰা আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো।

মোৰ কাৰ্যকালৰ আন এক নতুন সংযোজন 'এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত সংঘ'। এই সংঘৰ উদ্যোগত বিভিন্ন সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতা আৰু কৰ্মশালা অনুষ্ঠিত কৰা হয় আৰু ইয়াৰ উপৰিও আন্তঃমহাবিদ্যালয় কুইজ প্ৰতিযোগিতাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক অংশগ্ৰহণৰ সুযোগ প্ৰদান কৰে। তাৰ বাবে 'এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত সংঘ'ৰ সভাপতি তথা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ ছাৰ্ আৰু সম্পাদিকা ড° নিতু চহৰীয়া বাইদেউৰ লগতে সমূহ সদস্য সদস্যা আৰু সংশ্লিষ্ট কৰ্তৃপক্ষক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

মোৰ কাৰ্যকালত হৈ যোৱা ৪৯ সংখ্যক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ লগতে আন আন সভা সফলতাৰে পালন কৰা হয়। এইবোৰত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ যোগ দান শলাগ ল'বলগীয়া। এইক্ষেত্ৰত মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ ড° ছাহজাহান আলী আহমেদ ছাৰ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক শ্ৰীযুত সুশীল কুমাৰ সৰকাৰ ছাৰ প্ৰমুখ্যে শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰীবৃন্দ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ বিষয়ববীয়া আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক মই ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জনাইছো।

সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়খনক সেৱা কৰাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ।

মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত বহু ব্যক্তি, প্ৰতিষ্ঠানে মোক প্ৰভূত উৎসাহ উদ্দীপনা আগবঢ়ালে। তেওঁলোকৰ প্ৰতি মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা নিবেদিলো।

নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ওপৰতেই ভিত্তি কৰি বৃহত্তৰ কলগাছিয়া অঞ্চলৰ শিক্ষা, ভাষা-সংস্কৃতি অৰ্থনীতি আৰু সামাজিক ধ্যান-ধাৰণাৰে ভৱিষ্যত কালৰ ইতিহাসে পোখা মেলিব। আহক আমি আটায়ে মিলি মহাবিদ্যালয়খনক নতুন ৰূপত সজাই আমাৰ ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মক উপহাৰ দিও এখনি 'উৎকৃষ্ট শিক্ষাৰ সমল কেন্দ্ৰ।'

সদৌ শেষত, প্ৰতিবেদনত ৰৈ যোৱা অনিচ্ছাকৃত ভুলৰ মাৰ্জনা বিচাৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতেই সামৰিলো।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

জয় আই অসম।

ধন্যবাদেৰে-

আব্দুল ওৱাহিদ
সাধাৰণ সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা।
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

তৰ্ক আৰু সুকুমাৰ কলা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন.......

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ, উপাধ্যক্ষ, অধ্যাপক আৰু অধ্যাপিকা সকললৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। যিসকল মহান ব্যক্তিৰ আপ্ৰাণ চেষ্টাৰ ফলত আমাৰ এই মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি উঠিছে, সেই মহান ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত জীয়াই থকা সকললৈ মংগল কামনা কৰিছো আৰু যিসকল আজি আমাৰ মাজত নাই তেখেত সকলৰ বিদেহী আত্মাৰ চিৰশান্তি কামনা কৰিলো।

২০১৯-২০২০ ইং বৰ্ষৰ নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ তৰ্ক আৰু সুকুমাৰ কলা বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়খনিক সেৱা কৰাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মই মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বাইদেউ ভাইটি-ভণ্টিলৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা মোৰ মৰম যাচিলো। বিভিন্ন ধৰণে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ বাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, তত্বাৱধায়কদ্বয় অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকললৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো। মোৰ কাৰ্য্যকালত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত তৰ্ক আৰু আলোচনা বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈ যায়। ইয়াত অংশ গ্ৰহণ কৰি পাৰদৰ্শিতা দেখুৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ মোৰ হিয়াভৰা অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। মোৰ কাৰ্য্যকালত গঠনমূলক দিহা পৰামৰ্শদি সহায় কৰা তত্বাধায়িকা অধ্যাপিকাদ্বয় ক্ৰমে ছৈয়দা হামিদা খাতুন আৰু ৰৌছনাৰা আখতাৰ বাইদেউলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। তাৰোপৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ তৰ্ক আৰু আলোচনা বিভাগৰ অধীনত তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা, কুইজ, আকস্মিক বক্তৃতা আদি পৰিচালনাত সহায় সহযোগিতা কৰা সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱীলৈ কৃতজ্ঞতা জনালো।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ এবছৰীয়া কাৰ্য্যকালত কৰি অহা অজানিত ভূল ত্ৰুটিৰ বাবে সদৌটিলৈ মাৰ্জনা বিচাৰি লগতে নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা

ধন্যবাদেৰে

মাজেদা খাতুন
সম্পাদিকা, তৰ্ক আৰু আলোচনাচক্ৰ বিভাগ
ছাত্ৰ একতা সভা
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

সমাজসেৱা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন......

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ তথা অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকললৈ মোৰ অন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। যিসকল মহান ব্যক্তিৰ আপ্ৰাণ চেষ্টাৰ ফলত আমাৰ এই মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি উঠিছে, সেই মহান ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত যিসকল জীয়াই আছে, দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছো তথা যিসকলে আমাক এৰি পৰলোক গামী হৈছে তেখেতসকলৰ বিদ্ৰোহী আত্মাৰ চিৰশান্তি কামনা কৰিলো।

এইখিনিতে যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, দাদা-বাইদেউ আৰু বন্ধু-বান্ধৱীয়ে অশেষ আগ্ৰহেৰে তেওঁলোকৰ অতি মূল্যৱান ভোটেৰে মোক ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০১৯-২০২০ ইং বৰ্ষৰ সমাজ সেৱা বিভাগত পৰা অলংকৃত কৰিবলৈ সক্ষম কৰাইছিল সেই সকললৈ এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ সেৱা কৰাৰ এই কণ সুযোগ আগবঢ়োৱাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰম।

এইবেলি মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ, প্ৰথম দিনাই মহাবিদ্যালয়খনি সেউজীকৰণকৰাৰ অৰ্থে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমাজ সেৱা বিভাগৰ উদ্যোগত মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত বৃক্ষৰোপণ কাৰ্য্যসূচী সফলভাৱে পালন কৰা হয়। ইয়াত শিক্ষাগুৰুসকলৰ লগতে বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে স্ব-ইচ্ছাই শ্ৰমদান কৰি সেৱাৰ মনোভাৱ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ বাবে মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, দাদা-বাইদেউ, বন্ধু-বান্ধৱী তথা মাননীয় শিক্ষাগুৰু সকললৈ হিয়াভৰা অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। মোৰ কাৰ্য্যকালত নানা দিশত পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা ব্যক্তি সকললৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছো। মোৰ বিভাগৰ তত্বাৱধায়কদ্বয় ক্ৰমে মোঃ আজমত আলী আৰু ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি দাস ছাৰকও মোক সহায় সহযোগিতা কৰাৰ বাবে বিশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালত ছাত্ৰ একতা সভাত হোৱা ভুল ত্ৰুটিৰ মাৰ্জনাৰ লগতে শিক্ষা গুৰুৰ ওচৰত দোৱা আৰু আশীৰ্বাদ মই মোৰ চমু প্ৰতিবেদন সামৰিছো।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা

ধন্যবাদেৰে

নাজমা খাতুন
সম্পাদিকা, সমাজ সেৱা বিভাগ
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া।

গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন......

মোৰ প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে সেই সকল মহান ব্যক্তিক স্মৰণ কৰিছো যিসকল ব্যক্তিৰ অশেষ কষ্ট, পৰিশ্ৰম আৰু ত্যাগৰ
বিনিময়ত আমাৰ এই নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি উঠিছিল। সেই মহান ব্যক্তিত্বৰ ভিতৰত আমাৰ মাজৰ পৰা চিৰবিদায় লোৱা
সকলৰ বিদেহী আত্মাৰ শান্তি মাগিছো। তেখেতসকল বিদায় ল'লেও তেখেতসকলৰ স্মৃতি আমাৰ মাজত সদায় জিলিকি ৰ'ব। জীয়াই
থকা সকলোলৈ ধন্যবাদ আৰু তেখেতসকলৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছো। মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ উপাধ্যক্ষ তথা অধ্যাপক-
অধ্যাপিকা সকলোলৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো।

যিসকল বন্ধু-বান্ধৱীৰ আশীৰ্বাদত মই ২০১৯-২০ ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ গুৰু খেলবিভাগৰ সম্পাদকৰ পদ অলংকৃত কৰিব
পাৰিছো তেখেত সকলোলৈ মই হিয়া ভৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। সমাজৰ প্ৰতিজন সচেতন লোকে মহাবিদ্যালয়ত পুথিগত বিদ্যাৰ
লগতে স্বাস্থ্য ভালে ৰাখিবলৈ খেল-ধেমালিকে আদি কৰি শাৰিৰীক ব্যায়ামৰ প্ৰয়োজনীয়তা বাৰুকৈ উপলব্ধি কৰে। মানসিক অৱস্থাৰ
লগত শাৰীৰিক অৱস্থাৰ সম্বন্ধ অভিন্ন। খেল-ধেমালিয়ে মনৰ জড়তা দূৰ কৰি নৈতিক আৰু শৃংখলাবদ্ধ কৰ্ম প্ৰেৰণা আনি দিয়ে।

বিগত বছৰৰ দৰেই মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ উপলক্ষে বিভিন্ন ধৰণৰ খেল-ধেমালি অনুষ্ঠিত হয়। এই খেল-
ধেমালিত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অংশগ্ৰহণ আছিল অতি উৎসাহজনক। খেল-ধেমালিত অংশগ্ৰহণ কৰা সকলোৰে ভৱিষ্যত
মংগল কামনা কৰিছো আৰু প্ৰথম, দ্বিতীয়, তৃতীয় স্থান লাভ কৰা সকলোলৈ অভিনন্দন জনাইছো। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী কিছুমানে
খেল-ধেমালিত পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাই বহু দূৰ-দূৰণিৰ পৰাও পুৰস্কাৰ আনি মহাবিদ্যালয়ৰ সুনাম কঢ়িয়াইছে। আশা কৰো অনগত দিনত
আৰু ভাল পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাই মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিব। খেল-ধেমালি চলাই নিয়াত মোক সহায়-সহযোগিতা আৰু
পৰামৰ্শ দিয়া সন্মানীয় শিক্ষাগুৰু আৰু গুৰু খেল বিভাগৰ তত্বাৱধায়ক মাননীয় হালিম ছাৰ, মাননীয়া পাঞ্চালী বৈশ্য বাইদেউ আৰু ড°
ফকৰুল আলম ছাৰক আন্তৰিকতাসহ ধন্যবাদ জনাইছো। খেল-ধেমালি পৰিচালনা কৰাৰ মোৰ সোঁহাত স্বৰূপ আছিল মোৰ সতীৰ্থ নুৰ
আলম। তেখেতকে আদি কৰি মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত যিসকল বন্ধু-বান্ধৱীয়ে মোক সহায় সহযোগ কৰিছিল তেওঁলোকৰ হিয়া ভৰা
ধন্যবাদ জনাইছো।

সদৌ শেষত আমাৰ গৌৰৱ হিয়াৰ আমঠু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ কাৰ্যকলাপত অজানিতে
হোৱা ভূল ত্ৰুটিৰ ক্ষমা মাগিছো।

জয়তু নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়,
ধন্যবাদেৰে।

মাজিদুৰ ৰহমান
সম্পাদক, গুৰুখেল বিভাগ,
নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়, কলগাছিয়া

English Section

Nature of the Gene and its Effect on Development

Md. Ramzan Ali
Associate Professor, (HOD)
Dept. of Education

The basic units of heredity are the genes. Chemically, they are thought probably to take the form of very large and elaborately constructed molecules of deoxy ribonucleic acid (DNA). It may give some idea of the complexity of these molecules. Unless altered by mutation, the genes are transmitted from one generation to the next unchanged. They are capable of building up from the materials with which they are supplied other genes identical with themselves, so that one cell of the body can grow and divide into two, mother and daughter cells having the same genetical constitution. Mutation is a rare and rather haphazard event, which can be artificially brought about by the use of chemicals which will pentrate the nucleus of the cell without destroying it or by physical agents such as radiation.

The genes exert their effect through their control of bio chemical reactions, by speeding up some chemical reactions and retarding others, or by inhibiting some reaction until the chemical environment is such as to trigger it off.

Their action resembles that of enzymes in that, though involved in chemical changes, they mainatain their own identity. They control the development of the individual from the earliest stage of the fertilized ovums up to adult life and into old age. The variation due to some genetic differences may be seen very early, e.g. into a male or female constitution , but in other cases much later; and there is no point in life of which one can say that all latent genetic potentialities must have been manifested.

As a simple example of a genetic difference we may take the condition known as phenylketonuria which can be attributed to a single abnormal gene. Whereas the normal gene permits of normal body chemistry, the abnormal gene fails to provide an enzyme which converts the amino-acid phenylalanine into tyrosine, a food stuff of vital importance to the brain. If the individual has one normal and one abnormal gene, he can still deal with the phenylalanine and can be mentally normal; if he has two abnormal genes, he cannot carry out the essential chemical processes, and the phenylalanine is excreted in the urine as phenylpyruvic acid and can be identified by a simple colour reaction. The metabolic deficiency prevents normal development of the brain, and the abnormal individual is mentally defective.

Although the genes are transmitted as independent units, we must think of the genetic

constitution as also largely acting as a whole. We shall find that the cumulative effects of the minor end results of many genes will be just as important in some fields as the major effects of single genes in other fields.

Once a major gene has produced its distinctive difference, this is not the end of the matter, for the specific abnormality so caused will become involved in a tangled web of secondary and tertiary consequences.

The effect of the genes is not limited to early development. Both growth and regression in all stages from the embrynoic to senile decay are under genetic control. Many genetically determined conditions badness in mens, for example do not usually become DNA is found in the men chromosomes, and (with minor exception) only in choromosomes, of all living cells.

Diabetes mellitus is a disease which is often genetically determined. It is due fundamentally to a deficiency of a circulating enzyme, insulin. It shows part of the network of consequences which can be set in motion by the failure to secrete sufficient insulin. Some of the end results are due to the impaired ability to burn sugar, others to the efforts of the organisers to compensate for this. The course taken by the abnormality is influenced by secndary factors, some of them attributable to other genes, others the products of non-genetical factors, such as medical treatment, including the administration of insulin.

For an understanding of the way in which a genetical difference may manifest itself in a observable characteristic of the individual which may depend on research and knowledge in many fields, such as embryology, biochemistry and physiology. The application of genetics to the study of abnormal psychology is not different in principle from its applications in biology or medicine. We may, indirect suppose that the route from the gene to the end result will be more complex and indired than ever; but we may still be able to show that certain effects can be put down to genetical causes.

In conclusion we may say that the genes which are inherited, are not abnormalities or diseases themselves. The genes can only act in an environmental frame work and their effects will be influenced to a greater or lesser degree by the nature of that environment. One of the sines of genetical research is to discover how much of the total variance occurring in a given population can be attributed to genetical and to environmental differences between individuals. To understand how genetical variation can occur, we have to observe the way in which the genes are distributed in their descent from parents to children.

References :

1. *Abnormal Psychology – by Samriti Sharma*
2. *Advance Educational Psychology. By V.K. Dutta.*
3. *Developmental Psychology – By S.S. Chauhan.*

Economic Independence in Relation to Women Empowerment and Gender Equality

Dr. Kakali Hazarika
Assistant Professor,
Department of Economics

Introduction: Woman empowerment implies the ability in women to take dicisions with regard to their life and work and giving equal rights to them in all spheres like: Personal, social, econimic, political, legal and so on. Women empowerment has become the buzzword today with women working alongside men in all spheres. Women empowerment is not limited to urban working women but women in even remote towns and villages are now increasingly making their voices heard loud and clear in society. Educated or not, they are asserting their social and political rights and making their presence felt, regardless of their socio-economic backgrounds. While it is true that women, by and large, do not face discrimination in society today, unforunately, many of them face exploitation and harassment which can be of diverse types: emotional, physical, mental and sexual. In this paper an attempt is made to analyze the impact of econimic independence of women as a part of women empowerment ensuring gender equality.

Today, women a re increasingly gaining control over their lives and taking their own decisons with regard to their education, career, profession and lifestly. With steady in cerease in the number of working women, they have gained financial independence, which has given them confidence to lead their own lives and build their own identity. They are successfully taking up disverse professions to prove that they are second to none in any respect. But while doing so, women also take c are to strike a balance between their commitment to their profession as well as their home and family. They are playing multiple roles of a mother, daughter, sister, wife and a working professional with remarkable harmony and ease. With equal opportunities to work, they are functioning with a spirit of team work to render all possible co-operations to their male counterparts in meeting the deadlines and targets set in their respective professions.

Women in India :

Indian society is a patriarchal society, even though we are over a decade into the twenty-first century, India is a country where a person can hold the most regressive views on women and yet be at the highest positions of government and private enterprise Domesic violence is a sad reality. Dowry harassment still happens, from the high profile society to the poor villagers. So what freedom do Indian women have, then? Majority of the women are dependent on their husbands. This dependence comes in many forms, emotional, physical or psychological, but it would be fair to say that for most Indian women, the primary form of such dependence is financial. In many households the husband is still the sole earning member of the family. Even for an unmarried woman, financial dependence on parents leads to a narrowing of choices and scope. This is not only unfortunate but in some circumstances, tragic.

Women empowerment:

When a women is financially independent, she becomes a different person; the sole architect of her financial future, often more confident, more assertive and a more vocal member of society. A woman fr e e of internal and external barriers is called empowered. We all know the external barriers that women face, biggest of those being her safety, pre-defined gender roles and lack of education. Women have internal barriers as well- lack of confidence, inner voices of criticism, guilt and fear, lack of awareness of one's talent and strengths- that hold them captive. An empowered woman is free, doesn't need anyone's permission to live her highest purpose. She takes charge of her own life and lives it with joy and meaning.

Without women's empowerment, we cannot remove injustice and gender bias and inequalities. If women are not empowered, they cannot enjoy security and protection in life. Empowerment acts as a powerful tool against exploitation and harassment of women. It is great means to get adequate legal protection for women. If not socially and economically empowered. women cannot develop their own identity. For a just and progressive society, women need to be provided equal opportunities for work. Moreover, a woman who knows how much money she has, where it is, and what to do with it, holds equal power in relationship. It enables her to take her own decisions, to stand up and assert her voice within her family, even to bargain with her family when necessary. It gives her freedom to walk away to carve out her own life, her own future, find her own choice of partner.

Economic Independce :

Economic independence is about expanding the capacity of women to make genuine choices about their lives through full and equal participation in all spheres of life. It is about recognizing women's work, paid and unpaid, as valuable, both socially and economically. It is about having policies and systems that value and celebrate women's contributions, and reflect the reality of women's lives. Women often lack rights to their own land, again stemming from cultural and political norms, further hindering their economic independence and making them vulnerable. This leads to an inability to access other resources, such as gathering the collateral to obtain loans, adopting alternative technologies and hiring labour.

The problem : Gender equality

Discrimination against women and girls is a pervasive and long-running phenomenon that characterizes Indian society at every level. India's progress towards gender equality, measured by the Global Gender Development Index and India has a disappointing rank i.e. 95 among 129 countries. A preference for sons is still prevailing in most of the places in India. The dowry system cr eates incentives for parents not to have girl children or to invest less in girls' health and education. In 2011, there were 919 girls under age six per 1000 boys, despite sex determination being outlawed in India. According to the National Family and Health Survey of 2005-06, 37% of married women have been victims of physical or sexual violence perpetrated by their spouse. In Africa, around 40to 50 per cent of the workforce in the small scale mines is women. But they are often denied a ccess to benefits available to male miners. They experience inferior compensation and are excluded from specific jobs, community consultations, and negotiations with mining companies and authorities. (Corneau & Cooper, 2018).

Negative impacts of economic independence among women:

We cannot deny the fact that economic independence is the principal solution of women empowerment. However, this leads to some adverse effects too.

1. Delayed marriage : Economic independence is a major cause of late marriage among girls. They try to shape their carrier at any cost and sacrificing age or marriage.

2. Infertility problem : Most of the working women has infertility or low fertility problem. They delay marriage to achieve a better opportunity and after getting it they have to plan a baby according to their work. As a result most of them remain barren.

3. No compromise : Self dependent women sometimes have a compromise attitude. This creates troubles in their workplace as well as family or society.

4. Increasing rate of divorce: This is another adverse impact of women empowerment through economic independence.Now the percentage ofdivorce cases is increasing due to ego problem.

Adverse effect on children : the children of working women suffer a lot. Because most of the working women appoint someone to look after their children or put them in creches and baby care centers.

6. Lack of social bonding : working women have very limited time to participate in social events. So they cannot become the active part of social life.

Recommendations:

To overcome the problems of gender equality women empowerment is the urgent need. Women empowerment is possible only through the following measures :

1. Education : Without proper and adequate education, women cannot become empowerd individuals. They need to be encouraged to go for higher studies so that they can contribute significantly in the creation of a knowledge society.

2. Communication Skills : Without developing skills for e ffective communication, women cannot make their voices heard. As leaders, they need to put across their points to the people so that a family, team or company can be effectively managed.

3. Disposable Income : Women need to earn well to have their say in important financial decisions governing their lives. Being financially independent gives women power over lives and also contributes to the growth of businesses.

4. Access to Internet : Ac cess to the internet has opened the floodgates of knowledge and awareness and increased social interaction reach and influrnce of women.

5. Active participation in various fields : On various international platforms, women have successfully proved that if given a chance they can perform no less than their male counterparts. So if we have talent, we should move forward to expose those talents.

6. Policy measures : Effective implementation of various plans and policies to ensure women empowerment and to preserve the rights of women, is another factor of gender equity

Conclusion

The governments have implemented various constitutional and legal rights to help women lead purposeful and meaningful lives. There is an increasing awareness about women's rights which is evident in the emergence of several NGOs and self-help groups. At the individual level too, women are now breaking the shackles of suppression and making their voices heard for their rights. The Parliament of India too has passed various legislations to save women from various forms of injustice and discrimination. Following are some of these laws to empower women: Equal Remuneration Act-1976; Dowry Prohibition Act-1961; Immoral Traffic (Prevention) Act-1956, Medical termination of Pregenancy Act-1971; Maternity Benefit Act-1961; Commission of Sati(Prevention) Act-1987; Prohibition of Child Marriage Act-2006; Pre-Conception & Pre-Natal Diagnostic Techniques (Regulation and Prevention of Misuse) Act-1994; and Sexual Harassment of women at work place (Prevention & Protection) Act-2013. More recently, in the wake of Nirbhaya case

involving the rape and brutal murder of paramedical student in Delhi, the government has passed the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Bill, 2015. This Act makes a significant departure from the e arlier Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act, 2000, as the juvenile age inviting punishment for offence now stands reduced from 18to 16 years.

If we want to bring about women empowerment in the true sense, there is an urgent need for the elimination of the male superiority and partiarchal mindset. Also, women need to be given equal opportunities for education and employment without any sense of discrimination. Unless there is attitudinal change in society towards women, merely arming them with legal and constitutional rights will be simply inadequate. For India to maintain its position as a global growth leader, more concerted efforts at local and national levels and by the private sector are needed to bring women to parity with men. While increasing representation of women in the public spheres is important and can potentially be attained through some form of affirmative action, an attitudinal shift is essential for woman to be considered as equal within their homes and in broader society. Educating Indian children from an early age about the importance of gender equality could be a meaningful start in that direction.

References

1. **Corneau Stacy, Cooper Jack,** March 8, 2018 in https://ww.iisd.org/blog/why-we-should-foster-econimic-independence-wmen-artisanal-and-small-scale-mining.

2. Kunal in http:/www.indianyouth.net/importance-econimic-independence-women/

3. **Malapit H.J.** and others (2015) Women's Empowerment Mitigates the Negative Effects of Low Production Diversity on Maternal and Child Nutrition in Nepal in https://www.tandfonline.com/doi/full/10.10 80/00220388.2015.1018904

4. https://www.fundacionmicrofinanzasbbva.org/en/womens-econimic-independence-an-essential-tool-to-end-violence-against-women/

5. https://yourstory.com/socialstory/2019/06/india-ranks- 95-global-gender-equality-index.

6. https://www.theatlantic.com/sponsored/thomson-reuters-davos/the-top-five-issues-for-woorking-women-around-the-would/762/

7. https://en.wikipedia.org/wiki/Women%27s work

8. https://www.ukessays.com/essays/sociology/problems-faced-by-working-women-sociology-essay-php.

9. https://www.naaree.com/working-women-india-problems-status/

Covid-19 and its effects on Indian E conomy : Problems and Prospects

Dr. Imrul Hussain
Assistant Professor
Department of Arabic

Introduction : Corona virus outbreak was first reported in Wuhan, China on 31 December, 2019 WHO is working closely with global expert, governments, and other health organizations to provide advice to the countries about precautionary and preventive measures for it. To combat COVID-19, Indian Government extended the date of lockdown to 3rd May, 2020. It is said that businesses are grappling with 'tremendous uncertainty' about their future. According to the survey, COVID-19 is having a 'deep impact' on Indian businesses.For coming month's company jobs are at high risk because firms are looking for some reduction in manpower. COVID-19 crisis has caused an unprecedented collapse in economic activities over the last few weeks. The present situation is having 'high to very high' level impact on their business. There are three channels of impact for Indian businesses according to the report namely linkages, supply chain and macro-economic factors. Sectors that would be much affected include logistics, auto, tourism, metals, drugs, pharmaceuticals, electronic goods etc.

*** COVID-19 and its effect on Indian Economy:**

In terms of trade, China is the world's largest exporter and second-largest importer. It accounts for 13% of world exports and 11% of world imports. Up to a large extent, it will impact the Indian industry. India imports from the world, China accounts for a signiticant share in most of them. India's total electronic imports account for 45% of China. Around one-third of machinery and almost two-fifths of organic chemicals India purchases from China and around 90% of certain mobile Phones come from China to India. China will have a significant impact on the Indian industry. In terms of export, China is India's 3rd largest export partner and accounts for around 5% share. The impact may result in the following sectors namely organic chemicals, plastics, fish products, cotton, ores, etc. We also can't ignore that most of the Indian companies are located in the eastern part of China. In China, about 72% of companies are located in cities like Shanghai, Beijing, provinces Guangdong, Jiangsu, and Shandong. It has been seen that some sectors of India have been impacted by the outbreak of corona virus in China including shipping, pharmaceuticals, automobiles, mobiles, electronics, textiles, etc. Also, a supply chain may affect some disruptions associates with industries and markets COVID-19 has struck deep into the global.

The first visible impact of *COVID-19 in the* rural sector is on the agricultural supply chain. While the government has issued permits to trucks allowing them to carry groceries, fruits, and cereals, a large number of transports are yet

to receive their permits. This has increased the time taken for the farm produce to reach the market. Traditionally, this is the best time for brands from the above-mentioned sectors to market their products to the farmers. Even the e-commerce brands in agriculture have been impacted as the transportation of these products has stopped and there is no inventory.

The third impact of COVID-19 is the expected job cuts in the agricultural sector. As per the government, there are nearly nine crore farmers along with a similar number (if not more) landless agricultural labour. While the farmer will be receiving relief from the government dircectly, the latter is placed in a difficult position at this time.

The Central government has begun by announcing a relief package for the farmers, post COVID-19, to even the hit they have taken during this time. Government had announced Rs 2,000 to farmers in the first week of April under existing PM Kishna Yojana. They have reduced the burden of EMI's for next three months on the people as it will give breathins space to many in the region. In anoter landmark announcement, the government has increased the daily wages of MGNREGA workers in the region that will benefit approximately 5 crore families across the country. Corona virus had its impact in the industry in general, which has seen, not only cutting the salaries but also laying off its employees. Lockdowns have manifestly made the farmers difficult to take their produce for sale to the markets. Informal sector of India, the backbone of its economy, will be hardent hit in view of econimercial activitiesand public gatherings are necessarily likely to strongly impact domestic growth.

Conclusuion:

Form the above discussion it is clear that corona Virus pandemic may wreck the Indian economy. The level of GDP may further fall, more so when India is not immune to the global recession. Infect, it is believed that India is more vulnerable, since its economy has already been ailing and in a deep-seated slowdown for several quarters, much before the COVID-19 outbreak became known. The Prime Minister of India has already spoken of setting up an Econimic Task Force to devise policy measures to tackle the economic challenges arising from COVID-19, as also on the stability of Indian economy. However, the concrete plans would have to be kept in place to support the economy and its recovery. As the disruption from the virus progresses globally as well as within India, it is for us to forget, at least for the time being, all talking only about economic recovery, and instead join hands whole-heartedly the tackle to outcome of COVID-19.

References

1. Mahanta, A. (ed). (2002) : Human Rights and Women of North East India, Centre for Woman's Studies, Dibrugarh University, Dibrugarh.
2. Seth, Mira (2001) : " Women and Development- the Indian Experience', Sage Publication, New Delhi.
3. Panda, R.K. (2005) : Emerging Issues of Rural Credit, 1st edn., New Delhi, APH Publishing Corporation.
4. https://m.econimictimes. Indiatimes.com
5. www.business-standard.com
6. www.indiatoday.in
7. https://econimictimes.indiatimes.com/markets/expert-view/goldman-sachs-revised-global-growth-forecast-for-2020-to-2-and-that-of-us-to-6-prachi-mishra-articleshow/75065449.cms.

Time is Money
Time Management Tips for Students

Panchalee Baishya
Assistant Professor,
Department of Economics

Time is a finite resource. Balancing responsibilities at your job, home, and school is not easy. No matter what, you're always left with the same 24 hours in a day to check items off to-do lists, spend time with family and friends, and unwind. By planning ahead and using your time wisely, you'll be able to accomplish more and enjoy added free time. And specifically for students time is the most valuable resource one can have and time can shape ones future perfectly.

There are various ways of time management tips and strategies to ensure that you meet deadlines, are well prepared for exams, and have time for yourself while pursuing a college degree and build the respective career of students. The various ways of time management are :

1. Identify Time-Wasters and Set Goals

It's easy to get distracted. Pay attention to what draws your focus away from your studies and assignments.

Are you spending too much time checking social media?

Are you prone to texting and answering personal phone calls while studying?

Do you find that a lot of time has passed while you aimlessly browse the web?

No matter what is wasting your time, set a goal to not engage in that behavior during dedicated study time. Instead, use those activities as a reward for staying focused and acomplishing the tasks you set out to complete.

2. Plan ahead by creating a To-Do-List

Identify what you need to do, and then prioritize the tasks based on when the assignment is due and how much time you need to complete it. This gives you a set plan for the day.Whether it's just a list of priorities or a full schedule for the day, having a plan will ensure that you know what to do and when.

Unless there's a pressing priority, it's important to also consider what sort of work you're in the mood to do.

Do you feel creative? You may want to prioritize working on a writing assignment.

Do you feel focused? You could spend the day studying for an upcoming exam. Divide your list into things to do now and things to do later. Set due dates.

3. Tackle small Tasks to Start

It's easy to get overwhelmed by large projects and big exams, and the anxiety can make you want to procrastinate. Start with shorter, simpler to-do items and then move on to larger projects or assignments.

What can you complete in the shortest time and has the fewest dependencies?

What need more time or has more complicated workflows? Prioritize your list by what can be done in a few minutes and what will take longer to complete.

4. Only Do One thing at a Time

A University of London study showed that thosewho multitask see a drop in their IQ similar to

someone who didn't sleep the night before. If you're to juggle multiple assignments and tasks, you'll likely end up being less productive. To combat the urge to multitask, ask yourself:

What are your most common distractions? (Email, social media, electronics, etc.)

Can you turn off the devices or applications?

Turn off any devices that you can. And no matter what, don't switch to another task until the one before it is complete. This may be a hard habit to break, but it's worth it. Removing distractions takes discipline and practice. Do one thing at a time, and, if it helps, use a timer to schedule your focus time.

5. Establish Routines

A set routine can also help you accomplish the things you need to do. Is your home quietest in the early morning? You may want to get in the habit of regularly using that time to study or read. The more often you need to finish that day. Establish routines around the busiest times of the day for you and your family.

6. Use Breaks Wisely

The time between work, classes, activities, and meetings can be used to complete tasks. People who use the pomodoro Technique, developed in the 1990s, work in short intervals and take short, regular, timed breaks or 'Pomodoros'. For example, you might use a timer to work in 25 minute sprints, broken up by 5-minute breaks away from your workspace. Every fourth Pomodoro, take alonger break. The Pomodoro Technique was named after the tomato-shaped timer.

7. Take Time Off

It's important to take time for yourself. Long study sessions or chunks of time working on assignments should be broken up with time away from screens or textbooks. You need to give your mind a rest.

Many scholars have studied the effects of meditation or reducing effects or stressinduced conditions such as back pain, irritable bowel syndrome, and insomnia. The National Institutes of Health gathered these studies and published them in 'Meditation: In Depth,' which includes one study that suggests meditation makes the brain's ability to process information more efficient. Meditation can take place anywhere you can a few minutes of quiet. Se arch for free meditation apps in your smart phone's app store.

8. Learn to Delegate

While your significant other, family members, or roommates won't be able to study for you, you can ask them to help out more around the house while you continue your education. Freeing up a little more time by having others help with household chores and errands will ensure that you can stay focused on your studies and coursework, or that youcantake a well-deserved break, Resist the urge to do it all.

Time is crucial and should be managed in a proper way to lead a successful life.

Poem

FAILURE

S M Mousumi Aktar
B.A. 3rd Semester
(Assamese Honours)

Failure doesn't mean you are a future.
It means you have not successeed.
Failure does not mean you have accomplished nothing.
It means you have learned something.
Failure does not mean you have been a fool.
It means you had a lot of faith.
Failure does not mean you have been disgraced.
It means you were willing to try.
Failure does not mean you don't have it,
It means you have to do something in a different way.
Failure doesn't mean you are inferior.
It just means you are yet to be perfect.
Failure doesnot mean you have wasted your life.
It means matter, that you have a reason to start afresh.
Failure doesn't mean having to give up.
It means you must try harder.
Failure doesn't mean you'll never make it.
It means that it will take a little longer.
Failure doesn't mean that God has abandoned you.
It means God has a better way for you.

THE HEART BREAK

Al Imran Khan
B.Sc. 6th Semester
Botany Honours

When it starts in an unexpected way
It feels better
Yes, dreams begin with nothing...
Time goes on, memory builds
and one day the bond breaks;
breaks between two dreaming souls
despite not having the will...
The heart breaks into pieces,
will remain broken forever may be...
I, hence, must not blame you,
I was worthless, I know;
and you, you needed better.
But I never gave up.

Yes, We are Women

Sheikh Tahira Hoque
B.A. 6th Sem.
Nabajyoti College, Kalgachia

We can do that also
What you think we can't
Because we are women
Yes, we are women.
We smile with strength
Through our sorrows,
We walk with courage
Through our lots of fears.
We cry a thousand tears
Still we never forget to smile,
We fought a thousand battles
Still we never forget to stand again
Because we are women
Yes, we are women.
We are love, we are care
We are able and patient.
Yes, we are women,
Listen! never judge us
Yes we all have our weakness
But, we have our encouragement.
Don't say we are weak,
Because you never know
What we a re able to do,
You can never know
How strong we are.
Yes, we a re emotional
We are sensitive
But we are stronger than you think
because we are women
Yes, we are women

Love of My Life.

Ruhul Amin
TDC : 3rd Sem.
Deptt :of English

Where do I start to tell you ?
Everything that you mean to me
How important and precious you always are ?
And in my heart always will be.
You a re the center of my whole world!
Wherever or whatever I do
And even when we're not together
You can bet I'M still thinking of you!
I've made mistake just like anyone
But with you I surely got it right
You'are the most wonderful person I know!
And you are the love of my life!

নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ এলানি সোণসেৰীয়া স্মৃতিৰ দৃশ্যপট

গণতন্ত্ৰ দিৱস উপলক্ষে আয়োজন কৰা পেৰেড অনুষ্ঠানত মহাবিদ্যালয়ৰ এন.চি.চি শাখাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ আগমন হোৱা বিশিষ্টা চিত্ৰ অভিনেত্ৰী শ্ৰীযুতা চেতনা দাস বাইদেউলৈ জনোৱা সম্বৰ্ধনা অনুষ্ঠান।

৪৯ সংখ্যক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বাৰ্ষিক অধিবেশনৰ বঁটা বিতৰণী অনুষ্ঠানত শ্ৰেষ্ঠ চিত্ৰ শিল্পী প্ৰতিযোগীলৈ অধ্যক্ষৰ বঁটা প্ৰদানৰ মূৰ্হুত।

নৱজ্যোতি মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰয়াস গোটৰ দ্বাৰা আয়োজন কৰা ক'ৰোণা সংক্ৰমন আৰু সম্প্ৰসাৰণৰ পৰা প্ৰতিৰোধ সম্পৰ্কে সজাগতা অভিযানৰ এটা দৃশ্য।

৪৯ সংখ্যক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে আয়োজিত তৰ্ক আৰু সুকুমাৰ কলা বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাৰ বঁটা বিতৰণী অনুষ্ঠানত একাংশ অধ্যাপিকা সমন্বিতে বিজয়ী সকল।

NO PARKING ZONE